

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai

2017 m. gegužės 18 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2017 m. sausio 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/836, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema, III priedas 1
- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/837 dėl Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998, kuriuo nustatomos išsamios bendrųjų pagrindinių aviacijos saugumo standartų įgyvendinimo priemonės, redakcijos lenkų ir švedų kalbomis klaidų ištaisymo ⁽¹⁾ 3
- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/838, kuriuo dėl tam tikrų ekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų pašarų iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 889/2008 ⁽¹⁾ 5
- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/839, kuriuo dėl nitritų (E 249–250) naudojimo pusgaminiuose „golonka peklowana“ iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas ⁽¹⁾ 7
- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/840, kuriuo, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką, nepatvirtinama veiklioji medžiaga ortosulfamuronas ⁽¹⁾ 10
- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/841, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų alfa cipermetrino, *Ampelomyces quisqualis* (padermė AQ 10), benalaksilo, bentazono, bifenazato, bromoksinilo, etilkarfentrazono, chlorprofamo, ciazofamido, desmedifamo, dikvato, DPX KE 459 (metilflupirsulfurono), etoksazolio, famoksadono, fenamidono, flumioksazino, foramsulfurono, *Gliocladium catenulatum* (padermė J1446), imazamokso, imazosulfurono, izoksafutolo, laminarino, metalaksilo-M, metoksifenoizido, milbemektino, oksasulfurono, pendimetalino, fenmedifamo, pimetozino, s-metolachloro ir trifloksistrobino patvirtinimo galiojimo pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 ⁽¹⁾ 12

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/842, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiamas nedidelės rizikos veikliosios medžiagos <i>Coniothyrium minitans</i> (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas ⁽¹⁾	16
★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/843, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga <i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005) ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas ⁽¹⁾	21
2017 m. gegužės 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/844, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	25

DIREKTYVOS

★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos direktyva (ES) 2017/845, kuria dėl orientacinių aspektų sąrašų, į kuriuos reikia atsižvelgti rengiant jūrų strategijas, iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB ⁽¹⁾	27
--	----

SPRENDIMAI

★ 2017 m. kovo 16 d. Europos parlamento sprendimas (ES) 2017/846 dėl Tyrimo komiteto įtarimams dėl Sąjungos teisės pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejų, susijusių su pinigų plovimu, mokesčių vengimu ir slėpimu, nagrinėti įgaliojimų laiko pratęsimo	34
★ 2017 m. gegužės 16 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/847, kuriuo suteikiamas Danijos prašomas leidimas taikyti išimtį pagal Tarybos direktyvą 91/676/EEB dėl vandenių apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (pranešta dokumentu Nr. C(2017) 2891)	35
★ 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/848, kuriuo nustatomi geros jūrų vandenių aplinkos būklės kriterijai ir metodiniai standartai, stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai ir panaikinamas Sprendimas 2010/477/ES ⁽¹⁾	43

Klaidų ištaisymas

★ 2015 m. balandžio 24 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/1011, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės, klaidų ištaisymas (OL L 162, 2015 6 27)	75
--	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2017/836

2017 m. sausio 11 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema, III priedas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdama į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008 ⁽¹⁾, ypač į jo 10 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) bendrųjų lengvatinių muitų tarifų sistemos (toliau – BLS) lengvatomis besinaudojanti šalis gali prašyti leisti pasinaudoti papildomomis muitų tarifų lengvatomis, taikomomis pagal specialią darnaus vystymosi ir gero valdymo skatinamąją priemonę (BLS+). Tuo tikslu Reglamento (ES) Nr. 978/2012 9 straipsnio 1 dalyje nustatyti konkretūs muitų tarifų lengvatų teikimo pagal BLS+ tinkamumo kriterijai. Šalis turėtų būti laikoma pažeidžiama dėl diversifikacijos stokos ir nepakankamo integravimosi į tarptautinę prekybos sistemą. Ji turėtų būti ratifikavusi visas Reglamento (ES) Nr. 978/2012 VIII priede išvardytas konvencijas ir naujausiose atitinkamų stebėsenos įstaigų išvadose neturėtų būti nustatyta didelių bet kurios iš šių konvencijų veiksmingo įgyvendinimo pažeidimų. Dėl nė vienos iš tų konvencijų šalis neturėtų būti pareiškusi išlygų, draudžiamų pagal bet kurią iš tų konvencijų arba taikant Reglamento (ES) Nr. 978/2012 9 straipsnį laikomų nesuderinamomis su tos konvencijos objektu ir tikslu. Ji turėtų be išlygų sutikti vykdyti pagal kiekvieną konvenciją nustatytus ataskaitų teikimo reikalavimus ir priimti teisiškai privalomus įsipareigojimus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 978/2012 9 straipsnio 1 dalies d, e ir f punktuose;
- (2) BLS lengvatomis besinaudojanti šalis, norinti naudotis BLS+ lengvatomis, turi pateikti prašymą ir išsamią informaciją apie atitinkamų konvencijų ratifikavimą, savo išlygas bei kitų konvencijos šalių prieštaravimus toms išlygoms ir savo teisiškai privalomus įsipareigojimus;
- (3) Komisijai suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Reglamento (ES) Nr. 978/2012 III priedui nustatyti ir iš dalies keisti, kad įtraukus prašymą pateikusių šalių į BLS+ lengvatomis besinaudojančių šalių sąrašą jai būtų teikiamos BLS+ lengvatos;
- (4) 2016 m. liepos 12 d. Komisija gavo Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos (toliau – Šri Lanka) prašymą taikyti BLS+;
- (5) Komisija išnagrinėjo pagal Reglamento (ES) Nr. 978/2012 10 straipsnio 1 dalies nuostatas pateiktą Šri Lankos prašymą taikyti BLS+ ir nustatė, kad Šri Lanka atitinka sąlygas. Todėl BLS+ Šri Lankai turėtų būti taikoma nuo šio reglamento įsigaliojimo. Reglamento (ES) Nr. 978/2012 III priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

⁽¹⁾ OL L 303, 2012 10 31, p. 1.

- (6) vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 978/2012 13 straipsniu Komisija turėtų nuolat peržiūrėti Šri Lankos susijusių konvencijų ratifikavimo padėtį ir stebėti, kaip jos veiksmingai įgyvendinamos ir kaip Šri Lankos Vyriausybė bendradarbiauja su atitinkamomis stebėsenos įstaigomis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 978/2012 III priedo atitinkamai B ir A skiltyse įrašoma ši šalis ir atitinkamas raidinis kodas:

„Šri Lanka

LK“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. sausio 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/837**2017 m. gegužės 17 d.****dėl įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998, kuriuo nustatomos išsamios bendrųjų pagrindinių aviacijos saugumo standartų įgyvendinimo priemonės, redakcijos lenkų ir švedų kalbomis klaidų ištaisymo****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 300/2008 dėl civilinės aviacijos saugumo bendrųjų taisyklių ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998 ⁽²⁾ priedo 11.4.3 punkto a papunkčio redakcijoje lenkų kalba yra klaida, susijusi su gebėjimų, dėl kurių periodiškai tam tikru dažnumu rengiamas mokymas, sąrašu;
- (2) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998 redakcijos švedų kalba priede, t. y. 8.1.1.2 ir 9.1.1.3 punktuose, yra klaidų, susijusių su pakartotinio tikrinimo reikalavimu; 8.3.1 punkte – klaidų, susijusių su patiekimo įpareigojimo objektu; 9.1.3.5 punkto b papunkčio pirmoje pastraipoje – klaidų, susijusių su patikrinimo metodo taikymo sritimi; 9.3.1 punkte – klaidų, susijusių su patiekimo įpareigojimo objektu, ir 11.2.3.1 punkto išanginėje frazėje – klaidų, susijusių su asmenimis, kuriems taikomas mokymo įpareigojimas;
- (3) todėl įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998 redakcijos lenkų ir švedų kalbomis turėtų būti atitinkamai ištaisytos. Redakcijų kitomis kalbomis taisyti nereikia;
- (4) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Civilinės aviacijos saugumo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

*1 straipsnis**(netaikoma teksto redakcijai lietuvių kalba)*⁽¹⁾ OL L 97, 2008 4 9, p. 72.⁽²⁾ 2015 m. lapkričio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1998, kuriuo nustatomos išsamios bendrųjų pagrindinių aviacijos saugumo standartų įgyvendinimo priemonės (OL L 299, 2015 11 14, p. 1).

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/838

2017 m. gegužės 17 d.

**kuriuo dėl tam tikrų ekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų pašarų iš dalies keičiamas
Reglamentas (EB) Nr. 889/2008**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ⁽¹⁾, ypač į jo 15 straipsnio 2 dalį ir 16 straipsnio d punktą,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 nustatomi ekologinio akvakultūros gyvūnų auginimo pagrindiniai reikalavimai, įskaitant pašarams taikomus reikalavimus. Komisijos reglamente (EB) Nr. 889/2008 ⁽²⁾ nustatytos išsamios šių reikalavimų įgyvendinimo taisyklės;
- (2) Reglamento (EB) Nr. 834/2007 15 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje reikalaujama, kad žuvis ir vėžiagyviai būtų šeriami pašarais, atitinkančiais gyvūno mitybos poreikius skirtingais jo vystymosi etapais;
- (3) Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25l straipsnyje nustatytos tam tikrų akvakultūros gyvūnų, nurodytų to reglamento XIIIa priedo 6, 7 ir 9 skirsniuose, pašarams taikomos specialiosios taisyklės. Tame straipsnyje nustatytais taisyklėmis pirmenybę siekiama teikti natūraliai aplinkoje esantiems pašarams, jei jų yra;
- (4) pagal Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25l straipsnio 1 dalį atitinkami gyvūnai turi būti šeriami natūraliai tvenkiniuose ir ežeruose esančiais pašarais. Pagal to reglamento 25l straipsnio 2 dalį leidžiama naudoti ekologiškus augalinės kilmės pašarus arba jūros dumblius, jei natūralių pašarų ištekliai nepakanka. To reglamento 25l straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nustatytos didžiausios žuvų miltų ir žuvų taukų, kurie gali būti įtraukiami į šiamo šamų ir krevėčių pašarų racioną, procentinės dalys, kai natūraliai aplinkoje esančius pašarus reikia papildyti;
- (5) inkubavimo etapu natūraliai aplinkoje esančių pašarų kiekis ribotas arba jų visiškai nėra. Valstybės narės informavo Komisiją, kad taikant Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25l straipsnio 3 dalies b punkte nustatytas šakotažiaunių krevėčių, visų pirma tigrinių krevėčių (*Penaeus monodon*), šėrimo taisykles jauniklių mityba inkubatoriaus aplinkoje taptų netinkama ir padidėtų mirtingumas;
- (6) pagal Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25l straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad atitinkami gyvūnai būtų šeriami natūraliai tvenkiniuose ir ežeruose esančiais pašarais. Tame straipsnyje nustatyta taisyklė turėtų būti taikoma tik suaugusiems gyvūnams, kai jie laikomi tvenkiniuose ir ežeruose, o ne inkubatoriaus aplinkoje, kurioje natūraliai esančių pašarų nepakanka. Tai ypač svarbu nuo 2016 m. gruodžio 31 d., nes nuo tos datos, remiantis Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25e straipsnio 3 dalimi, į ekologinę valdą nebegalima atgabenti neekologinės gamybos sąlygomis auginamų akvakultūros gyvūnų jauniklių. Iki šios datos į ekologinę valdą buvo leidžiama atgabenti tam tikrą neekologiškai auginamų gyvūnų jauniklių dalį po inkubavimo neekologinės gamybos sąlygomis etapo;
- (7) be to, Komisijos sprendimu 2009/427/EB ⁽³⁾ sudaryta Konsultacinė ekologinės gamybos ekspertų grupė (EGTOP) patvirtino, kad Reglamento (EB) Nr. 889/2008 25l straipsnio 3 dalies a ir b punktuose pateiktos specialiosios taisyklės tinka tik suaugusiems gyvūnams ⁽⁴⁾. EGTOP mano, kad tame straipsnyje nustatyti žuvų miltams ir žuvų taukams taikomi apribojimai neleidžia tenkinti gyvūno mitybos poreikių ankstyvaisiais gyvenimo etapais inkubatoriaus aplinkoje;

⁽¹⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. rugėjo 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklinimo ir kontrolės (OL L 250, 2008 9 18, p. 1).

⁽³⁾ 2009 m. birželio 3 d. Komisijos sprendimas 2009/427/EB, kuriuo sudaroma konsultacinė ekologinės gamybos ekspertų grupė (OL L 139, 2009 6 5, p. 29).

⁽⁴⁾ Galutinė ataskaita: http://ec.europa.eu/agriculture/organic/sites/orgfarming/files/final_report_egtop_on_aquaculture_part-c_en.pdf.

- (8) Komisija nustatė, kad būtina iš dalies pakeisti tam tikrų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomas taisykles – t. y. patikslinti, kad šios taisyklės taikomos tik suaugusiems gyvūnams. Komisija, prieidama prie šios išvados, atsižvelgė į reikalavimą tenkinti gyvūno mitybos poreikius įvairiais jo vystymosi etapais, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 15 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje, taip pat į Reglamento (EB) Nr. 889/2008 251 straipsnyje nustatytą tikslą pirmenybę teikti natūraliai aplinkoje esantiems pašarams, jei jų yra, ir į EGTOP nuomonę;
- (9) todėl Reglamentas (EB) Nr. 889/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (10) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Ekologinės gamybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 889/2008 251 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. XIIIa priedo 6, 7 ir 9 skirsniuose nurodyti suaugę akvakultūros gyvūnai šeriami natūraliai tvenkiniuose ir ežeruose esančiais pašarais.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2017/839**2017 m. gegužės 17 d.****kuriuo dėl nitritų (E 249–250) naudojimo pusgaminiuose „golonka peklowana“ iš dalies keičiamas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų ⁽¹⁾, ypač į jo 10 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priede nustatytas Sąjungos maisto priedų, leidžiamų naudoti maisto produktuose, sąrašas ir jų naudojimo sąlygos;
- (2) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1331/2008 ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą procedūrą Sąjungos maisto priedų sąrašas gali būti atnaujintas Komisijos iniciatyva arba gavus prašymą;
- (3) 2016 m. kovo 10 d. Lenkija pateikė paraišką dėl leidimo naudoti nitritus (E 249–250) kaip konservantus „golonka peklowana“. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1331/2008 4 straipsnį su paraiška vėliau supažindintos valstybės narės;
- (4) pareiškėja teigia, kad „golonka peklowana“ yra tradicinis Lenkijos mėsos pusgaminis, kuriame nitritai naudojami ne tik dėl jų konservuojamojo poveikio, bet ir kaip sūrymo medžiaga, kuria suteikiama norima spalva, skonis ir tekstūra, kurių tikisi vartotojai. Vartotojams teikiama „golonka peklowana“ prieš vartojimą turi būti dar termiškai apdorojama;
- (5) Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 7 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad tvirtinant maisto priedus taip pat turėtų būti atsižvelgiama į kitus su svarstomu klausimu susijusius (įskaitant tradicinius) veiksnius. Todėl kai kurių valstybių narių rinkoje tikslinga išsaugoti tam tikrus tradicinius gaminius, jei maisto priedų naudojimas atitinka bendruosius ir specialiuosius Reglamente (EB) Nr. 1333/2008 nustatytus reikalavimus;
- (6) siekiant užtikrinti, kad šiame reglamente nurodyti priedai būtų naudojami vienodai, „golonka peklowana“ bus aprašyta rekomendaciniame dokumente, kuriame aprašytos Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų II priedo E dalies maisto produktų kategorijos ⁽³⁾;
- (7) pagal Reglamento (EB) Nr. 1331/2008 3 straipsnio 2 dalį Komisija, siekdama atnaujinti Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priede pateiktą Sąjungos maisto priedų sąrašą, turi prašyti Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) pateikti nuomonę, išskyrus tuos atvejus, kai atnaujinus minėtą sąrašą nedaromas poveikis žmonių sveikatai. Bendrai mėsos gaminiuose nitritus naudoti leidžiama, o mėsos pusgaminiuose nitritus galima naudoti tik tam tikruose tradiciniuose pusgaminiuose; nustatomos konkrečios tradiciniams sudėtyms mėsos gaminiams taikomos nuostatos. Kadangi paraiška dėl nitritų naudojimo srities išplėtimo susijusi tik su konkrečiais mėsos pusgaminiais, kurie jau tradiciškai naudojami, nemanoma, kad taip išplėtus naudojimo sritį iš esmės pasikeis bendras nitritų poveikis. Todėl išplėtus šių priedų naudojimą atnaujinamas Sąjungos sąrašas; atnaujinus minėtą sąrašą nedaromas poveikis žmonių sveikatai ir nebūtina prašyti Tarnybos pateikti savo nuomonę;

⁽¹⁾ O L 354, 2008 12 31, p. 16.⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1331/2008, nustatantis maisto priedų, fermentų ir kvapiųjų medžiagų leidimų suteikimo procedūrą (O L 354, 2008 12 31, p. 1).⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/food_improvement_agents/additives/eu_rules_en

- (8) Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (9) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedo E dalies 08.2 maisto produktų kategorijoje „Mėsos pusgaminiai, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 853/2004“ nitritams (E 249-250) skirtas įrašas pakeičiamas taip:

	„E 249-250	Nitritai	150	(7)	Tik <i>lomo de cerdo adobado</i> , <i>pincho moruno</i> , <i>careta de cerdo adobada</i> , <i>costilla de cerdo adobada</i> , <i>Kasseler</i> , <i>Bräte</i> , <i>Surfleisch</i> , <i>toorvorst</i> , <i>šaslōkk</i> , <i>ahjupraad</i> , <i>kielbasa surowa biala</i> , <i>kielbasa surowa metka</i> , <i>tatar wołowcy</i> (<i>danie tatarskie</i>) ir <i>golonka peklowana</i> “
--	------------	----------	-----	-----	---

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/840**2017 m. gegužės 17 d.****kuriuo, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką, nepatvirtinama veiklioji medžiaga ortosulfamuronas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punktą Tarybos direktyva 91/414/EEB ⁽²⁾ turi būti taikoma veikliųjų medžiagų, dėl kurių sprendimas buvo priimtas pagal šios direktyvos 6 straipsnio 3 dalį iki 2011 m. birželio 14 d., patvirtinimo tvarkai ir sąlygoms. Ortosulfamuronui taikomos Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punkto sąlygos įgyvendintos Komisijos sprendimu 2006/806/EB ⁽³⁾;
- (2) pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalį Italija 2005 m. liepos 4 d. gavo įmonės „Isagro S.p.A.“ paraišką įtraukti veikliąją medžiagą ortosulfamuroną į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. Sprendimu 2006/806/EB patvirtinta, kad dokumentų rinkinys buvo išsamus ir parengtas taip, kad jį būtų galima laikyti iš esmės atitinkančiu Direktyvos 91/414/EEB II ir III prieduose nustatytus duomenų ir informacijos pateikimo reikalavimus;
- (3) šios veikliosios medžiagos poveikis žmonių ir gyvūnų sveikatai ir aplinkai, naudojant ją pagal pareiškėjo nurodytą paskirtį, buvo įvertintas pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 ir 4 dalių nuostatas. Paskirta valstybė narė ataskaitos rengėja 2012 m. liepos 27 d. pateikė vertinimo ataskaitos projektą; Pagal Komisijos reglamento (ES) Nr. 188/2011 ⁽⁴⁾ 6 straipsnio 3 dalį pareiškėjo buvo paprašyta pateikti papildomos informacijos. 2013 m. rugpjūčio mėn. Italija pateikė pareiškėjo pateiktos papildomos informacijos vertinimą, kuris buvo pridėtas prie vertinimo ataskaitos projekto ir pateiktas Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba);
- (4) valstybės narės ir Tarnyba peržiūrėjo vertinimo ataskaitos projektą. 2013 m. rugsėjo 3 d. Tarnyba Komisijai pateikė veikliosios medžiagos ortosulfamurono kaip pesticido keliamos rizikos vertinimo išvadą ⁽⁵⁾. Tarnyba padarė išvadą, kad, remiantis turima informacija apie liekanų pirminiuose ir antriniuose kultūriniuose augaluose pobūdį, taip pat atsižvelgiant į kai kurių augalų metabolitų toksikologinių duomenų ir pateikimo į organizmą vertinimo trūkumą, rizikos vartotojams vertinimas negali būti užbaigtas. Taip pat nebuvo galima užbaigti rizikos dirvoje gyvenantiems organizmams ir vandens organizmams vertinimo. Tarnyba taip pat nustatė, kad kai kurie metabolitai kelia susirūpinimą, todėl poveikio gruntiniam vandeniui vertinimas negalėjo būti užbaigtas;
- (5) Komisija paragino pareiškėją pateikti pastabų dėl Tarnybos išvadų ir, remiantis Reglamento (ES) Nr. 188/2011 9 straipsnio 1 dalimi, dėl peržiūros ataskaitos projekto. Pareiškėjas pateikė pastabas ir jos buvo atidžiai išnagrinėtos;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 24 d. Komisijos sprendimas 2006/806/EB, kuriuo iš esmės pripažįstamas nuodugniai patikrinimui pateikto dokumentų rinkinio dėl galimo ortosulfamurono įtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą išsamumas (OL L 329, 2006 11 25, p. 74).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 188/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos direktyvos 91/414/EEB įgyvendinimo taisyklės dėl veikliųjų medžiagų, kurių rinkoje nebuvo dvejus metus po pranešimo apie tą direktyvą, vertinimo tvarkos (OL L 53, 2011 2 26, p. 51).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013;11(9):3352. Adresas internete www.efsa.europa.eu.

- (6) vis dėlto, nepaisant pareiškėjo argumentų, 4 konstatuojamojoje dalyje nustatytų ar nurodytų problemų išspręsti nepavyko;
- (7) taigi neįrodyta, kad galima tikėtis, kad pasiūlytomis sąlygomis naudojami augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra ortosulfamurono, iš esmės atitinka Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus;
- (8) todėl ortosulfamuronas neturėtų būti patvirtintas pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 2 dalį;
- (9) remiantis Direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 1 dalies b punktu valstybėms narėms buvo suteikta galimybė laikinai įregistruoti augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra ortosulfamurono, pradiniam trejų metų laikotarpiui. Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2013/205/ES ⁽¹⁾ valstybėms narėms ortosulfamurono laikinųjų registracijų galiojimą buvo leista pratęsti ne vėliau kaip iki 2015 m. balandžio 30 d.;
- (10) kadangi visų esamų registracijų galiojimas baigėsi, nėra būtina skirti papildomo laikotarpio augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra ortosulfamurono, registracijai panaikinti;
- (11) šiuo reglamentu nepanaikinama galimybė pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 7 straipsnį pateikti dar vieną paraišką dėl ortosulfamurono;
- (12) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Veiklosios medžiagos nepatvirtinimas

Veiklioji medžiaga ortosulfamuronas nepatvirtinama.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ 2013 m. balandžio 25 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2013/205/ES, kuriuo valstybėms narėms leidžiama pratęsti naujų veikliųjų medžiagų acekvinocilo, aminopirralido, askorbo rūgšties, flubendiamido, gama-cihalotrino, ipkonazolio, metaflumizono, ortosulfamurono, DSMZ 13134 padermės *Pseudomonas* sp., piridililo, piroksulamo, spiromezifeno, tienkarbazono ir topramezono laikinųjų registracijų galiojimą (OL L 117, 2013 4 27, p. 20).

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/841

2017 m. gegužės 17 d.

kuriuo dėl veikliųjų medžiagų alfa cipermetrino, *Ampelomyces quisqualis* (padermė AQ 10), benalaksilo, bentazono, bifenazato, bromoksinilo, etilkarfentrazono, chlorprofamo, ciazofamido, desmedifamo, dikvato, DPX KE 459 (metilflupirsulfurono), etoksazolio, famoksadono, fenamidono, flumioksazino, foramsulfurono, *Gliocladium catenulatum* (padermė J1446), imazamokso, imazosulfurono, izoksaflutolo, laminarino, metalaksilo-M, metoksifenoizido, milbemektino, oksasulfurono, pendimetalino, fenmedifamo, pimetrozino, s-metolachloro ir trifloksistrobino patvirtinimo galiojimo pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 17 straipsnio pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 ⁽²⁾ priedo A dalyje išvardytos veikliosios medžiagos laikomos patvirtintomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009;
- (2) veikliųjų medžiagų bentazono, dikvato, DPX KE 459 (metilflupirsulfurono), famoksadono, flumioksazino, metalaksilo-M ir pimetrozino patvirtinimo galiojimas paskutinį kartą buvo pratęstas Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/549 ⁽³⁾. Šių medžiagų patvirtinimo galiojimas baigiasi 2017 m. birželio 30 d. Paraiškos dėl šių medžiagų įrašų Tarybos direktyvos 91/414/EEB ⁽⁴⁾ I priede galiojimo pratęsimo buvo pateiktos pagal Komisijos reglamento (ES) Nr. 1141/2010 ⁽⁵⁾ 4 straipsnį;
- (3) veikliųjų medžiagų etilkarfentrazono, ciazofamido, fenamidono, foramsulfurono, imazamokso, izoksaflutolo, oksasulfurono, pendimetalino ir trifloksistrobino patvirtinimo galiojimas paskutinį kartą buvo pratęstas Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/950 ⁽⁶⁾. Šių medžiagų patvirtinimo galiojimas baigiasi 2017 m. liepos 31 d.;
- (4) veikliųjų medžiagų alfa cipermetrino, *Ampelomyces quisqualis* (padermė AQ 10), benalaksilo, bifenazato, bromoksinilo, chlorprofamo, desmedifamo, etoksazolio, *Gliocladium catenulatum* (padermė J1446), imazosulfurono, laminarino, metoksifenoizido, milbemektino, fenmedifamo ir s-metolachloro patvirtinimo galiojimas pratęstas Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1197/2012 ⁽⁷⁾. Šių medžiagų patvirtinimo galiojimas baigiasi 2017 m. liepos 31 d.;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011, kuriuo dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 (OL L 153, 2011 6 11, p. 1).

⁽³⁾ 2016 m. balandžio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/549, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų bentazono, butilchalofo, dikvato, famoksadono, flumioksazino, DPX KE 459 (metilflupirsulfurono), metalaksilo-M, pikolinafeno, prosulfurono, pimetrozino, tiabendazolo ir metiltifensulfurono patvirtinimo laikotarpių pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 95, 2016 4 9, p. 4).

⁽⁴⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽⁵⁾ 2010 m. gruodžio 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1141/2010, kuriuo nustatomai antrosios grupės veikliųjų medžiagų įrašų Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priede galiojimo pratęsimo tvarka ir tų medžiagų sąrašas (OL L 322, 2010 12 8, p. 10).

⁽⁶⁾ 2016 m. birželio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/950, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų 2,4-DB, beta-ciflutrino, etilkarfentrazono, *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91-08 (DSM 9660)), ciazofamido, deltametrino, p-dimetenamido, etofumezato, fenamidono, flufenacetato, flurtamono, foramsulfurono, fostiazato, imazamokso, jodsulfurono, iprodiono, izoksaflutolo, linurono, maleino hidrazido, mezotriono, oksasulfurono, pendimetalino, pikoksistrobino, siltiofamo ir trifloksistrobino patvirtinimo laikotarpių pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 159, 2016 6 16, p. 3).

⁽⁷⁾ 2012 m. gruodžio 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1197/2012, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų acetamiprido, alfa cipermetrino, *Ampelomyces quisqualis* padermės AQ 10, benalaksilo, bifenazato, bromoksinilo, chlorprofamo, desmedifamo, etoksazolio, *Gliocladium catenulatum* padermės J1446, imazosulfurono, laminarino, mepanipirimo, metoksifenoizido, milbemektino, fenmedifamo, *Pseudomonas chlororaphis* padermės MA 342, chinoksifeno, s-metolachloro, tepraloksido, tiakloprido, tiramo ir ziramio patvirtinimo galiojimo pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 342, 2012 12 14, p. 27).

- (5) paraiškos dėl 3 ir 4 konstatuojamosiose dalyse išvardytų medžiagų patvirtinimo galiojimo pratęsimo buvo pateiktos pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 844/2012 ⁽¹⁾;
- (6) atsižvelgiant į tai, kad medžiagas įvertinti pavėluota dėl nuo pareiškėjų nepriklausančių priežasčių, šių veikliųjų medžiagų patvirtinimas veikiausiai baigs galioti prieš priimant sprendimą dėl jo galiojimo pratęsimo. Todėl reikia pratęsti jų patvirtinimo galiojimą;
- (7) atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmos pastraipos tikslą, tais atvejais, kai Komisija priims reglamentą, kuriame bus nustatyta, kad šio reglamento priede nurodytų veikliųjų medžiagų patvirtinimo galiojimas neatnaujinamas, nes neatitinka patvirtinimo kriterijų, Komisija nustatys galiojimo pabaigos datą – ji bus arba ta pati, kaip ir prieš priimant šį reglamentą, arba diena, kurią įsigalioja Reglamentas dėl veikliųjų medžiagų patvirtinimo galiojimo neatnaujinimo, priklausomai nuo to, kuri iš šių datų bus vėlesnė. Tais atvejais, kai Komisija priims reglamentą, kuriuo pratęsiamas šio reglamento priede nurodytos veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas, Komisija stengsis nustatyti, kai tinkama konkrečiomis aplinkybėmis, kuo ankstesnę taikymo datą;
- (8) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (9) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo A dalis iš dalies keičiama pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ 2012 m. rugsejo 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 844/2012, kuriuo nustatomos veikliųjų medžiagų patvirtinimo pratęsimo procedūros įgyvendinimo nuostatos, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 252, 2012 9 19, p. 26).

PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo A dalis iš dalies keičiama taip:

- 1) šeštoje skiltyje bentazono (11 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 2) šeštoje skiltyje dikvato (15 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 3) šeštoje skiltyje DPX KE 459 (metilflupirsulfurono) (19 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 4) šeštoje skiltyje pimetrozino (23 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 5) šeštoje skiltyje famoksadono (35 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 6) šeštoje skiltyje metalaksilo-M (37 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 7) šeštoje skiltyje flumioksazino (39 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. birželio 30 d.“;
- 8) šeštoje skiltyje imazamokso (41 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 9) šeštoje skiltyje oksasulfurono (42 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 10) šeštoje skiltyje foramsulfurono (44 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 11) šeštoje skiltyje ciazofamido (46 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 12) šeštoje skiltyje pendimetalino (53 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 13) šeštoje skiltyje trifloksistrobino (59 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 14) šeštoje skiltyje etilkarfentrazono (60 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 15) šeštoje skiltyje fenamidono (62 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 16) šeštoje skiltyje izoksafutolo (63 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 17) šeštoje skiltyje chlorprofamo (78 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 18) šeštoje skiltyje alfa cipermetrino (83 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 19) šeštoje skiltyje benalaksilo (84 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 20) šeštoje skiltyje bromoksinilo (85 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 21) šeštoje skiltyje desmedifamo (86 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 22) šeštoje skiltyje fenmedifamo (88 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 23) šeštoje skiltyje *Ampelomyces quisqualis* (padermė AQ 10) (93 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
- 24) šeštoje skiltyje laminarino (95 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;

- 25) šeštoje skiltyje metoksifenožio (96 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
 - 26) šeštoje skiltyje s-metolachloro (97 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
 - 27) šeštoje skiltyje *Gliocladium catenulatum* (padermė J1446) (98 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
 - 28) šeštoje skiltyje etoksazolio (99 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
 - 29) šeštoje skiltyje bifenazato (109 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“;
 - 30) šeštoje skiltyje milbemektino (110 įrašas) patvirtinimo galiojimo pabaigos data pakeičiama į „2018 m. liepos 31 d.“
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/842

2017 m. gegužės 17 d.

kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiamas nedidelės rizikos veikliosios medžiagos *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 22 straipsnio 1 dalį kartu su jo 20 straipsnio 1 dalimi,

kadangi:

- (1) Komisijos direktyva 2003/79/EB ⁽²⁾ *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) įtraukta į Tarybos direktyvos 91/414/EEB ⁽³⁾ I priedą kaip veiklioji medžiaga;
- (2) į Direktyvos 91/414/EEB I priedą įtrauktos veikliosios medžiagos laikomos patvirtintomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 ir yra išvardytos Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 ⁽⁴⁾ priedo A dalyje;
- (3) Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo A dalyje nustatyta, kad veikliosios medžiagos *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimas baigia galioti 2017 m. spalio 31 d.;
- (4) paraiška dėl *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimo pratęsimo buvo pateikta pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 844/2012 ⁽⁵⁾ 1 straipsnį per tame straipsnyje nustatytą laikotarpį;
- (5) pareiškėjas pateikė papildomus dokumentų rinkinius, kurių reikalaujama pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 844/2012 6 straipsnį. Valstybė narė ataskaitos rengėja nustatė, kad paraiška yra išsami;
- (6) valstybė narė ataskaitos rengėja, konsultuodamasi su antrąja tą pačią ataskaitą rengiančia valstybe nare, parengė patvirtinimo galiojimo pratęsimo vertinimo ataskaitą ir 2015 m. gegužės 29 d. pateikė ją Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) ir Komisijai;
- (7) Tarnyba patvirtinimo galiojimo pratęsimo vertinimo ataskaitą perdavė valstybėms narėms ir pareiškėjui, kad jie pateiktų pastabų, o gautas pastabas persiuntė Komisijai. Tarnyba taip pat viešai paskelbė papildomo dokumentų rinkinio santrauką;
- (8) 2016 m. birželio 8 d. Tarnyba pateikė Komisijai išvadą ⁽⁶⁾ dėl to, ar galima manyti, kad *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) atitinka patvirtinimo kriterijus, nustatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje. 2016 m. gruodžio 6 d. Komisija pateikė *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimo pratęsimo ataskaitos projektą Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatiniam komitetui;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ 2003 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos direktyva 2003/79/EB, iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 91/414/EEB, kad būtų įrašyta veiklioji medžiaga *Coniothyrium minitans* (OL L 205, 2003 8 14, p. 16).

⁽³⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽⁴⁾ 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011, kuriuo dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 (OL L 153, 2011 6 11, p. 1).

⁽⁵⁾ 2012 m. rugsėjo 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 844/2012, kuriuo nustatomos veikliųjų medžiagų patvirtinimo pratęsimo procedūros įgyvendinimo nuostatos, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 252, 2012 9 19, p. 26).

⁽⁶⁾ EFSA Journal 2016;14(7):4517, 16 pp. Adresas internete www.efsa.europa.eu.

- (9) pareiškėjui buvo suteikta galimybė pateikti pastabų dėl patvirtinimo galiojimo pratęsimo ataskaitos;
- (10) nustatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje nustatytų patvirtinimo kriterijų yra laikomasi, kai bent vienas augalų apsaugos produktas, kurio sudėtyje yra *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08), naudojamas pagal vieną ar kelias tipiškas paskirtis. Todėl tikslinga pratęsti *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimą;
- (11) *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimo pratęsimo rizikos vertinimas grindžiamas nedideliu tipiško naudojimo paskirčių skaičiumi, tačiau dėl to neapribojamos augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08), leidžiamos naudojimo paskirtys. Todėl nėra tikslinga toliau riboti jo tik kaip fungicido naudojimą;
- (12) be to, Komisijos nuomone, *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) yra nedidelės rizikos veiklioji medžiaga pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 22 straipsnį. *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) nėra susirūpinimą kelianti medžiaga ir ji atitinka Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 II priedo 5 punkte nustatytas sąlygas. *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) yra laukinio tipo padermė, natūraliai esanti aplinkoje. Ji nėra patogeniška žmonėms ar gyvūnams. Tikimasi, kad Reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 patvirtintų naudojimo paskirčių žmonėms, gyvūnams ir aplinkai daromas papildomas poveikis bus nereikšmingas, palyginti su realiomis ir natūraliomis aplinkybėmis numatomu poveikiu;
- (13) todėl tikslinga pratęsti *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) kaip nedidelės rizikos medžiagos patvirtinimo galiojimą. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 4 dalį Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (14) tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 14 straipsnio 1 dalį kartu su to reglamento 6 straipsniu ir atsižvelgiant į dabartinės mokslo ir technikos žinias būtina nustatyti tam tikras sąlygas ir apribojimus;
- (15) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 20 straipsnio 3 dalį kartu su jo 13 straipsnio 4 dalimi Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (16) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/950⁽¹⁾ *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimas pratęstas iki 2017 m. spalio 31 d., kad jo patvirtinimo galiojimo pratęsimo procedūra būtų užbaigta iki pasibaigiant patvirtinimo galiojimo terminui. Vis dėlto, kadangi sprendimas dėl patvirtinimo galiojimo pratęsimo buvo priimtas prieš pasibaigiant pratęstam patvirtinimo galiojimo terminui, šis reglamentas taikomas nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d.;
- (17) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimo pratęsimas

I priede nurodytos veikliosios medžiagos *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimas pratęsiamas pagal tame priede nustatytas sąlygas.

2 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 pakeitimai

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

⁽¹⁾ 2016 m. birželio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/950, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų 2,4-DB, beta-ciflutrino, etilkarfentrazono, *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08 (DSM 9660)), ciazofamido, deltametrino, p-dimetenamido, etofumezato, fenamidono, flufenaceto, flurtamono, foramsulfurono, fostiazato, imazamokso, jodsulfurono, iprodiono, izoksaflutolo, linurono, maleino hidrazido, mezotriono, oksasulfurono, pendimetalino, pikoksistrobino, siltiofamo ir trifloksistrobino patvirtinimo laikotarpių pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 159, 2016 6 16, p. 3).

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNKER

I PRIEDAS

Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
<i>Coniothyrium minitans</i> (padermė CON/M/91–08) Inventorinis numeris „Deutsche Sammlung von Mikroorganismen“ (DSM, Vokietija) kultūrų rinkinyje DSM 9660 CIPAC Nr. 614	Netaikoma	Mažiausias gyvybingų sporų kiekis: 1×10^{12} KSV/kg	2017 m. rugpjūčio 1 d.	2032 m. liepos 31 d.	Igyvendinant vienodus principus, nustatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, atsižvelgiama į <i>Coniothyrium minitans</i> (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimo pratęsimo ataskaitos išvadas, visų pirma į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: — operatorių ir darbuotojų apsaugai, nes mikroorganizmai yra potencialus jautrikliis. Gamintojas užtikrina, kad būtų griežtai laikomasi aplinkos apsaugos reikalavimų ir kad gamybos metu būtų vykdoma kokybės kontrolės analizė. Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės.

⁽¹⁾ Papildoma informacija apie veikliųjų medžiagų tapatumą ir specifikaciją pateikta jų peržiūros ataskaitose.

II PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas iš dalies keičiamas taip:

1. A dalyje *Coniothyrium minitans* (padermė CON/M/91–08) skirtas 71 įrašas išbraukiamas;
2. D dalis papildoma šiuo įrašu:

Nr.	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
„11	<i>Coniothyrium minitans</i> (padermė CON/M/91–08) Inventorinis numeris „Deutsche Sammlung von Mikroorganismen“ (DSM, Vokietija) kultūrų rinkinyje DSM 9660 CIPAC Nr. 614	Netaikoma	Mažiausias gyvybingų sporų kiekis: 1×10^{12} KSV/kg	2017 m. rugpjūčio 1 d.	2032 m. liepos 31 d.	Igyvendinant vienodus principus, nustatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, atsižvelgiama į <i>Coniothyrium minitans</i> (padermė CON/M/91–08) patvirtinimo galiojimo pratęsimo ataskaitos išvadas, visų pirma į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: — operatorių ir darbuotojų apsaugai, nes mikroorganizmai yra potencialus jautrikliis. Gamintojas užtikrina, kad būtų griežtai laikomasi aplinkos apsaugos reikalavimų ir kad gamybos metu būtų vykdoma kokybės kontrolės analizė. Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės.“

⁽¹⁾ Papildoma informacija apie veikliųjų medžiagų tapatumą ir specifikaciją pateikta jų peržiūros ataskaitose.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/843

2017 m. gegužės 17 d.

kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 7 straipsnio 1 dalį 2012 m. lapkričio 6 d. Prancūzija gavo bendrovės „Arysta Lifescience S.A.S.“ paraišką dėl veikliosios medžiagos *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) patvirtinimo. Pagal to reglamento 9 straipsnio 3 dalį Prancūzija kaip valstybė narė ataskaitos rengėja 2013 m. vasario 5 d. pranešė pareiškėjui, kitoms valstybėms narėms, Komisijai ir Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) apie paraiškos priimtinumą;
- (2) 2014 m. spalio 7 d. valstybė narė ataskaitos rengėja pateikė Komisijai vertinimo ataskaitos projektą (kopiją – Tarnybai), kuriame vertinama, ar galima manyti, kad veiklioji medžiaga atitinka Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje nustatytus patvirtinimo kriterijus;
- (3) Tarnyba laikėsi Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 12 straipsnio 1 dalies nuostatų. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 12 straipsnio 3 dalį ji paprašė pareiškėjo valstybėms narėms, Komisijai ir Tarnybai pateikti papildomos informacijos. 2015 m. liepos 3 d. valstybė narė ataskaitos rengėja, atnaujindama vertinimo ataskaitos projektą, pateikė Tarnybai papildomos informacijos vertinimą;
- (4) 2015 m. spalio 6 d. Tarnyba pareiškėjui, valstybėms narėms ir Komisijai pranešė savo išvadą ⁽²⁾ dėl to, ar tikėtina, kad veiklioji medžiaga *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) tenkintų Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje nustatytus patvirtinimo kriterijus. Tarnyba suteikė visuomenei galimybę susipažinti su šia išvada;
- (5) 2016 m. kovo 8 d. Komisija pateikė Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatiniam komitetui *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) peržiūros ataskaitą ir reglamento projektą, kuriuo nustatoma, kad *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) patvirtinama;
- (6) pareiškėjui buvo suteikta galimybė pateikti pastabų dėl peržiūros ataskaitos;
- (7) nustatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje nustatytų patvirtinimo kriterijų yra laikomasi, kai bent vienas augalų apsaugos produktas, kurio sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, naudojamas pagal vieną ar kelias tipiškas paskirtis, visų pirma peržiūros ataskaitoje išnagrinėtas ir išsamiai aprašytas paskirtis. Todėl *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) tikslinga patvirtinti;
- (8) tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 2 dalį kartu su to reglamento 6 straipsniu ir atsižvelgiant į dabartinės mokslo ir technikos žinias būtina nustatyti tam tikras sąlygas ir apribojimus;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2015;13(10):4264 [34 pp.]. doi: 10.2903/j.efsa.2015.4264.

- (9) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 4 dalį Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 ⁽¹⁾ priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (10) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Veiklosios medžiagos patvirtinimas

I priede nurodyta veiklioji medžiaga *Beauveria bassiana* (padermė NPP111B005) patvirtinama pagal tame priede nustatytas sąlygas.

2 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 pakeitimai

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011, kuriuo dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 (OL L 153, 2011 6 11, p. 1).

I PRIEDAS

Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
<i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005) Inventorinis numeris Pasteur'o instituto „Collection Nationale de Cultures de Microorganismes“ (CNCM) (Paryžius, Prancūzija) rinkinyje I-2961.	Netaikoma	Maks. bovericino kiekis 24 µg/L	2017 m. birželio 7 d.	2027 m. birželio 7 d.	Igyvendinant vienodus principus, nustatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, atsižvelgiama į <i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005) peržiūros ataskaitos išvadas, visų pirma į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: — su medžiaga dirbančių asmenų ir darbuotojų apsaugai, nes <i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005), kaip bet kuris mikroorganizmas, yra potencialus jautriklis, ir konkretų dėmesį skiria ekspozicijai įkvėpus, — didžiausiam leidžiamam metabolito bovericino kiekiui apibrėžtos sudėties produkte. Gamintojas užtikrina, kad būtų griežtai laikomasi aplinkos apsaugos reikalavimų ir kad gamybos metu būtų vykdoma kokybės kontrolės analizė. Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės.

⁽¹⁾ Papildoma informacija apie veikliųjų medžiagų tapatumą ir specifikaciją pateikta jų peržiūros ataskaitose.

II PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo B dalis papildoma šiuo įrašu:

	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
„109	<i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005) Inventorinis numeris Pasteur'o instituto „Collection Nationale de Cultures de Microorganismes“ (CNCM, Paryžius, Prancūzija) rinkinyje I-2961.	Netaikoma	Maks. bovericino kiekis 24 µg/L	2017 m. birželio 7 d.	2027 m. birželio 7 d.	Igyvendinant vienodus principus, nustatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, atsižvelgiama į <i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005) peržiūros ataskaitos išvadas, visų pirma į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: — su medžiaga dirbančių asmenų ir darbuotojų apsaugai, nes <i>Beauveria bassiana</i> (padermė NPP111B005), kaip bet kuris mikroorganizmas, yra potencialus jautrikliis, ir konkretų dėmesį skiria ekspozicijai įkvėpus, — didžiausiam leidžiamam metabolito bovericino kiekiui apibrėžtos sudėties produkte. Gamintojas užtikrina, kad būtų griežtai laikomasi aplinkos apsaugos reikalavimų ir kad gamybos metu būtų vykdoma kokybės kontrolės analizė. Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės.“

⁽¹⁾ Papildoma informacija apie veikliųjų medžiagų tapatumą ir specifikaciją pateikta jų peržiūros ataskaitose.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/844**2017 m. gegužės 17 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioji jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu**Jerzy PLEWA**Generalinis direktorius**Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas*

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	109,8
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	120,7
0707 00 05	TR	126,8
	ZZ	126,8
0709 93 10	TR	131,8
	ZZ	131,8
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	55,2
	MA	59,8
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	61,3
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	144,7
	ZZ	111,0
0808 10 80	AR	95,5
	BR	108,5
	CL	123,4
	CN	130,6
	NZ	136,2
	US	107,1
	ZA	99,3
	ZZ	114,4

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

DIREKTYVOS

KOMISIJOS DIREKTYVA (ES) 2017/845

2017 m. gegužės 17 d.

kuria dėl orientacinių aspektų sąrašų, į kuriuos reikia atsižvelgti rengiant jūrų strategijas, iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyvą) ⁽¹⁾, ypač į jos 24 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyvos 2008/56/EB III priede yra nustatyti orientaciniai savybių, pavojų ir poveikio sąrašai, nurodyti tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 10 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje;
- (2) 2012 m. per pirmąjį savo jūrų strategijų įgyvendinimo ciklą valstybės narės, remdamosi pradiniu savo jūrų vandenų įvertinimu, atlikto pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalį, Komisijai atitinkamai pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 2 dalį ir 10 straipsnio 2 dalį pranešė gerai aplinkos būklei būdingas savybes ir savo aplinkos apsaugos tikslus. Pagal šios direktyvos 12 straipsnį Komisijos atliktame valstybių narių ataskaitų vertinime ⁽²⁾ pabrėžiama, kad valstybės narės ir Sąjunga turi skubiai dėti daugiau pastangų, jei nori iki 2020 m. pasiekti gerą aplinkos būklę;
- (3) kad antrasis valstybių narių jūrų strategijų įgyvendinimo ciklas dar daugiau prisidėtų prie Direktyvos 2008/56/EB tikslų įgyvendinimo, o gera aplinkos būklė būtų nustatoma nuosekliau, Komisija pirmojo įgyvendinimo etapo ataskaitoje rekomendavo, kad Komisijos tarnybos ir valstybės narės Sąjungos lygmeniu bendradarbiaudamos iki 2015 m. persvarstytų, sustiprintų ir patobulintų Komisijos sprendimą 2010/477/ES ⁽³⁾, kad būtų sukurti aiškesni, paprastesni, glaustesni, darnesni ir lengviau palyginami geros aplinkos būklės kriterijai bei metodiniai standartai, ir kad kartu jos peržiūrėtų Jūrų strategijos pagrindų direktyvos III priedą ir prireikęs jį patikslintų ir parengtų konkrečias gaires siekdamas užtikrinti, kad kitame įgyvendinimo cikle vertinimai būtų atliekami nuosekliau ir darniau;
- (4) Direktyvos 2008/56/EB III priedo peržiūra reikalinga Sprendimo 2010/477/ES peržiūrai papildyti. Be to, toje direktyvoje ryšys tarp Direktyvos 2008/56/EB III priedo ir jos I priede išvardytų kokybinių deskriptorių, pagal kuriuos nustatoma gera aplinkos būklė, tik numanomas, todėl nepakankamai aiškus. Komisija 2011 m. tarnybų darbo dokumente ⁽⁴⁾ paaiškino ryšį tarp Direktyvos 2008/56/EB I priede išvardytų kokybinių deskriptorių, tos direktyvos III priede nustatytų aspektų ir Sprendime 2010/477/ES nustatytų kriterijų ir rodiklių, tačiau dėl jiems būdingo turinio atsakymą ji galėjo pateikti tik iš dalies. Direktyvos 2008/56/EB III priedą reikia persvarstyti siekiant išsamiau paaiškinti minėtą ryšį ir palengvinti įgyvendinimą, ekosistemų elementus ir antropogeninius pavojus bei poveikį jūros aplinkai labiau susiejant su Direktyvos 2008/56/EB I priede nustatytais deskriptoriais ir Sprendimo 2010/477/ES peržiūros rezultatais;

⁽¹⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽²⁾ Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui „Jūrų strategijos pagrindų direktyvos (2008/56/EB) pirmasis įgyvendinimo etapas. Europos Komisijos vertinimas ir gairės“ (COM(2014) 97 final, 2014 2 20).

⁽³⁾ 2010 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas 2010/477/ES dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų (OL L 232, 2010 9 2, p. 14).

⁽⁴⁾ Komisijos tarnybų darbo dokumentas, SEC(2011) 1255.

- (5) Direktyvos 2008/56/EB III priede turėtų būti nustatyti aspektai, pagal kuriuos būtų galima atlikti vertinimą (tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalis), susijusį su gera aplinkos būkle (tos direktyvos 9 straipsnio 1 dalis), taip pat išdėstyti aspektai, kuriais remiantis vykdoma stebėseną (tos direktyvos 11 straipsnio 1 dalis) ir kurie papildytų vertinimą (pvz., temperatūra, druskingumas), ir aspektai, į kuriuos reikėtų atsižvelgti nustatant tikslus (direktyvos 10 straipsnio 1 dalis). Dėl regionams būdingų skirtingų savybių šie aspektai įvairiems regionams ir valstybėms narėms gali būti nevienodai svarbūs. Tai reiškia, kad į aspektus reikia atsižvelgti tik jei jie laikomi „pagrindinėmis ypatybėmis ir savybėmis“ arba „vyraujančiomis problemomis ir poveikiu“, kaip nurodyta Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies atitinkamai a ir b punktuose, ir jei jie būdingi atitinkamos valstybės narės vandenims;
- (6) svarbu užtikrinti, kad Direktyvos 2008/56/EB III priede nustatyti aspektai būtų aiškiai susieti su tos direktyvos I priedo kokybiniais deskriptoriais, taip pat su geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijais ir metodiniais standartais, kuriuos Komisija nustatė remdamasi Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalimi, ir su jų taikymu atsižvelgiant į Direktyvos 2008/56/EB 8, 9, 10 ir 11 straipsnius. Todėl tie aspektai turi būti bendro pobūdžio ir bendrai pritaikomi visoje Sąjungoje atsižvelgiant į tai, kad konkretesnius aspektus gali nustatyti Komisija remdamasi Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalimi arba jie gali būti nustatyti pagal tos direktyvos 9 straipsnio 1 dalį nustatant gerai aplinkos būklei būdingas savybes;
- (7) Direktyvos 2008/56/EB III priede pateiktos 1 ir 2 lentelės turėtų būti paaiškintos, kad būtų aiškesnis jų ryšys su būklės aspektais (1 lentelė) ir pavojų aspektais bei jų poveikiu (2 lentelė), ir kad lentelėse pateiktus aspektus tiesiogiai būtų galima susieti su tos direktyvos I priede nustatytais kokybiniais deskriptoriais ir tuo pačiu su Komisijos pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalį nustatytais kriterijais;
- (8) siekiant padėti pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies c punktą vertinti jūrų vandenų naudojimą, o pagal 8 straipsnio 1 dalies b punktą – žmogaus veiklą ir vykdyti tos direktyvos 11 straipsnyje numatytą susijusią stebėseną, 2 lentelę reikėtų išplėsti, į ją įtraukiant orientacinį naudojimo būdų ir žmogaus veiklos rūšių sąrašą, kad visuose jūrų regionuose ir pareiginiuose būtų užtikrintas nuoseklus jų vertinimas;
- (9) todėl Direktyvos 2008/56/EB III priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (10) šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2008/56/EB 25 straipsnio 1 dalį įsteigto reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2008/56/EB III priedas pakeičiamas šios direktyvos priedo tekstu.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2018 m. gruodžio 7 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Pareiga perkelti šią direktyvą netaikoma valstybėms narėms, neturinčioms jūrų vandenų.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

„III PRIEDAS

Su jūrų vandenimis susijusių ekosistemų elementų, antropogeninių pavojų ir žmogaus veiklos rūšių orientaciniai sąrašai

(nurodyti 8 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 10 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje)

1 lentelė

Jūrų ekosistemų struktūra, funkcijos ir procesai

ypač susiję su 8 straipsnio 1 dalies a punktu ir 9 bei 11 straipsniais

Tema	Ekosistemų elementai	Galimi parametrai ir būdingos savybės (1 pastaba)	I priede nustatyti atitinkami kokybiniai deskriptoriai (2 ir 3 pastabos)
Rūšis	Jūrų regiono arba paregionio jūrų paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ir galvakojų rūšių grupės (4 pastaba)	Kiekvienos rūšies arba populiacijos svyravimai erdvės ir laiko atžvilgiu: — pasiskirstymas, gausumas ir (arba) biomasė — struktūra pagal dydį, amžių ir lytį — visumo, išgyvenamumo ir mirtinumo / sužalojimų rodikliai — elgsena, įskaitant judėjimą ir migravimą — rūšies buveinė (apimtis, tinkamumas) Grupės rūšinė sudėtis	(1); (3)
Buveinės	Vyraujantys vandens storumės (pelaginių buveinių) ir jūros dugno (bentosos buveinių) buveinių tipai (5 pastaba) arba kiti buveinių tipai, įskaitant su jais susijusias biologines bendrijas visame jūrų regione arba paregionyje	Kiekvieno buveinių tipo atveju: — buveinių pasiskirstymas ir apimtis (ir tūris, jei tinkama) — rūšinė sudėtis, gausumas ir (arba) biomasė (svyravimai erdvės ir laiko atžvilgiu) — rūšių struktūra pagal dydį ir amžių (jei taikoma) — būdingos fizinės, hidrologinės ir cheminės savybės Pelaginių buveinių atveju taip pat: — chlorofilo <i>a</i> koncentracija — planktono žydėjimo dažnumas ir erdvinis mastas	(1); (6)
Ekosistemos, įskaitant mitybos tinklus	Ekosistemų struktūra, funkcijos ir procesai, įskaitant: — būdingas fizines ir hidrologines savybes — būdingas chemines savybes — būdingas biologines savybes — funkcijas ir procesus	Svyravimai erdvės ir laiko atžvilgiu: — temperatūra ir ledas — hidrologija (bangų ir srovių režimai; išplūdis, maišymasis, aktyvumo trukmė; gėlo vandens patekimas; jūros lygis) — batimetrija	(1); (4)

Tema	Ekosistemų elementai	Galimi parametrai ir būdingos savybės (1 pastaba)	I priede nustatyti atitinkami kokybi- niai deskriptoriai (2 ir 3 pastabos)
		— drumstumas (dumblo / nuosėdų nešmenys), skaidrumas, garsas — jūros dugno substratas ir morfologija — druskingumas, maistingosios medžiagos (N, P), organinė anglis, ištirpusios dujos (pCO₂, O₂) ir pH — buveinių ir jūrų paukščių, žinduolių, roplių, žuvų bei galvakojų rūšių sąsajos — pelaginių–bentoso bendrijų struktūra — produktyvumas	

Su 1 lentele susijusios pastabos

- 1 pastaba. Pateikiamas orientacinis rūšims, buveinėms ir ekosistemoms taikomas susijusių parametų ir būdingų savybių sąrašas, kuris atspindi šio priedo 2 lentelėje nurodytų pavojų veikiamus parametrus ir kuris yra susijęs su kriterijais, nustatytais pagal 9 straipsnio 3 dalį. Konkretūs parametrai ir būdingos savybės, kuriais reikia remtis vykdant stebėseną ir atliekant vertinimą, turėtų būti nustatomi remiantis šios direktyvos reikalavimais, įskaitant jos 8–11 straipsnių reikalavimus.
- 2 pastaba. Šioje skiltyje nurodyti skaičiai atitinka atitinkamų I priedo punktų numeraciją.
- 3 pastaba. 1 lentelėje pateikti tik būkle grindžiami (1), (3), (4) ir (6) kokybiniai deskriptoriai, kurių atveju kriterijai nustatyti remiantis 9 straipsnio 3 dalimi. Visi kiti – pavojais grindžiami – I priedo kokybiniai deskriptoriai gali būti siejami su kiekviena tema.
- 4 pastaba. Šios rūšių grupės tiksliau nurodytos 2017 m. gegužės 17 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/848, kuriuo nustatomi geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijai ir metodiniai standartai, stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai ir panaikinamas Sprendimas 2010/477/ES, priedo II dalyje (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 43).
- 5 pastaba. Šie vyraujantys buveinių tipai tiksliau nurodyti Sprendimo (ES) 2017/848 priedo II dalyje.

2 lentelė

Antropogeniniai pavojai, naudojimo būdai ir žmogaus veiklos rūšys, susiję su jūros aplinka arba darantys jai poveikį

2a. Antropogeniniai pavojai jūros aplinkai

ypač susiję su 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktais ir 9, 10 bei 11 straipsniais

Tema	Pavojus (1 pastaba)	Galimi parametrai	I priede nustatyti atitinkami kokybi- niai deskriptoriai (2 ir 3 pastabos)
Biologiniai	Nevietinių rūšių patekimas arba plitimas	Jūros aplinkoje ir, jei tinka, šaltinio vietoje esančio pavojaus stiprumas ir svyravimai erdvės ir laiko atžvilgiu	(2)
	Mikrobinių patogenų patekimas		
	Genetiškai modifikuotų rūšių patekimas ir vietinių rūšių perkėlimas	Vertinant tam tikro pavojaus poveikį aplinkai, pasirenkami atitinkami 1 lentelėje pateikti ekosistemų elementai ir parametrai	
	Natūralių biologinių bendrijų nykimas arba jų pokyčiai, susiję su gyvūnų arba augalų rūšių auginimu		

Tema	Pavojus (1 pastaba)	Galimi parametrai	I priede nustatyti atitinkami kokybiniai deskriptoriai (2 ir 3 pastabos)
Fiziniai	Rūšių trikdymas (pavyzdžiui, dauginimosi, poilsio ir maitinimosi metu) dėl žmogaus buvimo		
	Laukinių rūšių gavyba arba mirtingumas / sužalojimai (dėl komercinės bei mėgėjų žvejybos ir kitos veiklos)		(3)
	Fizinis jūros dugno trikdymas (laikinas arba išnykstantis)		(6); (7)
Cheminės medžiagos, šiukšlės ir energija	Fizinis nykimas (dėl negrįžtamų jūros dugno substrato ar morfologijos pokyčių ir dėl jūros dugno substrato gavybos)		
	Hidrologinių sąlygų pokyčiai		
	Maistingųjų medžiagų patekimas iš pasklidusių šaltinių, taškinių šaltinių ir atmosferinių iškritų		(5)
	Organinių medžiagų patekimas iš pasklidusių šaltinių ir taškinių šaltinių		
	Kitų medžiagų (pvz., sintetinių medžiagų, nesintetinių medžiagų, radionuklidų) patekimas iš pasklidusių šaltinių, taškinių šaltinių, atmosferinių iškritų ir dėl staigių atvejų		(8); (9)
	Šiukšlių (kietųjų atliekų, įskaitant mikrošiukšles) patekimas		(10)
	Antropogeninio garso (impulsinio, nenutrūkstamo) patekimas		(11)
	Kitų formų energijos (įskaitant elektromagnetinius laukus, šviesą ir šilumą) patekimas		
	Vandens patekimas iš taškinių šaltinių (pvz., sūrymo)		

2b. Naudojimo būdai ir žmogaus veiklos rūšys, susiję su jūros aplinka arba darantys jai poveikį

ypač susiję su 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktais (su 8 straipsnio 1 dalies c punktu susijusios tik * pažymėtos veiklos rūšys) ir 10 bei 13 straipsniais

Tema	Veiklos rūšis
Fizinis upių, pakrančių ar jūros dugno restruktūrizavimas (vandentvarka)	Žemės įsavinimas
	Kanalų tiesimas ir kiti vandentakų pakeitimai
	Pakrančių apsauga ir apsauga nuo potvynių*
	Konstrukcijos atviroje jūroje (išskyrus naftos, dujų ir (arba) atsinaujinančiosios energijos)*
	Jūros dugno morfologijos, įskaitant dugno gilinimą ir medžiagų šalinimą, restruktūrizavimas*

Tema	Veiklos rūšis
Negyvųjų išteklių gavyba	Mineralų (akmens, metalo rūdos, žvyro, smėlio, kriauklių) gavyba*
	Naftos ir dujų gavyba, įskaitant infrastruktūrą*
	Druskos gavyba*
	Vandens gavyba*
Energijos gamyba	Atsinaujinančiosios energijos (vėjo, bangų, potvynių ir atoslūgių energijos) gamyba, įskaitant infrastruktūrą*
	Neatsinaujinančiosios energijos gamyba
	Elektros perdavimas ir komunikacijos (kabeliai)*
Gyvųjų išteklių gavyba	Žuvų ir jūrinių bestuburių žvejyba (profesionali ir mėgėjų)*
	Žuvų ir jūrinių bestuburių perdirbimas*
	Jūrų augalų rinkimas*
	Medžioklė ir rinkimas kitais tikslais*
Gyvųjų išteklių auginimas	Jūrinė akvakultūra, įskaitant infrastruktūrą*
	Gėlųjų vandenų akvakultūra
	Žemės ūkis
	Miškininkystė
Transportas	Transporto infrastruktūra*
	Jūrų transportas*
	Oro transportas
	Sausumos transportas
Su miestu ir pramone susiję naudojimo būdai	Su miestu susiję naudojimo būdai
	Su pramone susiję naudojimo būdai
	Atliekų tvarkymas ir šalinimas*
Turizmas ir laisvalaikis	Turizmo ir laisvalaikio infrastruktūra*
	Turizmo ir laisvalaikio veikla*
Saugumas ir (arba) gynyba	Karinės operacijos (taikoma 2 straipsnio 2 dalis)
Švietimas ir moksliniai tyrimai	Moksliniai tyrimai, apklausos ir šviečiamoji veikla*

Su 2 lentele susijusios pastabos

- 1 pastaba. Atliekant pavojų vertinimą reikėtų atsižvelgti į jų mastą jūros aplinkoje ir, jei tinkama, į jų indėlio (iš sausumos ar atmosferos šaltinių) dydį į jūros aplinką.
- 2 pastaba. Šioje skiltyje nurodyti skaičiai atitinka atitinkamų I priedo punktų numeraciją.
- 3 pastaba. 2a lentelėje pateikti tik pavojais grindžiami (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (10) ir (11) kokybiniai deskriptoriai, kurių atveju kriterijai nustatyti remiantis 9 straipsnio 3 dalimi. Visi kiti – būkle grindžiami – I priedo kokybiniai deskriptoriai gali būti siejami su kiekviena tema.“

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO SPRENDIMAS (ES) 2017/846

2017 m. kovo 16 d.

dėl Tyrimo komiteto įtarimams dėl Sąjungos teisės pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejų, susijusių su pinigų plovimu, mokesčių vengimu ir slėpimu, nagrinėti įgaliojimų laiko pratęsimo

EUROPOS PARLAMENTAS,

- atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos pasiūlymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 226 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 1995 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos sprendimą 95/167/EB, Euratomas, EAPB dėl išsamių Europos Parlamento naudojamasi tyrimo teise reglamentuojančių nuostatų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 8 d. Sprendimą (ES) 2016/1021 dėl Tyrimo komiteto įtarimams dėl Sąjungos teisės pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejų, susijusių su pinigų plovimu, mokesčių vengimu ir slėpimu, nagrinėti sudarymo, komiteto įgaliojimų, narių skaičiaus ir įgaliojimų trukmės ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 198 straipsnio 11 dalį,
- A. kadangi tyrimo komitetas paprašė pratęsti įgaliojimų laiką, kad galėtų visiškai ir tinkamai įvykdyti jam suteiktus įgaliojimus, atsižvelgdamas į dokumentų, kuriuos dar liko apsvarstyti, skaičių, užsakytas analizes ir suinteresuotuosius subjektus, kuriuos reikia apklausti;
1. nusprendžia pratęsti tyrimo komiteto įgaliojimų laiką trimis mėnesiams.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

⁽¹⁾ OL L 113, 1995 5 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 166, 2016 6 24, p. 10.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2017/847**2017 m. gegužės 16 d.****kuriuo suteikiamas Danijos prašomas leidimas taikyti išimtį pagal Tarybos direktyvą 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių***(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 2891)***(Tekstas autentiškas tik danų kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvą 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių ⁽¹⁾, ypač į jos III priedo 2 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) 2002 m. lapkričio 18 d. Komisija priėmė Sprendimą 2002/915/EB ⁽²⁾, kuriuo pagal Direktyvą 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių Danijai leista taikyti išimtį, pagal kurią, vykdant 1999–2003 m. Danijos veiksmų programą, tam tikruose galvijų ūkiuose leista naudoti tokį kiekį gyvulių mėšlo, iš kurio į vieno hektaro dirvos plotą kasmet patenka iki 230 kg azoto. Išimtis pratęsta Komisijos sprendimu 2005/294/EB ⁽³⁾, atsižvelgiant į 2004–2007 m. Danijos veiksmų programą, Komisijos sprendimu 2008/664/EB ⁽⁴⁾, atsižvelgiant į 2008–2012 m. Danijos veiksmų programą, ir Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2012/659/ES ⁽⁵⁾, atsižvelgiant į 2008–2015 m. Danijos veiksmų programą;
- (2) Įgyvendinimo sprendimu 2012/659/ES leista taikyti išimtis buvo taikoma (2014–2015 m. laikotarpiu) maždaug 1 500 galvijų ūkių, 425 102 gyvulių vienetais ir 205 165 hektarams dirbamos žemės arba atitinkamai 4,0 % visų ūkių, 18,6 % visų gyvulių vienetų ir 8,2 % visos dirbamos žemės Danijoje;
- (3) 2016 m. vasario 4 d. Danija pagal Direktyvos 91/676/EEB III priedo 2 dalies trečią pastraipą pateikė Komisijai prašymą leisti toliau taikyti išimtį;
- (4) Danija pagal Direktyvos 91/676/EEB 5 straipsnį sukūrė 2016–2018 m. laikotarpio veiksmų programą, kuri apima tam tikras 2016 m. lapkričio 15 d. Įsakymo Nr. 1324 dėl komercinės gyvulininkystės, gyvulių mėšlo, silosavimo ir kt., 2016 m. balandžio 27 d. konsoliduoto Įstatymo Nr. 388 dėl trąšų naudojimo ūkiuose ir dėl augalinės dangos, 2016 m. liepos 1 d. Įsakymo Nr. 1055 dėl trąšų naudojimo ūkiuose 2016–2017 m. planavimo laikotarpiu dalis, taip pat naują tikslinę tarpiniams pasėliams skirtą schemą (privalomąją jos dalį), kaip nurodyta Įsakyme dėl trąšų naudojimo ūkiuose ir dėl augalinės dangos. Be to, Danijos teisėje yra naujos bendrosios taisyklės dėl fosforo, nustatytos pagal Aktą dėl gyvulių ūkių aplinkosauginio patvirtinimo ir Įsakymu dėl komercinės gyvulininkystės, gyvulių mėšlo, silosavimo ir kt.;

⁽¹⁾ OL L 375, 1991 12 31, p. 1.⁽²⁾ 2002 m. lapkričio 18 d. Komisijos sprendimas 2002/915/EB dėl prašymo suteikti nukrypti leidžiančią nuostatą pagal Tarybos direktyvos 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių III priedo 2 dalies b punktą ir 9 straipsnį (OL L 319, 2002 11 23, p. 24).⁽³⁾ 2005 m. balandžio 5 d. Komisijos sprendimas 2005/294/EB dėl prašymo suteikti nukrypti leidžiančią nuostatą pagal Tarybos direktyvos 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių III priedo 2 dalies b punktą ir 9 straipsnį (OL L 94, 2005 4 13, p. 34).⁽⁴⁾ 2008 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos sprendimas 2008/664/EB, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2005/294/EB dėl prašymo suteikti nukrypti leidžiančią nuostatą pagal Tarybos direktyvos 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių III priedo 2 dalies b punktą ir 9 straipsnį (OL L 217, 2008 8 13, p. 16).⁽⁵⁾ 2012 m. spalio 23 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/659/ES, kuriuo suteikiamas Danijos Karalystės prašomas leidimas daryti išimtį pagal Tarybos direktyvą 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 295, 2012 10 25, p. 20).

- (5) Danijos teisės aktuose, kuriais įgyvendinta Direktyva 91/676/EEB, nustatyta, kokį azoto kiekį leidžiama paskleisti dirvoje. Fosforo kiekį ribojantys teisės aktai taip pat priimti ir įsigalios 2017 m. rugpjūčio mėn.;
- (6) Danijos parengtoje 2012–2015 m. laikotarpio ataskaitoje „Vandens aplinkos ir žemės ūkio praktikos būklė ir tendencijos“ teigiama, kad 2014 m. Danijos laukuose buvo metinis 80 kg N/ha perteklius, o bendras iš žemės ūkio šaltinių į jūrą patekęs azoto kiekis sudarė maždaug 70 % viso 2012 m. patekusio kiekio. Danija apskaičiavo, kad, norint palaikyti gerą ekologinę būklę, iš sausumos į pakrančių vandenį patenkančio azoto kiekį reikia sumažinti nuo 56,8 Mt iki 44,7 Mt;
- (7) į Danijos teisės aktus reikėtų įtraukti tikslinę mišrią – savanorišką ir privalomą – 2017 ir 2018 m. tarpinių pasėlių schemą. Pagal šią schemą privalomos nuostatos dėl tarpinių pasėlių turėtų įsigalioti automatiškai, jei tik paaiškėtų, kad savanoriškais susitarimais aplinkosaugos tikslų pasiekti nepavyksta. Tokiais tarpiniais pasėliais apsejami plotai turėtų būti papildomi tiems plotams, kuriuos jau privaloma apsėti tarpiniais pasėliais pagal nacionalinius reikalavimus, nustatytus Danijos akte dėl trąšų naudojimo ūkiuose ir dėl augalinės dangos. Šios priemonės būtinos siekiant užtikrinti, kad dėl šios išimties taikymo nepablogėtų vandens kokybė;
- (8) Danijos valdžios institucijų pateikta informacija, susijusi su įgyvendinimo sprendimu 2012/659/ES suteiktos išimties taikymu, rodo, kad dėl minėtos išimties vandens kokybė nepablogėjo, palyginti su kitomis vietovėmis, kur išimtis nebuvo taikoma. Danijos pateikti Direktyvos 91/676/EEB įgyvendinimo 2012–2015 m. duomenys ⁽¹⁾ rodo, kad Danijoje apie 16 % požeminio vandens stebėsenos stočių nustatyta vidutinė nitratų koncentracija buvo didesnė kaip 50 mg/l, o apie 23 % stebėsenos stočių – didesnė kaip 40 mg/l. Stebėsenos duomenys rodo tolygią nitratų koncentracijos požeminiame vandenyje tendenciją, palyginti su ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu (2008–2011 m.). Kalbant apie paviršinį vandenį, daugelyje paviršinio vandens stebėsenos stočių nustatyta vidutinė nitratų koncentracija buvo mažesnė kaip 50 mg/l ir nitratų koncentracijos tendencija buvo tolygi. 2012–2015 m. laikotarpio ataskaitoje teigiama, kad 2 iš 119 pakrančių vandens telkinių būklė buvo klasifikuojama kaip gera;
- (9) Komisija, išnagrinėjusi Danijos prašymą remdamasi Direktyvos 91/676/EEB III priedo 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytais elementais ir atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant sprendimuose 2002/915/EB, 2005/294/EB, 2008/664/EB ir įgyvendinimo sprendime 2012/659/ES numatytas išimtis, laikosi nuomonės, kad Danijos numatytas metinis 230 kg N/ha kiekis iš mėšlo netrukdytų siekti Direktyvos 91/676/EEB tikslų, jei bus laikomasi tam tikrų griežtų sąlygų;
- (10) ūkiai, kuriems leidžiama sunaudoti tokį kiekį gyvulių mėšlo, iš kurio per metus į vieną hektarą patenka iki 230 kg azoto, laiku atnauja tręšimo planus, kad jų tręšimo metodai atitiktų esamą žemės ūkio praktiką, be to, ariama žemė yra nuolat padengta augaline danga ir naudojami tarpiniai pasėliai siekiant sustabdyti rudeninius nitratų nuostolius ir sumažinti žieminius nuostolius;
- (11) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB ⁽²⁾ numatyta visapusiška tarpvalstybinė vandens apsauga, organizuojama pagal upių baseinų rajonus, ir jos tikslas – iki 2015 m. pasiekti gerą Europos vandens telkinių būklę. Maistinių medžiagų mažinimas yra neatskiriama to tikslo dalis. Šiuo sprendimu leidžiant taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą nepažeidžiamos Direktyvos 2000/60/EB nuostatos ir neatmetama galimybė, kad gali prireikti papildomų priemonių su ja susijusiems įpareigojimams įvykdyti;
- (12) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB ⁽³⁾ nustatomos bendrosios taisyklės, kuriomis siekiama sukurti Sąjungos erdvinės informacijos infrastruktūrą, skirtą Sąjungos aplinkos politikai ir kitoms politikos kryptims ar veiklai, galinčiai turėti įtakos aplinkai, įgyvendinti. Jei taikytina, erdvinė informacija, surinkta taikant šį sprendimą, turėtų atitikti tos direktyvos nuostatas. Siekdama sumažinti administracinę naštą ir pagerinti

⁽¹⁾ Danijos aplinkos apsaugos agentūra (red.), „Vandens aplinkos ir žemės ūkio praktikos būklė ir tendencijos“, 2012–2015 m. ataskaita Europos Komisijai pagal Nitratų direktyvos (1991/676/EEB) 10 straipsnį (2016 m. rugsėjo mėn.).

⁽²⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽³⁾ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

duomenų nuoseklumą, Danija, rinkdama reikiamus duomenis pagal šį sprendimą, turėtų pririnkti naudoti informaciją, gautą iš integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, sukurtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ V antraštinės dalies II skyrių;

- (13) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Direktyvos 91/676/EEB 9 straipsniu įsteigto Nitratų komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Išimtis

Šiame sprendime nurodytomis sąlygomis Danijai suteikiamas leidimas taikyti 2016 m. vasario 4 d. raštu paprašytą išimtį dėl didesnio su gyvulių mėšlu į dirvą patenkančio azoto kiekio, nei nustatyta Direktyvos 91/676/EEB III priedo 2 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši išimtis taikoma galvijų ūkiams, kuriuose sėjomaina apima daugiau kaip 80 % daug azoto įsisavinančių ilgų vegetacijos pasėlių ir kuriems suteiktas leidimas pagal 5 straipsnį.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) galvijų ūkis – ūkis, kuriame iš gyvulių mėšlo kasmet susidaro daugiau kaip 300 kg azoto ir bent du trečdaliai to kiekio susidaro su galvijų mėšlu;
- b) žolė – daugiametė arba laikina ganykla;
- c) žolėmis įsėti pasėliai – silosiniai javai, silosiniai kukurūzai, vasariniai miežiai arba vasarinių miežių ir žirnių derinys, prieš nuimant derlių arba jį nuėmus įsėti žolėmis;
- d) daug azoto įsisavinantys ilgų vegetacijos pasėliai – bet kurie iš šių pasėlių:
 - i) žolė;
 - ii) tarpiniai pasėliai;
 - iii) pašariniai runkeliai;
 - iv) žolėmis įsėti pasėliai;
- e) dirvožemio sluoksnis – dirvožemio sluoksnis iki 0,90 m gylio nuo žemės paviršiaus arba iki vidutinio aukščiausio požeminio vandens lygio, jei tas lygis yra mažesniame kaip 0,90 m gylyje nuo žemės paviršiaus.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

4 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

Išimtį leidžiama taikyti toliau nurodytomis sąlygomis.

- 1) Nuo 2017 m. rugpjūčio mėn. įsigalioja taisyklės dėl fosforo, kuriomis, atsižvelgiant į geografinę vietovę ir trąšų tipą, nustatomos konkrečios fosforo kiekio ribos, taikomos skirtingiems gyliams. Ribos taikomos fosforui, patenkančiam į dirvą iš visų tipų trąšų: organinių trąšų, įskaitant mėšlą, biodujų degazuotojo substrato, degazuotosios augalų biomasės, nuotekų valymo įrenginių dumblo ir pramoninių trąšų. Tuose vandens baseinuose, kuriuose vandens aplinka jautri fosforo poveikiui, taikomos griežtesnės į dirvą iš visų tipų trąšų patenkančio fosforo kiekio ribos.
- 2) Įdiegiama fosforo kiekio, patenkančio į Danijos žemės ūkio paskirties laukus, rodiklių ir stebėsenos sistema. Jei rodiklių sistema arba stebėsenos sistema parodo, kad faktinis vidutinis metinis fosforo trąšų kiekis žemės ūkio paskirties dirvožemiuose Danijoje gali viršyti arba jau viršijo vidutinį nacionalinį tręšimo fosforu lygį, numatytą pasiekti 2018–2025 m., didžiausio leidžiamo fosforo kiekio ribos atitinkamai sumažinamos.
- 3) Atsižvelgiant į poreikį mažinti nitratų kiekį požeminio vandens telkiniuose ir pakrančių vandenyse, įdiegiama tiksline mišri – savanoriška ir privaloma – apsodinimo tarpiniais pasėliais schema. Pagal šią schemą privalomos nuostatos dėl tarpinių pasėlių įsigalioja automatiškai, jei savanoriškais susitarimais dėl tarpinių pasėlių aplinkosaugos tikslų pasiekti nepavyksta.
- 4) Tarpiniai pasėliai pagal šią schemą papildo tuos, kuriais apsėta laikantis nacionalinio privalomo reikalavimo 10 arba 14 % ūkio pasėlių ploto apsėti tarpiniais pasėliais, ir jie negali būti sėjami tame pačiame plote, kuris apsėtas tarpiniais pasėliais siekiant įgyvendinti ekologiniu požiūriu svarbios vietovės reikalavimą.

5 straipsnis

Metinis leidimas ir įsipareigojimas

1. Galvijų augintojai gali kompetentingų institucijų paprašyti metinio leidimo naudoti tokį gyvulių mėšlo kiekį, iš kurio per metus į vieną hektarą patenka iki 230 kg azoto.

Toks prašymas pateikiamas iki to paties termino kaip vienkartinės išmokos prašymas ir trąšų kvotos bei tarpinių pasėlių planas.

2. Teikdamas 1 dalyje nurodytą prašymą pareiškėjas pateikia deklaraciją, kad jis laikosi 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytų sąlygų.

6 straipsnis

Leidimų suteikimas

Leidimas naudoti tokį kiekį galvijų mėšlo (įskaitant pačių gyvulių išmatas ir apdorotą mėšlą), iš kurio kasmet į vieną hektarą dirvos pateks iki 230 kg azoto, suteikiamas laikantis 7–9 straipsnių sąlygų.

7 straipsnis

Mėšlo ir kitų trąšų naudojimo sąlygos

1. Bendras į dirvą patenkančio azoto kiekis turi neviršyti numatomo pasėliui reikalingo maistinių medžiagų kiekio, atsižvelgiant į dirvoje jau esantį azoto kiekį. Jis taip pat turi neviršyti didžiausių leidžiamų azoto kiekio normų, nustatytų 2016 m. liepos 1 d. Įsakyme Nr. 1055 dėl trąšų naudojimo žemės ūkyje 2016–2017 m. planavimo laikotarpiu ir atitinkamuose įsakymuose dėl vėlesnių planavimo laikotarpių.

2. Visam galvijų ūkio plotui parengiamas tręšimo planas. Jis laikomas ūkyje. Toks planas apima laikotarpį nuo rugpjūčio 1 d. iki po to einančių metų liepos 31 d. Tręšimo plane nurodoma:

a) pasėlių sėjomainos planas, kuriame nurodoma:

- 1) sklypų su daug azoto įsisavinančiais ilgą vegetacijos pasėliais plotas;
- 2) sklypų su kitais pasėliais, nei nurodyti 1 papunktyje, plotas;
- 3) scheminis žemėlapis, kuriame nurodomas 1 ir 2 papunkčiuose nurodytų atskirų sklypų išdėstymas;

b) gyvulių skaičius ūkyje, jų laikymo sąlygos ir mėšlo saugojimo sistema, įskaitant mėšlo saugyklos talpą;

c) azoto ir fosforo kiekio ūkyje susidarantiame mėšle apskaičiavimas;

d) mėšlo apdorojimo, jei taikoma, aprašymas ir numatomos apdoroto mėšlo savybės;

e) už ūkio ribų arba ūkiui tiekiamo mėšlo kiekis, tipas ir savybės;

f) numatomas kiekis azoto ir fosforo, kurio reikia kiekviename sklype augantiems pasėliams;

g) apskaičiuotas mėšle esančio azoto ir fosforo kiekis kiekvienam sklypui;

h) apskaičiuotas cheminėse ir kitokiose trąšose esančio azoto ir fosforo kiekis kiekvienam sklypui;

i) mėšlo ir cheminių trąšų naudojimo laikas.

Tręšimo planas peržiūrimas per septynias dienas nuo bet kokio galvijų ūkyje taikomos žemės ūkio praktikos pokyčio. Tręšimo ataskaita kompetentingoms institucijoms pateikiama kiekvienais metais iki kovo pabaigos.

3. Nuo rugpjūčio 31 d. iki kovo 1 d. ganyklos, kurios kitą pavasarį bus suartos, mėšlu netręšiamos.

8 straipsnis

Dirvos ėminių ėmimo ir analizės sąlygos

1. Ėminiai imami iš ūkio dirvožemio viršutinio 30 cm gylio sluoksnio ir ištiriama, kiek jame yra azoto ir fosforo.
2. Ėminiai imami ir analizė atliekama mažiausiai kartą per ketverius metus visuose sėjomainos ir dirvožemio savybių atžvilgiu vienuose ūkių plotuose.
3. Iš kiekvieno penkių hektarų žemės ūkio paskirties žemės ploto imamas bent vienas ėminys ir atliekama jo analizė.
4. Analizės rezultatai laikomi galvijų ūkyje, kad juos būtų galima patikrinti.

9 straipsnis

Žemės tvarkymo sąlygos

1. 80 % arba daugiau žemės ploto, tinkamo tręšti mėšlu, apsėjami daug azoto įsisavinančiais ilgą vegetacijos pasėliais.
2. Žolės tarpiniai pasėliai suariami ne anksčiau kaip kovo 1 d. po tų metų, kuriais jie įsitvirtina.
3. Laikinos ganyklos suariamos pavasarį. Daug azoto įsisavinantys ilgą vegetacijos pasėliai pasėjami kuo greičiau, ne vėliau kaip per tris savaites nuo žolės suarimo.

4. Sėjomainai naudojami pasėliai negali būti ankštiniai augalai arba kiti atmosferos azotą kaupiantys augalai, išskyrus šiuos:

- a) dobilai ganyklose, jei dobilai ir liucernos sudaro mažiau kaip 50 %;
- b) liucernos ganyklose, jei dobilai ir liucernos sudaro mažiau kaip 50 %;
- c) žolėmis įsėti miežiai ir žirniai.

5. Pasėliams, kurie pasėjami po laikinos ganyklos, taikomos azoto trąšų normos sumažinamos atimant ankstesnių pasėlių azoto vertę pagal Įsakymą Nr. 1055 dėl trąšų naudojimo žemės ūkyje 2016–2017 m. planavimo laikotarpiu (2016 m. liepos 1 d.) ir vėlesniems planavimo laikotarpiams skirtus atitinkamus įsakymus dėl tręšimo normų, žemės ūkio pasėlių ir daržovių tręšimo normų lentelių bei jų pakeitimus.

10 straipsnis

Stebėsena

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų sudaryti žemėlapiai, kuriuose pavaizduota:
 - a) galvijų ūkių, kuriems suteikti leidimai, procentinė dalis kiekvienoje savivaldybėje;
 - b) gyvulių, kuriuos apima leidimai, procentinė dalis kiekvienoje savivaldybėje;
 - c) žemės ūkio paskirties žemės, kurią apima leidimai, procentinė dalis kiekvienoje savivaldybėje.

Žemėlapiai atnaujinami kasmet.

Kompetentingos institucijos renka duomenis apie sėjomainą ir žemės ūkio praktiką ūkiuose, kuriems suteikti leidimai. Tie duomenys atnaujinami kasmet.

2. Kompetentingos institucijos vykdo vandens šaknų zonoje, paviršinio vandens ir požeminio vandens stebėseną ir pateikia Komisijai azoto ir fosforo kiekio dirvožemio sluoksnyje, taip pat nitratų koncentracijos paviršiniame ir požeminiame vandenyje duomenis išimties taikymo sąlygomis ir netaikant išimties.

Stebėsena vykdoma ūkio lauko lygmeniu pagal nacionalinę žemės ūkio nuotekų surinkimo stebėsenos programą. Stebėjimo vietos pasirenkamos taip, kad jų dirvožemis atitiktų pagrindinius dirvožemio tipus, jose augtų pagrindiniai pasėliai ir būtų tręšiama vyraujančiais metodais. Smėlingoje dirvoje esančiose žemės ūkio nuotekų surinkimo vietose vykdoma sustiprinta stebėsena.

Be to, nitratų koncentracija paviršiniame ir požeminiame vandenyje matuojama bent 3 % visų leidimus gavusių ūkių.

3. Kompetentingos institucijos pagal nacionalinę žemės ūkio nuotekų surinkimo vietų stebėsenos programą vykdo tyrimus ir nuolatinę maistinių medžiagų analizę ir teikia duomenis apie vietinį žemės naudojimą, sėjomainą ir žemės ūkio praktiką galvijų ūkiuose, kuriems suteiktas leidimas.

Surinkta informacija ir maistinių medžiagų analizės duomenimis, kaip nurodyta 7 straipsnyje, taip pat 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta stebėsena naudojamosi pagal tam tikrą modelį apskaičiuojant, kiek azoto ir fosforo nuteka iš galvijų ūkių, kuriems buvo suteiktas leidimas remiantis moksliniais principais.

4. Kompetentingos institucijos nurodo, kokią procentinę žemės, kuriai taikoma išimtis, dalį sudaro:

- a) dobilų arba liucernų ganyklos;
- b) žolėmis įsėti miežiai ir žirniai.

11 straipsnis

Kontrolė

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų atliekama leidimo prašymų administracinė kontrolė. Jei atliekant kontrolę nustatoma, kad pareiškėjas nesilaiko 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytų sąlygų, leidimas nesuteikiamas ir pareiškėjui nurodoma nesuteikimo priežastis.

2. Kompetentingos institucijos sudaro leidimus gavusių ūkių tikrinimo programą.

Programa grindžiama rizikos analize, atsižvelgiant į ankstesnių metų kontrolės, kaip laikomasi 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytų sąlygų, rezultatus ir nacionalinių įstatymų, kuriais Direktyva 91/676/EEB perkelta į nacionalinę teisę, atitikties kontrolės rezultatus.

3. Patikrinimai apima laukų inspekciją ir kontrolę vietoje, kuriomis siekiama nustatyti, ar laikomasi 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytų sąlygų, ir per kurias kasmet patikrinama bent 7 % leidimą gavusių ūkių. Jei nustatoma, kad ūkis tų sąlygų nesilaiko, leidimo turėtoji skiriama bauda pagal nacionalinius įstatymus ir jis praranda teisę gauti leidimą kitais metais.

4. Kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai ir priemonės, reikalingi patikrinti, ar laikomasi pagal šį sprendimą padarytos išimties sąlygų.

12 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Kompetentingos institucijos kasmet iki gruodžio 31 d. Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje pateikiama tokia informacija:

- a) pagal 10 straipsnio 1 dalį – kiekvienos savivaldybės žemėlapis, kuriame parodytos galvijų ūkių, gyvulių ir žemės ūkio paskirties žemės, kuriai taikoma individuali išimtis, procentinės dalys, taip pat vietinio žemės naudojimo žemėlapis;
- b) pagal 10 straipsnio 2 dalį – nitratų ir fosforo koncentracijos požeminiame ir paviršiniame vandenyje stebėsenos rezultatai, įskaitant informaciją apie vandens kokybės tendencijas taikant išimtį ir jos netaikant, taip pat išimties taikymo poveikis vandens kokybei;
- c) pagal šio sprendimo 10 straipsnio 2 dalį – azoto ir fosforo koncentracijos šaknų zonos vandenyje stebėsenos rezultatai taikant išimtį ir jos netaikant;
- d) pagal 10 straipsnio 3 dalį – vietinio žemės naudojimo, sėjomainos ir žemės ūkio praktikos tyrimų rezultatai;
- e) pagal 10 straipsnio 3 dalį – modeliu grindžiamo skaičiavimo, kiek azoto ir fosforo nuteka iš ūkių, kuriems taikoma išimtis, rezultatai;
- f) pagal šio sprendimo 10 straipsnio 4 dalį – lentelės, kuriose parodyta žemės, kuriai taikoma išimtis ir kurioje yra dobilų arba liucernų ganykla arba auginami žolėmis įsėti miežiai ar žirniai, procentinė dalis;
- g) pagal 11 straipsnį – išimties sąlygų laikymosi įvertinimas, grindžiamas ūkių patikromis ir informacija apie sąlygų neatitinkančius ūkius, kuri surenkama vykdant administracinę kontrolę ir laukų inspekciją;
- h) kiekvienos kategorijos gyvulių skaičiaus ir jų mėšlo gamybos tendencijos visoje Danijoje ir ūkiuose, kuriems taikoma išimtis.

Ataskaitoje pateikiami erdviniai duomenys, jei taikytina, atitinka Direktyvos 2007/2/EB nuostatas. Rinkdama reikiamus duomenis, Danija naudojasi, jei taikytina, informacija, gauta iš integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, sukurtos pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 67 straipsnio 1 dalį.

13 straipsnis

Taikymo laikotarpis

Šis sprendimas taikomas iki 2018 m. gruodžio 31 d.

14 straipsnis

Adresatas

Šis sprendimas skirtas Danijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 16 d.

Komisijos vardu

Karmenu VELLA

Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2017/848**2017 m. gegužės 17 d.****kuriuo nustatomi geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijai ir metodiniai standartai, stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai ir panaikinamas Sprendimas 2010/477/ES****(Tekstas svarbusEEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyvą) ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2010/477/ES ⁽²⁾ nustatyti kriterijai, pagal kuriuos valstybės narės gali nustatyti geros savo jūrų vandenų aplinkos būklės apibūdinimą ir kuriais jos gali vadovautis vertindamos tą būklę per pirmąjį Direktyvos 2008/56/EB įgyvendinimo ciklą;
- (2) Sprendime 2010/477/ES pripažinta, kad, norint toliau plėtoti arba peržiūrėti su tam tikrais kokybiniais deskriptoriais susijusius kriterijus, reikia papildomai tobulinti mokslines ir technines priemones, taip pat reikia toliau plėtoti metodinius standartus šią veiklą glaudžiai derinant su stebėsenos programų kūrimu. Be to, tame sprendime teigiama, kad derėtų jį peržiūrėti kuo greičiau po to, kai bus baigtas vertinimas pagal Direktyvos 2008/56/EB 12 straipsnį, siekiant suteikti pakankamai laiko sėkmingai atnaujinti jūrų strategijas, kurios pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnį turi būti atnaujintos iki 2018 m.;
- (3) remdamosi pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalį atliktu pradiniu jūrų vandenų vertinimu, 2012 m. valstybės narės pateikė savo jūrų vandenų aplinkos būklės ataskaitas ir atitinkamai pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 2 dalį ir 10 straipsnio 2 dalį Komisijai pateikė savo geros aplinkos būklės apibūdinimą bei savo aplinkos apsaugos tikslus. Pagal Direktyvos 2008/56/EB 12 straipsnį Komisijos atliktame valstybių narių ataskaitų vertinime ⁽³⁾ pabrėžiama, kad valstybės narės turi skubiai dėti daugiau pastangų, jei nori iki 2020 m. pasiekti gerą aplinkos būklę. Šis vertinimas atskleidė, kad valstybių narių geros aplinkos būklės apibūdinimus būtina gerokai pagerinti ir tarpusavyje labiau suderinti. Be to, vertinime pripažinta, kad įgyvendinant Direktyvą 2008/56/EB būtina bendradarbiauti regionų lygmeniu. Jame taip pat pabrėžiama, kad valstybės narės turi sistemingiau remtis standartais, parengtais pagal Sąjungos teisės aktus arba, jei jų nėra, pagal regionines jūrų konvencijas ar kitus tarptautinius susitarimus nustatytais standartais;
- (4) siekdama užtikrinti, kad per antrąjį valstybių narių jūrų strategijų įgyvendinimo ciklą būtų dar daugiau pasistūmėta įgyvendinant Direktyvos 2008/56/EB tikslus ir kad šiame cikle geros aplinkos būklės apibūdinimai būtų labiau suderinti, Komisija pirmojo įgyvendinimo etapo ataskaitoje rekomendavo, kad Komisijos tarnybos ir valstybės narės bendradarbiaudamos peržiūrėtų Sprendimą 2010/477/ES ir sustiprintų bei patobulintų jo nuostatas, siekdamos sukurti aiškesnius, paprastesnius, glautesnius, nuoseklesnius ir labiau palyginamus geros aplinkos būklės kriterijus bei metodinius standartus, ir kartu peržiūrėtų Direktyvos 2008/56/EB III priedą bei prireikrus jį patikslintų ir parengtų specialias gaires, siekdamos užtikrinti, kad kitame įgyvendinimo cikle vertinimai būtų atliekami nuosekliau ir darniau;
- (5) remiantis tomis išvadomis 2013 m. pradėtas peržiūros procesas, kai pagal Direktyvos 2008/56/EB 25 straipsnio 1 dalį įsteigtas reguliavimo komitetas patvirtino veiksmų planą, kurį sudaro keli etapai (techninis ir mokslinis, konsultavimosi ir sprendimų priėmimo). Per šį procesą Komisija konsultavosi su visomis suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant regioninių jūrų konvencijų šalis;

⁽¹⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽²⁾ 2010 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas 2010/477/ES dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų (OL L 232, 2010 9 2, p. 14).

⁽³⁾ Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui „Jūrų strategijos pagrindų direktyvos (2008/56/EB) pirmasis įgyvendinimo etapas. Europos Komisijos vertinimas ir gairės“, COM(2014) 097 final, 2014 2 20.

- (6) siekiant, kad ateityje valstybėms narėms būtų lengviau atnaujinti pradinį savo jūrų vandenų vertinimą ir savo geros aplinkos būklės apibūdinimą, taip pat siekiant užtikrinti, kad visoje Sąjungoje Direktyva 2008/56/EB būtų įgyvendinama darniau, būtina šiuo metu Sprendime 2010/477/ES nustatytus elementus išdėstyti aiškiau, patikslinti arba nustatyti kriterijus, metodinius standartus, specifikacijas ir standartizuotus metodus, skirtus naudoti valstybėms narėms. Kriterijų, kuriuos valstybės narės turi stebėti ir vertinti, skaičius turėtų būti sumažintas, o tuos kriterijus, kurie bus palikti, valstybės narės turėtų galėti taikyti atsižvelgdamos į rizikos vertinimą – taip jos galės pastangas sutelkti svarbiausiam jų vandenims iškilusiam antropogeniniam pavojui. Galiausiai reikėtų išsamiau nustatyti pačius kriterijus ir kaip jie turėtų būti naudojami, be kita ko, numatyti arba nustatyti slenkstines vertes, kad būtų galima pažangą, padarytą siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, įvertinti visuose Sąjungos jūrų vandenyse;
- (7) kaip Komisija yra išpareigojusi savo komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“⁽¹⁾, šis sprendimas turėtų derėti su kitais Sąjungos teisės aktais. Siekiant užtikrinti, kad valstybių narių geros aplinkos būklės apibūdinimai būtų nuoseklesni ir galėtų būti geriau palyginami visos Sąjungos mastu, taip pat kad nebūtų nereikalingo dubliavimosi, derėtų atsižvelgti į atitinkamais galiojančiais Sąjungos teisės aktais, kaip antai Tarybos direktyva 92/43/EEB⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB⁽³⁾, Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1881/2006⁽⁴⁾, Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1967/2006⁽⁵⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB⁽⁶⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB⁽⁷⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1380/2013⁽⁸⁾, nustatytus stebėsenos ir vertinimo standartus bei metodus;
- (8) remiantis Direktyvos 2008/56/EB III priede pateiktais orientaciniais sąrašais, būtina nustatyti su kiekvienu tos direktyvos I priede išvardytu kokybiniu deskriptoriumi susijusius kriterijus ir jų elementus ir, kur tinkama, slenkstines vertes. Slenkstinės vertės skirtos tam, kad padėtų valstybėms narėms nustatyti gerai aplinkos būklei būdingas savybes ir kad valstybės narės galėtų jomis remtis vertindamos pažangą, padarytą siekiant geros aplinkos būklės. Taip pat būtina nustatyti metodinius standartus, įskaitant geografinį vertinimo mastą, ir tai, kaip kriterijai turėtų būti naudojami. Tie kriterijai ir metodiniai standartai užtikrins nuoseklumą ir galimybę palyginti pažangos, padarytos siekiant geros aplinkos būklės įvairiuose jūrų regionuose ar pareiginiuose, vertinimus;
- (9) siekiant užtikrinti, kad būtų galima palyginti valstybių narių po tam tikrų jūrų strategijos elementų peržiūros padarytus atnaujinimus, kuriuos jos atsiunčia pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 3 dalį, stebėsenos ir vertinimo specifikacijas ir standartizuotus metodus reikėtų apibrėžti atsižvelgiant į esamas Sąjungos ar tarptautines (įskaitant regionų ir pareiginių lygmenis) specifikacijas ir standartus;
- (10) pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 1 dalį nustatydamos jūrų vandenų gerai aplinkos būklei būdingas savybes ir pagal tos direktyvos 11 straipsnį nustatydamos koordinuotas stebėsenos programas, valstybės narės šiuo sprendimu nustatytus stebėsenos ir vertinimo kriterijus, metodinius standartus, specifikacijas ir standartizuotus metodus turėtų taikyti derindamos su Direktyvos 2008/56/EB III priedo orientaciniuose sąrašuose išvardytais ekosistemų aspektais, antropogeniniais pavojais ir žmogaus veikla ir atsižvelgdamos į pradinį vertinimą, atliktą pagal tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

⁽³⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽⁴⁾ 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1967/2006 dėl žuvų išteklų tausojančio naudojimo Viduržemio jūroje valdymo priemonių, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1626/94 (OL L 409, 2006 12 30, p. 11).

⁽⁶⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84).

⁽⁷⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

⁽⁸⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

- (11) siekiant, kad būtų aiški sąsaja tarp gerai aplinkos būklei būdingų savybių nustatymo ir pažangos, padarytos jų siekiant, vertinimo, kriterijus ir metodinius standartus reikėtų siesti su Direktyvos 2008/56/EB I priede nustatytais kokybiniais deskriptoriais, atsižvelgiant į tos direktyvos III priede pateiktus ekosistemų aspektų, antropogeninių pavojų ir žmogaus veiklos orientacinius sąrašus. Kai kurie iš tų kriterijų ir metodinių standartų yra ypač susiję su aplinkos būklės vertinimu arba vyraujančių pavojų ir poveikio vertinimu atitinkamai pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies a arba b punktą;
- (12) tais atvejais, kai nėra nustatyta jokių slenkstinių verčių, valstybės narės turėtų slenkstines vertes nustatyti bendradarbiaudamos Sąjungos, regiono ar paregionio mastu, valyždžiui, remdamosi jau galiojančiomis vertėmis arba regioninių jūrų konvencijų lygmeniu nustatydamos naujas. Tais atvejais, kai slenkstinės vertės turėtų būti nustatomos bendradarbiaujant Sąjungos lygmeniu (jūros taršos šiukšlėmis, povandeninio triukšmo ir jūros dugno vientisumo deskriptorių atveju), tai bus daroma pagal valstybių narių ir Komisijos nustatytą bendrą Direktyvos 2008/56/EB įgyvendinimo strategiją. Tokios bendradarbiaujant Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu nustatytos slenkstinės vertės bus įtrauktos į valstybių narių gerai aplinkos būklei būdingų savybių rinkinį tik po to, kai Komisijai jos bus atsiųstos kartu su valstybių narių ataskaita pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 3 dalį. Iki slenkstinės vertės bus nustatytos bendradarbiaujant Sąjungos, regiono arba paregionio lygmeniu, vietoje jų valstybės narės turėtų galėti naudoti nacionalines slenkstines vertes, kryptines tendencijas arba pagal pavojus nustatytas pakeitines slenkstines vertes;
- (13) slenkstinės vertės, jei taikoma, turėtų atspindėti kokybės lygį, rodantį su tam tikru kriterijumi susijusio neigiamo poveikio reikšmingumą ir turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į atskaitos sąlygas. Slenkstinės vertės turėtų būti suderinamos su Sąjungos teisės aktų nuostatomis ir būti nustatomos tinkamu geografiniu mastu, kad būtų atsižvelgta į skirtingas regionams, paregioniams ir jų dalims (padalijimams) būdingas biotines ir abiotines savybes. Tai reiškia, kad net jei slenkstinių verčių nustatymo procesas vyksta Sąjungos lygmeniu, per jį gali būti nustatomos skirtingos atitinkamo regiono, paregionio arba jo dalies (padalijimo) slenkstinės vertės. Be to, slenkstinės vertės turėtų būti nustatomos remiantis atsargumo principu – atsižvelgiant į galimą riziką jūros aplinkai. Nustatant slenkstines vertes turėtų būti atsižvelgiama į jūrų ekosistemų ir jų aspektų dinaminį pobūdį – tai, kad dėl hidrologinių ir klimatinų pokyčių, plėšrūnų ir grobio santykio ir kitų aplinkos veiksnių jie gali kisti erdvėje ir laike. Slenkstinės vertės taip pat turėtų atspindėti tai, kad jūrų ekosistemų būklė po pablogėjimo gali atsistatyti tiek, kad atitiks vyraujančias fiziografines, geografines, klimatinės ir biologines sąlygas, tačiau nebebus lygiai tokia, kokia buvo anksčiau;
- (14) remiantis Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnio 3 dalimi, bendras žmogaus veiklos sudaromas spaudimas turi nepažeisti lygio, suderinamo su geros ekologinės būklės pasiekimu, užtikrinant, kad nebūtų pakenkta jūrų ekosistemų pajėgumui reaguoti į žmonių nulemtus pasikeitimus. Dėl to gali būti, kad nebūtinai visose valstybių narių jūrų vandenų teritorijose bus pasiektos tam tikrų pavojų ir jų poveikio aplinkai slenkstinės vertės, tačiau tai turi netrukdyti įgyvendinti Direktyvos 2008/56/EB tikslų ir leisti tausiai naudoti jūrų išteklius ir naudotis jūrų paslaugomis;
- (15) būtina nustatyti slenkstines vertes, kurias valstybės narės įtrauktų į būdingų savybių rinkinį, kurį jos naudoja pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 1 dalį nustatydamos geros aplinkos būklės apibūdinimą, ir taip pat nustatyti, kokių mastu slenkstinės vertės turi būti pasiektos. Taigi slenkstinės vertės pačios savaime dar nėra valstybių narių geros aplinkos būklės apibūdinimas;
- (16) valstybės narės turėtų tų vandenų, kuriuose geros vandenų būklės dar tik siekiama, dydį išreikšti kaip visų jūrų vandenų, kuriuose slenkstinės vertės yra pasiektos, dalį arba kaip kriterijų elementų (rūšių, teršalų ir pan.), kurių slenkstinės vertės yra pasiektos, dalį. Vertindamos savo jūrų vandenų būklę pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 2 dalies a punktą, valstybės narės visus būklės pasikeitimus turėtų palyginti su ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu ir nurodyti, ar būklė pagerėjo, liko stabili ar pablogėjo, atsižvelgdamos į tai, kad dažnai jūros aplinka lėtai reaguoja į pasikeitimus;
- (17) jei pagal šį sprendimą nustatytos tam tikro kriterijaus slenkstinės vertės nepasiekiamos, valstybės narės turėtų apsvarstyti, ar imtis atitinkamų priemonių, ar išsamiau ištirti arba išnagrinėti situaciją;
- (18) jei valstybėms narėms reikia bendradarbiauti regiono ar paregionio lygmeniu, jos turėtų, jei tai įmanoma ir tinkama, naudotis esamomis regioninėmis institucinio bendradarbiavimo struktūromis, įskaitant nustatytas regioninėmis jūrų konvencijomis, kaip numatyta Direktyvos 2008/56/EB 6 straipsnyje. Analogiškai, jei nėra konkrečių kriterijų, metodinių standartų (įskaitant kriterijų integravimo), taip pat stebėsenos ir vertinimo specifikacijų ir standartizuotų metodų, valstybės narės turėtų, jei tai įmanoma ir tinkama, remtis tais standartais, kurie

nustatyti tarptautiniu, regiono ar paregionio lygmeniu (pvz., vykdamą veiklą pagal regionines jūrų konvencijas ar kitus tarptautinius mechanizmus sutartais standartais). Kitu atveju, jei tinkama, valstybės narės gali pasirinkti koordinuoti veiksmus tarpusavyje regiono ar paregionio lygmeniu. Be to, valstybė narė, remdamasi savo jūrų vandenų specifika, taip pat gali nuspręsti svarstyti papildomų elementų, kurie nenustatyti šiame sprendime ir kurie nebuvo nagrinėti tarptautiniu, regiono ar paregionio lygmeniu, naudojimą arba apsvarstyti galimybę šiame sprendime nustatytus elementus taikyti savo tarpiniams vandenims, apibrėžtiems Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 6 dalyje, jei tai padėtų įgyvendinti Direktyvą 2008/56/EB;

- (19) valstybės narės turėtų turėti pakankamai veiksmų laisvės, laikydamosi tam tikrų nustatytų sąlygų, sutelkti dėmesį į vyraujančius pavojus ir jų poveikį įvairiems aplinkos ekosistemų elementams kiekviename regione arba paregionyje, kad galėtų veiksmingai ir efektyviai stebėti ir vertinti savo jūrų vandenį ir kad lengviau nustatytų prioritetinius veiksmus gerai aplinkos būklei pasiekti. Todėl valstybės narės turėtų pirmiausia galėti nuspręsti tam tikrų kriterijų netaikyti, jei tai pagrįsta. Antra, valstybės narės turėtų galėti nuspręsti tam tikrų kriterijų elementų nenaudoti arba pasirinkti papildomus elementus, arba sutelkti dėmesį į tam tikras terpes arba savo jūrų vandenų teritorijas, jei visa tai pagrįsta su pavojais ir jų poveikiu susijusios rizikos vertinimu. Galiausiai reikėtų skirti pirminius ir antrinius kriterijus. Pirminiai kriterijai turėtų būti naudojami, kad būtų užtikrintas nuoseklumas visoje Sąjungoje, o antrinius kriterijus turėtų būti įmanoma naudoti lanksčiai. Valstybės narės turėtų nuspręsti dėl antrinio kriterijaus naudojimo, jei to reikia pirminiam kriterijui papildyti arba jei yra rizika, kad pagal tam tikrą kriterijų nebus pasiekta arba išlaikyta gera jūros aplinkos būklė;
- (20) kriterijai, įskaitant slenkstines vertes, metodiniai standartai, specifikacijos ir stebėsenos ir vertinimo standartizuoti metodai turėtų būti pagrįsti geriausiais turimais mokslo duomenimis. Tačiau norint toliau plėtoti kai kuriuos iš jų, reikalinga tolesnė mokslo ir technikos pažanga, todėl jie turėtų būti naudojami, kai bus turima žinių ir pagilės jų supratimas;
- (21) todėl Sprendimą 2010/477/ES reikėtų panaikinti;
- (22) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu nustatomi:

- a) Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalyje numatyti kriterijai ir metodiniai standartai, kuriais valstybės narės turi naudotis, kai, remdamosi I ir III priedais ir pagal tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį atliktu vertinimu, pagal tos direktyvos 9 straipsnio 1 dalį nustato gerai jūrų vandenų aplinkos būklei būdingas savybes, pagal kurias vertinama, kokių mastu pasiekta gera aplinkos būklė;
- b) Direktyvos 2008/56/EB 11 straipsnio 4 dalyje numatytos stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai, kuriais valstybės narės turi naudotis pagal tos direktyvos 11 straipsnį nustatydamos koordinuotas stebėsenos programas;
- c) slenkstinių verčių, kriterijų elementų sąrašų ir metodinių standartų nustatymo, bendradarbiaujant Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu, terminai;
- d) reikalavimas pranešti apie kriterijų elementus, slenkstines vertes ir metodinius standartus.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Direktyvos 2008/56/EB 3 straipsnyje.

Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) paregioniai – Direktyvos 2008/56/EB 4 straipsnio 2 dalyje išvardyti paregioniai;
- 2) dalys (padalijimai) – Direktyvos 2008/56/EB 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti padalijimai;
- 3) invazinės svetimos rūšys – invazinės svetimos rūšys, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1143/2014 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalyje;
- 4) kriterijų elementai – ekosistemą sudarantys elementai, ypač jos biologiniai elementai (rūšys, buveinės ir jų bendrijos), arba biologinio, fizinio, taip pat medžiagų, šiuokščių ir energijos keliamo pavojaus jūros aplinkai aspektai, kurie vertinami pagal kiekvieną kriterijų;
- 5) slenkstinė vertė – vertė ar verčių intervalas, kuris leidžia įvertinti pagal konkretų kriterijų pasiektą kokybės lygį, taip padėdamas įvertinti, kokia pažanga padaryta siekiant geros aplinkos būklės.

3 straipsnis

Kriterijų, metodinių standartų, specifikacijų ir standartizuotų metodų naudojimas

1. Įgyvendindamos šį sprendimą valstybės narės naudoja priede nustatytus pirminius kriterijus ir susijusius metodinius standartus, specifikacijas ir standartizuotus metodus. Tačiau, remdamosi pirminiu vertinimu arba vėlesniais jo atnaujinimais, atliktais pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnį ir 17 straipsnio 2 dalies a punktą, valstybės narės gali pagrįstomis aplinkybėmis nuspręsti, kad vieno ar daugiau pirminių kriterijų taikyti nereikėtų. Tokiais atvejais valstybės narės, teikdamos pranešimą pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 2 dalį arba 17 straipsnio 3 dalį, pateikia Komisijai savo argumentus.

Vykdydama regioninio bendradarbiavimo įpareigojimą, nustatytą Direktyvos 2008/56/EB 5 ir 6 straipsniuose, valstybė narė, prieš nuspręsdama nenaudoti pirminio kriterijaus pagal pirmos pastraipos nuostatą, informuoja kitas to paties jūrų regiono ar paregionio valstybes nares.

2. Priede nustatyti antriniai kriterijai ir susiję metodiniai standartai, specifikacijos ir standartizuoti metodai naudojami pirminiam kriterijui papildyti arba jei yra rizika, kad pagal tam tikrą kriterijų nebus pasiekta arba išlaikyta gera jūros aplinkos būklė. Dėl antrinio kriterijaus naudojimo sprendžia kiekviena valstybė narė, nebent priede nustatyta kitaip.

3. Jei šiuo sprendimu nenustatyti kriterijai, metodiniai standartai, stebėsenos ir vertinimo specifikacijos arba standartizuoti metodai (įskaitant erdvinių ir laiko duomenų agregavimą), valstybės narės, jei tai įmanoma ir tinkama, remiasi tais, kurie nustatyti tarptautiniu, regiono ar paregionio lygmeniu, pavyzdžiui, tais, dėl kurių sutarta vykdant veiklą pagal regionines jūrų konvencijas.

4. Iki bus nustatyti Sąjungos, tarptautiniai, regiono ar paregionio kriterijų elementų sąrašai, metodiniai standartai ir stebėsenos bei vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai valstybės narės gali naudotis tais, kurie nustatyti nacionaliniu lygmeniu, su sąlyga, kad ji siekia bendradarbiauti regiono lygmeniu, kaip nustatyta Direktyvos 2008/56/EB 5 ir 6 straipsniuose.

4 straipsnis

Slenkstinių verčių nustatymas bendradarbiaujant Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu

1. Jei pagal šį sprendimą valstybės narės turi nustatyti slenkstines vertes bendradarbiaudamos Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu, tos slenkstinės vertės:

- a) turi būti būdingų savybių rinkinio, kuriuo valstybės narės naudojasi nustatydamos geros aplinkos būklės apibūdinimą, dalis;
- b) būti suderinamos su Sąjungos teisės aktų nuostatomis;

⁽¹⁾ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo (OL L 317, 2014 11 4, p. 35).

- c) jei tinkama, turi nurodyti tokį kokybės lygį, kuris atspindi su tam tikru kriterijumi susijusio neigiamo poveikio reikšmingumą, ir būti nustatomos atsižvelgiant į atskaitos sąlygas;
 - d) turi būti nustatomos tinkamu geografiniu vertinimo mastu, kad būtų atsižvelgta į skirtingas regionų, paregionių ir jų dalių (padalijimų) biotines ir abiotines savybes;
 - e) turi būti nustatomos remiantis atsargumo principu – atsižvelgiant į potencialius pavojus jūros aplinkai;
 - f) turi būti nuoseklios visiems kriterijams, jei jie susiję su tuo pačiu ekosistemos elementu;
 - g) turi būti nustatytos remiantis geriausiais turimais moksliniais duomenimis;
 - h) turi būti grindžiamos ilgalaikiais chronologiniais duomenimis, jei jų yra, kad būtų galima nustatyti tinkamiausią vertę;
 - i) turi atspindėti natūralią ekosistemos dinamiką, įskaitant plėšrūnų ir grobio santykius, hidrologinius ir klimatinčius pokyčius, taip pat pripažįstant, kad ekosistemos arba jos dalies būklė po pablogėjimo gali atsistatyti tiek, kad atitiks vyraujančias fiziografines, geografines, klimatinės ir biologines sąlygas, tačiau nebebus lygiai tokia, kokia buvo anksčiau;
 - j) jei įmanoma ir tinkama, turi būti suderinamos su atitinkamomis vertėmis, nustatytomis institucijoms bendradarbiaujant regiono lygmeniu, įskaitant vertes, dėl kurių sutarta regioninėse jūrų konvencijose.
2. Iki valstybės narės slenkstines vertes nustatys bendradarbiaudamos Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu, kaip reikalaujama šiame sprendime, jos gali geros aplinkos būklės pasiekimo mastą vertinti naudodamos bet kurias iš šių verčių:
- a) nacionalines slenkstines vertes su sąlyga, kad jos laikosi Direktyvos 2008/56/EB 5 ir 6 straipsniuose nustatyto įpareigojimo bendradarbiauti regiono lygmeniu;
 - b) verčių kryptines tendencijas;
 - c) pavojais grindžiamas pakaitines slenkstines vertes.

Jos turi, jei įmanoma, būti grindžiamos 1 dalies a–i punktuose nustatytais principais.

3. Jei tam tikro kriterijaus slenkstinės vertės, įskaitant tas, kurias valstybės narės nustato pagal šį sprendimą, nepasiekiamos tiek, kad būklė atitiktų valstybės narės pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 1 dalį nustatytą geros aplinkos būklės apibūdinimą, valstybė narė atitinkamai svarsto, ar imtis priemonių pagal tos direktyvos 13 straipsnį, ar išsamiau ištirti arba išnagrinėti situaciją.

4. Pagal šį sprendimą valstybių narių nustatytos slenkstinės vertės gali būti periodiškai peržiūrimos atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą ir prireikus keičiamos, kai atliekama Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta peržiūra.

5 straipsnis

Terminai

1. Slenkstines vertes, kriterijų elementų sąrašus ar metodinius standartus, kuriuos valstybės narės turi nustatyti pagal šį sprendimą, bendradarbiaudamos Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu, valstybės narės stengiasi nustatyti iki termino, iki kurio jos turi pirmą kartą peržiūrėti aplinkos būklės pradinį įvertinimą ir geros aplinkos būklės apibūdinimo nustatymą pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 2 dalies a punktą (2018 m. liepos 15 d.).

2. Jei valstybės narės, bendradarbiaudamos Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu, slenkstinių verčių, kriterijų elementų sąrašų ar metodinių standartų negali nustatyti iki 1 dalyje nustatyto termino, jos turi tai padaryti kuo greičiau po to su sąlyga, kad jos iki 2018 m. spalio 15 d. pateikia Komisijai pranešimą pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 2 dalį arba 17 straipsnio 3 dalį ir jame nurodo pagrindimą.

*6 straipsnis***Pranešimas**

Kiekviena valstybė narė, teikdama pranešimą pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 3 dalį, Komisijai taip pat nusiunčia išsamią informaciją apie tuos kriterijų elementus, slenkstines vertes ir metodinius standartus, nustatytus bendradarbiaujant Sąjungos, regiono ar paregionio lygmeniu pagal šį sprendimą, kuriuos ji nusprendė įtraukti į būdingų savybių rinkinį, skirtą gerai aplinkos būklei apibūdinti pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 1 dalį.

*7 straipsnis***Panaikinimas**

Sprendimas 2010/477/ES panaikinamas.

Nuorodos į Sprendimą 2010/477/ES laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

*8 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijai ir metodiniai standartai, susiję su Direktyvos 2008/56/EB I priede nustatytais kokybiniais deskriptoriais ir su tos direktyvos III priede nustatytais orientaciniais sąrašais, taip pat stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai

Šį priedą sudaro dvi dalys:

- I dalyje pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalį nustatomi kriterijai ir metodiniai standartai, kuriais remiantis nustatoma gera aplinkos būklė, o pagal tos direktyvos 11 straipsnio 4 dalį nustatomos stebėsenos ir vertinimo specifikacijos bei standartiniai metodai, kuriuos valstybės narės turi taikyti pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies b punktą vertindamos vyraujančius pavojus ir jų poveikį,
- II dalyje pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 3 dalį nustatomi kriterijai ir metodiniai standartai, kuriais remiantis nustatoma gera aplinkos būklė, taip pat stebėsenos ir vertinimo specifikacijos bei standartiniai metodai, kuriuos valstybės narės turi taikyti pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies a punktą vertindamos aplinkos būklę.

I DALIS

Kriterijai, metodiniai standartai, specifikacijos ir standartizuoti metodai, skirti vyraujantiems pavojams bei jų poveikiui stebėti ir vertinti pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies b punktą

I dalyje aptariami deskriptoriai ⁽¹⁾, susiję su atitinkamais antropogeniniais pavojais: biologiniais pavojais (2 ir 3 deskriptoriai), fizininiais pavojais (6 ir 7 deskriptoriai), cheminėmis medžiagomis, šiuokšlėmis ir energija (5, 8, 9, 10 ir 11 deskriptoriai), nurodytais Direktyvos 2008/56/EB III priede.

2 deskriptorius

Dėl žmogaus veiklos introdukuotų nevietinių rūšių poveikis yra tokio lygio, kad nesukelia neigiamų ekosistemų pakeitimų

Susijęs pavojus – nevietinių rūšių patekimas arba plitimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Naujos introdukuotos nevietinės rūšys	D2C1 – pirminis (Šešerių metų) vertinimo laikotarpiu dėl žmogaus veiklos laukinėje gamtoje introdukuotų naujų nevietinių rūšių skaičius, skaičiuojamas nuo referencinių metų (nurodytų pradiname vertinime pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalį) pradžios, yra sumažėjęs iki minimumo ir, jei įmanoma, iki nulio. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato naujų introdukuotų nevietinių rūšių skaičiaus slenkstinę vertę.	<i>Vertinimo mastas</i> Regiono arba paregionio dalys, prireikus atskirtos nacionalinėmis sienomis. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: — nurodomas dėl žmogaus veiklos introdukuotų naujų nevietinių rūšių skaičius per šešerių metų vertinimo laikotarpį ir pateikiamas tų rūšių sąrašas.

⁽¹⁾ Šiame sprendime minimi deskriptoriai – tai nuoroda į atitinkamus kokybinius deskriptorius, pagal kuriuos nustatoma gera aplinkos būklė ir kurie nurodyti sunumeruotuose Direktyvos 2008/56/EB I priedo punktuose.

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Įsitvirtinusios nevietinės rūšys, visų pirma invazinės nevietinės rūšys, kurios apima rūšis, įtrauktas į Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą (nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 4 straipsnio 1 dalį), ir rūšis, kurios svarbios taikant D2C3 kriterijų. Valstybės narės sudaro tokį sąrašą bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	D2C2 – antrinis Įsitvirtinusių nevietinių rūšių, visų pirma invazinių rūšių, kurios reikšmingai prisideda prie neigiamo poveikio tam tikroms rūšių grupėms ar vyraujantiems buveinių tipams, gausumas ir paplitimas erdvėje.	<i>Vertinimo mastas</i> Kaip atliekant atitinkamų rūšių grupių arba vyraujančių buveinių tipų vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorius. <i>Kriterijų taikymas</i> D2C2 kriterijus (nevietinių rūšių kiekybinis įvertinimas) nurodomas kiekvienai vertinamai rūšiai; jis padeda atlikti D2C3 kriterijaus (neigiamo nevietinių rūšių poveikio) vertinimą.
Rūšių grupės ir vyraujantys buveinių tipai, kuriems nevietinės rūšys kelia pavojų, atrinkti iš tų rūšių grupių ir vyraujančių buveinių tipų, kurie naudojami pagal 1 ir 6 deskriptorių. Valstybės narės sudaro tokį sąrašą bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	D2C3 – antrinis Rūšių grupės, kurioje įvyko neigiamų pakitimų, dalis arba vyraujančio buveinių tipo, kuriame įvyko neigiamų pakitimų, erdvinis mastas, jei tie neigiami pakitimai susiję su nevietinėmis rūšimis, visų pirma su invazinėmis nevietinėmis rūšimis. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato dėl nevietinių rūšių įvykusių rūšių grupių ir vyraujančių buveinių tipų neigiamų pakitimų slenkstines vertes.	Pagal D2C3 kriterijų nustatoma kiekvienos vertinamos rūšių grupės, kurioje įvyko neigiamų pakitimų, dalis ir kiekvieno vertinamo vyraujančio buveinių tipo, kuriame įvyko neigiamų pakitimų, erdvinis mastas – todėl šis kriterijus padeda atlikti vertinimus pagal 1 ir 6 deskriptorius.

Su stebėseną ir vertinimą susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Naujomis introdukuotomis nevietinėmis rūšimis yra laikomos nevietinės rūšys, kurių ankstesnio vertinimo laikotarpiu teritorijoje nebuvo.
2. Įsitvirtinusiomis nevietinėmis rūšimis yra laikomos nevietinės rūšys, kurios ankstesnio vertinimo laikotarpiu teritorijoje buvo aptinkamos.
3. Pagal D2C1: kai nėra aišku, ar nauja nevietinė rūšis pateko dėl žmogaus veiklos ar dėl plitimo natūraliu būdu iš kaimyninių teritorijų, introdukcija priskiriama D2C1.
4. Pagal D2C2: kai rūšies (pvz., planktono) aptinkamumas ir gausumas svyruoja priklausomai nuo sezono, stebėseną vykdoma atitinkamu metų laiku.
5. Jei įmanoma, stebėsenos programos turi būti siejamos su stebėsenos programomis pagal 1, 4, 5 ir 6 deskriptorius, nes jose paprastai taikomi tie patys ėminių ėmimo metodai, o nevietinių rūšių stebėseną patogiau vykdyti kaip platesnės biologinės įvairovės stebėsenos dalį, išskyrus tuos atvejus, kai imant ėminius dėmesys turi būti skiriamas su naujomis introdukcijomis susijusiems pagrindiniams vektoriams ir rizikos sritims.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D2C1: (6 metų) vertinimo laikotarpiu naujų introdukuotų rūšių skaičius kiekvienoje vertinamojoje teritorijoje,
- D2C2: kiekvienos nevietinės rūšies gausumas (individų skaičius, biomasė tonomis (t) arba paplitimas kvadratiniais kilometrais (km²)),
- D2C3: rūšių grupės, kurioje įvyko neigiamų pakitimų, dalis (vietinių rūšių ir nevietinių rūšių santykis, išreikštas rūšių skaičiumi ir (arba) jų gausumu grupėje) arba vyraujančio buveinių tipo, kuriame įvyko neigiamų pakitimų, erdvinis mastas kvadratiniais kilometrais (km²).

3 deskriptorius

Visų komerciniams tikslams naudojamų žuvų ir jūrinių bestuburių populiacijos neviršija saugių biologinių ribų ir jų pasiskirstymas pagal amžių ir dydį rodo, kad ištekliai geros būklės

Susijęs pavojus – laukinių rūšių, įskaitant tikslines ir netikslines rūšis, gavyba arba mirtingumas / sužalojimai

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Komerciniams tikslams naudojamos žuvys ir jūriniai bestuburiai. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato komerciniams tikslams naudojamų žuvų ir jūrinių bestuburių sąrašą pagal specifikacijose nustatytus kriterijus.	D3C1 – pirminis	<i>Vertinimo mastas</i> Kiekvienos rūšies populiacijos yra vertinamos pagal ekologiniu atžvilgiu tinkamą mastą kiekviename regione arba paregionyje, kaip nustatyta atitinkamų mokslo įstaigų pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 26 straipsnį, remiantis tam tikrais suvestiniais duomenimis apie Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) rajonus, Bendrosios Viduržemio jūros žvejybos komisijos (GFCM) geografinius parajonius ir Makaronėzijos biogeografinio regiono Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) žvejybos rajonus.
	D3C2 ⁽¹⁾ – pirminis	<i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – pirminis	a) nurodomos vertintos populiacijos, pasiektos vertės pagal kiekvieną kriterijų ir informacija apie tai, ar buvo pasiekti su D3C1 ir D3C2 susiję dydžiai ir su D3C3 susijusios slenkstinės vertės, taip pat bendra populiacijos būklė remiantis Sąjungos lygmeniu suderintomis taisyklėmis dėl kriterijų integravimo; b) nurodomos vertinamojoje teritorijoje esančios komerciniams tikslams naudojamų rūšių populiacijos, kurios nebuvo vertintos. Šių populiacijų vertinimų rezultatai taip pat turi padėti atlikti vertinimus pagal 1 ir 6 deskriptorius, jei rūšys yra aktualios atliekant konkrečių rūšių grupių ir bentoso buveinių tipų vertinimą.

⁽¹⁾ D3C2 ir D3C3 yra būkle grindžiami kriterijai, skirti komerciniams tikslams naudojamoms žuvmis ir jūriniais bestuburiams, tačiau aiškumo sumetimais jie pateikiami I dalyje.

⁽²⁾ Gali būti, kad D3C3 negalės būti taikomas 2018 metais peržiūrint pradinį vertinimą ir apibrėžiant gerą aplinkos būklę pagal Direktyvos 2008/56/EB 17 straipsnio 2 dalies a punktą.

Komerciniams tikslams nenaudojamų rūšių (atsitiktinės priegaudos) gavyba ir mirtingumas / sužalojimai dėl žvejybos veiklos aptariami prie D1C1 kriterijaus.

Fizinis jūros dugno trikdymas, be kita ko, poveikis bentoso bendrijoms, kurio priežastis – žvejybos veikla, aptariami prie 6 deskriptoriaus kriterijų (visų pirma D6C2 ir D6C3 kriterijų) ir turi būti įtraukti į bentoso buveinių tipų vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorius.

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, sudaro komerciniams tikslams naudojamų rūšių sąrašą, kuriuo remiantis taikomi kriterijai kiekvienoje vertinamojoje teritorijoje, ir šį sąrašą atnaušina kiekvieną šešerių metų vertinimo laikotarpį, atsižvelgdamos į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 199/2008 ⁽¹⁾ ir į šiuos aspektus:

a) visus išteklius, kurie valdomi pagal Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013;

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo (OL L 60, 2008 3 5, p. 1).

- b) rūšis, kurių žvejybos galimybės (bendrus leidžiamus sužvejoti kiekius ir kvotas) Taryba yra nustaciusi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 3 dalį;
- c) rūšis, kurioms pagal Reglamentą (EB) Nr. 1967/2006 nustatyti mažiausi išteklių išsaugojimą užtikrinantys orientaciniai dydžiai;
- d) rūšis, kurioms pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 9 straipsnį taikomi daugiamečiai planai;
- e) rūšis, kurioms pagal Reglamento (ES) Nr. 1967/2006 19 straipsnį taikomi nacionaliniai valdymo planai;
- f) bet kokias rūšis, kurios regioniniu arba nacionaliniu mastu svarbios smulkiajai / vietinei priekrantės žvejybai.

Taikant šį sprendimą, kiekvienoje vertinamojoje teritorijoje esančios komerciniams tikslams naudojamos nevietinės rūšys į sąrašą neįtraukiamos, taigi jų indėlis nėra svarbus siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę pagal 3 deskriptorių.

2. Reglamentu (EB) Nr. 199/2008 nustatomos taisyklės, pagal kurias įgyvendinant daugiameses programas renkami ir tvarkomi su žuvininkystės sektoriaus susiję biologiniai techniniai, aplinkos, socialiniai ir ekonominiai duomenys, kurie naudojami vykdant stebėseną pagal 3 deskriptorių.

3. Terminas „populiacijos“ reiškia „išteklius“ pagal Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013.

4. D3C1 ir D3C2 atveju taikomos šios nuostatos:

- a) mišriosios žvejybos atveju išteklių, valdomų pagal daugiametį planą pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 9 straipsnį, tiksliniai mirtingumo dėl žvejybos ir biomasės lygiai, kuriais galima užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, turi atitikti atitinkamą daugiametį planą;
- b) Viduržemio ir Juodosios jūrų regionams galima naudoti atitinkamas pakaitines vertes.

5. Taikomi šie vertinimo metodai:

- a) pagal D3C1: jeigu kiekybiniai vertinimai, pagal kuriuos nustatomos *mirtingumo dėl žvejybos* vertės, negalimi dėl turimų duomenų neatitikimų, kaip alternatyvų metodą galima naudoti kitus kintamuosius, pvz., sužvejoto kiekio ir biomasės indekso santykį (toliau – sužvejoto kiekio ir biomasės santykis). Tokiais atvejais pasirenkamas atitinkamas tendencijų analizės metodas (pvz., dabartinė vertė gali būti palyginama su ilgalaikiu istoriniu vidurkiu);
- b) pagal D3C2: naudojama slenkstinė vertė turi atitikti Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnio 2 dalį. Jeigu kiekybiniai vertinimai, pagal kuriuos nustatomos *neršiančių išteklių biomasės* vertės, negalimi dėl turimų duomenų neatitikimų, kaip alternatyvų metodą galima naudoti su biomase susijusius indeksus, pvz., indeksus, susijusius su sužvejotų žuvų kiekiu pastangų vienetai arba su gausumo tyrimais. Tokiais atvejais pasirenkamas atitinkamas tendencijų analizės metodas (pvz., dabartinė vertė gali būti palyginama su ilgalaikiu istoriniu vidurkiu);
- c) iš D3C3 turi matytis, kad geros būklės rūšių populiacijoms būdinga didelė vyresnio amžiaus didelių individų dalis. Susiję požymiai:

- i) individų pasiskirstymas pagal dydį populiacijoje, išreikštas:

- žuvų, didesnių už vidutinį dydį pirmos lytinės brandos metu, dalimi arba

- žuvų pasiskirstymo pagal ilgį kiekvienoje populiacijoje 95-uoju procentiliu, remiantis mokslinių tyrimų laivų įrašais arba kitų tyrimų duomenimis;

- ii) su rūšių naudojimu susijęs genetinis poveikis, pvz., dydis pirmos lytinės brandos metu, jei tinkama ir įmanoma.

Atsižvelgiant į tolesnę mokslinę ir techninę šio kriterijaus pažangą galima naudoti ir kitas susijusių požymių reikšmes.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D3C1: metinis žuvų mirtingumo rodiklis,
- D3C2: biomasė tonomis (t) arba kiekvienos rūšies individų skaičius, išskyrus tuos atvejus, kai pagal 5 punkto b papunktį naudojami kiti indeksai,
- D3C3: 5 punkto c papunkčio i papapunkčio įtraukos atveju – (procentinė) dalis arba skaičius; i papapunkčio antros įtraukos atveju – ilgis centimetrais (cm), ii papapunkčio atveju – ilgis centimetrais (cm).

5 deskriptorius

Žmogaus sukelta eutrofikacija, ypač jos neigiamas poveikis (pvz., biologinės įvairovės nykimas, ekosistemų blogėjimas, žalingų dumblių žydėjimas ir deguonies trūkumas dugno vandenyse), yra sumažinti iki minimumo

Susiję pavojai – maistingųjų medžiagų patekimas; organinės medžiagos patekimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Maistingosios medžiagos vandens stovymėje: ištirpęs neorganinis azotas, bendrasis azotas, ištirpęs neorganinis fosforas, bendrasis fosforas. Pakrančių vandenys, kaip pagal Direktyvą 2000/60/EB. Už pakrančių vandenų – valstybės narės regiono arba paregionio lygmeniu gali nuspręsti netaikyti vieno ar kelių iš šių maistingųjų medžiagų elementų.	D5C1 – pirminis Maistingųjų medžiagų koncentracija nesiekia lygių, rodančių neigiamą eutrofikacijos poveikį. Slenkstinės vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) už pakrančių vandenų – vertės, suderinamos su pakrančių vandenimis pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	<i>Vertinimo mastas:</i> — pakrančių vandenys, kaip pagal Direktyvą 2000/60/EB, — už pakrančių vandenų – regiono arba paregionio dalys, prireikus atskirtos nacionalinėmis sienomis. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: a) vertės, pasiektos taikant kiekvieną kriterijų; taip pat vertinamosios teritorijos, kurioje buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės, dydžio įvertis; b) pakrančių vandenys: naudojant kriterijus pagal Direktyvos 2000/60/EB reikalavimus, padaroma išvada, ar vandens telkinys yra veikiamas eutrofikacijos (¹); c) už pakrančių vandenų: teritorijos, kuri nėra veikiamas eutrofikacijos (kaip rodo visų taikytų kriterijų rezultatai, integruoti, pagal galimybes, Sąjungos lygmeniu arba bent regiono arba paregionio lygmeniu), dydžio įvertis (išreikštas procentine dalimi). Už pakrančių vandenų: dėl antrinių kriterijų taikymo susitariama regiono arba paregionio lygmeniu.
Chlorofilas <i>a</i> vandens stovymėje	D5C2 – pirminis Chlorofilo <i>a</i> koncentracija nesiekia lygių, rodančių neigiamą maistingųjų medžiagų daugėjimo poveikį. Slenkstinės vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) už pakrančių vandenų – vertės, suderinamos su pakrančių vandenimis pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
Žalingų dumblių (pvz., melsvabakterių) žydėjimas vandens stovymėje	D5C3 – antrinis Žalingų dumblių žydėjimo atvejų skaičius, erdvinis mastas ir trukmė nesiekia lygių, rodančių neigiamą maistingųjų medžiagų daugėjimo poveikį.	

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	Tokių lygių slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	Šie vertinimų rezultatai taip pat padeda atlikti pelaginių buveinių vertinimą pagal 1 deskriptorių:
Vandens stovymės fotinė riba (skaidrumas)	D5C4 – antrinis Vandens stovymės fotinė riba (skaidrumas) dėl padidėjusio skendinčiųjų dumblių kiekio nėra sumažėjusi iki lygio, rodančio neigiamą maistingųjų medžiagų daugėjimo poveikį. Slenkstinės vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) už pakrančių vandenų – vertės, suderinamos su pakrančių vandenimis pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	— pasiskirstymas ir teritorijos, kuri yra veikama eutrofikacijos vandens stovymėje (kaip matyti iš to, ar D5C2, D5C3 ir D5C4 kriterijų (jei jie buvo taikyti) atvejais buvo pasiektos slenkstinės vertės), dydžio įvertis (išreikštas procentine dalimi). Šie vertinimų rezultatai taip pat padeda atlikti bentoso buveinių vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorių: — pasiskirstymas ir teritorijos, kuri yra veikama eutrofikacijos jūros dugne (kaip matyti iš to, ar D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 ir D5C8 kriterijų (jei jie buvo taikyti) atvejais buvo pasiektos slenkstinės vertės), dydžio įvertis (išreikštas procentine dalimi).
Ištirpęs deguonis vandens stovymės apačioje	D5C5 – pirminis (gali būti pakeistas D5C8 kriterijumi) Ištirpusio deguonies koncentracija dėl maistingųjų medžiagų daugėjimo nėra sumažėjusi iki lygių, rodančių neigiamą poveikį bentoso buveinėms (be kita ko, susijusiai biotai ir judriosioms rūšims) arba kitą eutrofikacijos poveikį. Slenkstinės vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) už pakrančių vandenų – vertės, suderinamos su pakrančių vandenimis pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
Oportunistiniai makrodumbliai bentoso buveinėse	D5C6 – antrinis Oportunistinių makrodumblių gausumas nesiekia lygių, rodančių neigiamą maistingųjų medžiagų daugėjimo poveikį. Slenkstinės vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) jei šis kriterijus aktualus vandenyse, esančiuose už pakrančių vandenų ribų, – vertės, suderinamos su pakrančių vandenimis pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Makrofitų bendrijos (daugiamečiai jūriniai dumbliai ir jūržolės, pavyzdžiui, rudadumbliai, jūriniai andrai ir poseidonijos) bentoso buveinėse	D5C7 – antrinis Makrofitų bendrijų rūšinė sudėtis ir santykinis gausumas arba pasiskirstymas pagal gylių siekia vertes, rodančias, kad maistingųjų medžiagų daugėjimas nesukelia neigiamo poveikio, be kita ko, nemažėja vandens skaidrumas. Tos vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) jei šis kriterijus aktualus vandenyse, esančiuose už pakrančių vandenų ribų, – vertės, suderinamos su pakrančių vandenims pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
Makrofaunos bendrijos bentoso buveinėse	D5C8 – antrinis (išskyrus atvejus, kai jis naudojamas kaip D5C5 pakaitalas) Makrofaunos bendrijų rūšinė sudėtis ir santykinis gausumas siekia vertes, rodančias, kad maistingųjų ir organinių medžiagų daugėjimas nesukelia neigiamo poveikio. Tos vertės yra tokios: a) pakrančių vandenyse – bentoso biologinės kokybės elementų vertės, nustatytos pagal Direktyvą 2000/60/EB; b) už pakrančių vandenų – vertės, suderinamos su pakrančių vandenims pagal Direktyvą 2000/60/EB taikomomis vertėmis. Tas vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	

(¹) Šiam vertinimui gali būti naudingi rekomendaciniai dokumentai, paskelbti įgyvendinant bendrą Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo strategiją (pvz., N° 13 – *Overall Approach to the Classification of Ecological Status and Ecological Potential* („Bendras ekologinės būklės ir ekologinio potencialo klasifikavimo metodas“) ir N° 23 – *Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies* („Eutrofikacijos vertinimas pagal Europos vandenų politiką“).

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Pakrančių vandenų atveju kriterijų elementai atrenkami pagal Direktyvą 2000/60/EB.
2. D5C2 ir D5C3 kriterijų atvejais valstybės narės gali papildomai taikyti fitoplanktono rūšinę sudėtį ir gausumą.
3. Kai įmanoma, renkama informacija apie maistingųjų medžiagų patekimo į jūros aplinką kelius (atmosfera, sausuma ar jūra).
4. Stebėsena už pakrančių vandenų gali būti nereikalinga, jeigu rizika nedidelė, pavyzdžiui, tokiais atvejais, kai pakrančių vandenyse slenkstinės vertės yra pasiektos, atsižvelgiant į maistingųjų medžiagų patekimą iš atmosferinių, su jūra (įskaitant pakrančių vandenį) susijusių ir tarpvalstybinių šaltinių.
5. Atliekant kiekvieno kriterijaus vertinimą pakrančių vandenyse turi būti naudojami pagal Direktyvą 2000/60/EB atliekami vertinimai.
6. Pagal Direktyvą 2000/60/EB nustatytos vertės turi būti nuoroda į vertes, nustatytas atlikus interkalibraciją pagal Komisijos sprendimą 2013/480/ES (¹), arba į vertes, nustatytas nacionalinės teisės aktais pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį ir V priedą. Tos vertės laikomos su ekologinės kokybės santykiais susijusia „geros ir vidutinės būklės riba“.
7. Rūšinė sudėtis reiškia žemiausią taksonų lygmenį, kuris yra tinkamas atliekant vertinimą.

(¹) 2013 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimas 2013/480/ES, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos atlikus interkalibraciją gautos valstybių narių monitoringo sistemų klasių vertės ir panaikinamas Sprendimas 2008/915/EB (OL L 266, 2013 10 8, p. 1).

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D5C1: maistingųjų medžiagų koncentracija mikromoliais viename litre ($\mu\text{mol/l}$),
- D5C2: chlorofilo *a* koncentracija (biomase) mikrogramais viename litre ($\mu\text{g/l}$),
- D5C3: žydėjimo atvejai – atvejų skaičius, trukmė dienomis ir erdvinis mastas kvadratiniais kilometrais (km^2) per metus,
- D5C4: fotinė riba – gylis metrais (m),
- D5C5: deguonies koncentracija vandens stovymės dugne miligramais viename litre (mg/l),
- D5C6: su makrodumблиų gausumu arba erdviu padengimu susijęs ekologinės kokybės santykis. Neigiamo poveikio mastas kvadratiniais kilometrais (km^2) arba kaip vertinamosios teritorijos procentinė dalis,
- D5C7: su rūšinės sudėties ir santykinio gausumo vertinimais arba didžiausiu makrofitų augimo gyliu susijęs ekologinės kokybės santykis. Neigiamo poveikio mastas kvadratiniais kilometrais (km^2) arba kaip vertinamosios teritorijos procentinė dalis,
- D5C8: su rūšinės sudėties ir santykinio gausumo vertinimais susijęs ekologinės kokybės santykis. Neigiamo poveikio mastas kvadratiniais kilometrais (km^2) arba kaip vertinamosios teritorijos procentinė dalis.

Kai įmanoma, valstybės narės naudoja Direktyvoje 2000/60/EB nustatytus vienetus ar ekologinės kokybės santykius.

6 deskriptorius

Jūros dugno vientisumas yra tokio lygio, kad užtikrinamas ekosistemų struktūros ir funkcijų išsaugojimas, o ypač nėra neigiamo poveikio bentoso ekosistemoms

Susiję pavojai – fizinis nykimas (dėl negrįžtamų jūros dugno substrato ar morfologijos pokyčių ir dėl jūros dugno substrato gavybos); fizinis jūros dugno trikdymas (laikinas arba išnykstantis)

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Fizinis jūros dugno (įskaitant potvynių–atoslūgių zonas) nykimas	D6C1 – pirminis Natūralaus jūros dugno fizinio nykimo (negrįžtamo pokyčio) erdvinis mastas ir pasiskirstymas.	<i>Vertinimo mastas</i> Kaip atliekant bentoso buveinių vyraujančių tipų vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorius.
Fizinis jūros dugno (įskaitant potvynių–atoslūgių zonas) trikdymas	D6C2 – pirminis Su jūros dugno fiziniu trikdymu susijusių pavojų erdvinis mastas ir pasiskirstymas.	<i>Kriterijų taikymas</i> D6C1 kriterijaus (fizinio nykimo pasiskirstymas ir jo masto įvertis) vertinimo rezultatai naudojami atliekant D6C4 ir D7C1 kriterijų vertinimą.
Pagal 1 ir 6 deskriptorius naudojami bentoso buveinių vyraujantys tipai ar kiti buveinių tipai.	D6C3 – pirminis Kiekvieno buveinių tipo, kuris patiria neigiamą poveikį, nes fizinis trikdymas sukelia jo biotinės ir abiotinės struktūros ir funkcijų pokyčius (pvz., keičiasi rūšinė sudėtis ir santykinis rūšių gausumas, nebėra itin jautrių, pažeidžiamų ir pagrindinę funkciją atliekančių rūšių, keičiasi rūšies struktūra pagal dydį), erdvinis mastas. Su fiziniu trikdymu susijusio neigiamo poveikio slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	D6C2 kriterijaus (su fiziniu trikdymu susijusių pavojų pasiskirstymas ir jų masto įvertis) vertinimo rezultatai naudojami atliekant D6C3 kriterijaus vertinimą. D6C3 kriterijaus (fizinio trikdymo sukeltą neigiamo poveikio kiekvienam buveinių tipui kiekvienoje vertinamojoje teritorijoje masto įvertis) rezultatai padeda atlikti D6C5 kriterijaus vertinimą.

D6C1, D6C2 ir D6C3 kriterijai susiję tik su „fizinio nykimo“ ir „fizinio trikdymo“ pavojais ir jų poveikiu, o D6C4 ir D6C5 kriterijai susiję su bendru 6 deskriptoriaus vertinimu kartu su bentoso buveinių vertinimu pagal 1 deskriptorių. D6C5 ir D6C4 kriterijai pateikti šio priedo II dalyje.

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Stebėsenos metodai:

- a) pagal D6C1: įvertinami įvairių žmogaus veiklos rūšių sukelti negrįžtami pokyčiai jūros dugnei (įskaitant negrįžtamus natūralaus jūros dugno substrato ar morfologijos pokyčius dėl fizinio restruktūrizavimo ir infrastruktūros plėtros, taip pat substrato nykimą dėl jūros dugno medžiagų gavybos);
- b) pagal D6C2: įvertinamas įvairių žmogaus veiklų rūšių (pvz., žvejybos dugniniais tralais) sukeltas fizinis trikdymas;
- c) pakrančių vandenų atveju naudojami hidromorfologijos duomenys ir atitinkami vertinimai pagal Direktyvą 2000/60/EB. Ne pakrančių vandenų atveju galima sujungti duomenis, susijusius su infrastruktūros planais ir gavybos vietomis, kurioms išduota licencija.

2. Taikant vertinimo metodus duomenys agreguojami taip, kad:

- a) D6C1 būtų vertinamas kaip sunykusi bendro visų bentoso buveinių natūralaus dydžio dalis (pvz., dėl antropogeninio pokyčio masto) vertinamojoje teritorijoje;
- b) D6C3 būtų vertinamas pagal kiekvieno vertinamo bentoso buveinių tipo bendrą natūralų dydį.

3. Fiziniu nykimu laikomas negrįžtamas jūros dugno pokytis, kuris truko (arba tikėtina, jog truks) du ataskaitinius ciklus (12 metų) arba ilgiau.

4. Fiziniu trikdymu laikomas toks jūros dugno pokytis, po kurio būtų galima atkurti pradinę jūros dugno būklę, jeigu būtų sustabdyta trikdymą sukelianti veikla.

5. D6C3 atveju rūšinė sudėtis reiškia žemiausią taksonų lygmenį, kuris yra tinkamas atliekant vertinimą.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D6C1: fiziškai sunykusios vertinamosios teritorijos dydis kvadratiniais kilometrais (km²),
- D6C2: fiziškai sutrikdytos vertinamosios teritorijos dydis kvadratiniais kilometrais (km²),
- D6C3: neigiamo poveikio mastas kvadratiniais kilometrais (km²) arba kaip visos natūralaus dydžio buveinės procentinė dalis vertinamojoje teritorijoje.

7 deskriptorius

Negrįžtamas hidrografinių sąlygų pakitimas neturi neigiamo poveikio jūrų ekosistemoms

Susiję pavojai – fizinis nykimas (dėl negrįžtamų jūros dugno substrato, morfologijos pokyčių ar jūros dugno substrato gavybos); hidrologinių sąlygų pokyčiai

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Hidrografiniai jūros dugno ir vandens storumės (įskaitant potvynių–atoslūgių zonas) pokyčiai	D7C1 – antrinis Su jūros dugnu ir vandens storumėje susijusio hidrografinių sąlygų (pvz., bangų poveikio, srovių, druskingumo, temperatūros) negrįžtamo pakitimo, visų pirma susijusio su natūralaus jūros dugno nykimu (¹), erdvinis mastas ir pasiskirstymas.	<i>Vertinimo mastas</i> Kaip atliekant bentoso buveinių vyraujančių tipų vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorius. <i>Kriterijų taikymas</i>
Pagal 1 ir 6 deskriptorius naudojami bentoso buveinių vyraujantys tipai arba kiti buveinių tipai	D7C2 – antrinis Dėl negrįžtamo hidrografinių sąlygų pakitimo neigiamai paveikto kiekvieno bentoso buveinių tipo (būdingų fizinių ir hidrografinių savybių ir susijusių biologinių bendrijų) erdvinis mastas.	D7C1 kriterijaus (hidrografinių pokyčių pasiskirstymas ir jų masto įvertis) vertinimo rezultatai naudojami atliekant D7C2 kriterijaus vertinimą.

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato neigiamo poveikio, susijusio su negrįžtamais hidrografinių sąlygų pakitimais, slenkstines vertes.	D7C2 kriterijaus (neigiamo poveikio kiekvienam buveinių tipui kiekvienoje vertinamojoje teritorijoje masto įvertis) rezultatai padeda atlikti D6C5 kriterijaus vertinimą.

(¹) Fizinis nykimas reiškia tą patį, kaip 6 deskriptoriaus specifikacijų 3 punkte.

Su stebėseną ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Stebėsenos ir vertinimo metodai:

- vykdant stebėseną dėmesys skiriamas pokyčiams, susijusiems su infrastruktūros plėtra tiek krante, tiek atviroje jūroje;
- kiekvieno su infrastruktūros plėtra susijusio atvejo poveikio mastui įvertinti, jei reikia, naudojami hidrodinaminiai poveikio aplinkai vertinimo modeliai, kurie patvirtinami faktiniais matavimais, arba kiti tinkami informacijos šaltiniai;
- pakrančių vandenų atveju naudojami hidromorfologijos duomenys ir atitinkami vertinimai pagal Direktyvą 2000/60/EB.

2. Taikant vertinimo metodus duomenys agreguojami taip, kad:

- D7C1 būtų vertinamas atsižvelgiant į visų buveinių bendrą natūralų dydį vertinamojoje teritorijoje;
- D7C2 būtų vertinamas pagal kiekvieno vertinamo bento buveinių tipo bendrą natūralų dydį.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D7C1: hidrografiškai pakitusios vertinamosios teritorijos dydis kvadratiniais kilometrais (km²),
- D7C2: Neigiamo poveikio mastas kvadratiniais kilometrais (km²) arba kaip visos natūralaus dydžio buveinės procentinė dalis vertinamojoje teritorijoje.

8 deskriptorius

Teršalų koncentracijos lygis yra toks, kad nesukelia taršos poveikio

Susiję pavojai – kitų medžiagų (pvz., sintetinių medžiagų, nesintetinių medžiagų, radionuklidų) patekimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
1) Pakrančių ir teritoriniuose vandenyse:	D8C1 – pirminis	<i>Vertinimo mastas</i>
a) teršalai, atrinkti pagal Direktyvą 2000/60/EB:	Pakrančių ir teritoriniuose vandenyse teršalų koncentracijos neviršija šių slenkstinių verčių:	— pakrančių ir teritoriniai vandenys, kaip pagal Direktyvą 2000/60/EB,
i) teršalai, kuriems Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje nustatyti aplinkos kokybės standartai;	a) teršalų, atrinktų pagal kriterijų elementų 1 punkto a papunktį, atveju – pagal Direktyvą 2000/60/EB nustatytų verčių;	— už teritorinių vandenų – regiono arba paregionio dalys, prireikus atskirtos nacionalinėmis sienomis.
ii) Direktyvos 2000/60/EB VIII priede nurodyti upių baseinams būdingi teršalai pakrančių vandenyse;		

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
b) papildomi teršalai (jei reikia), pvz., iš atviroje jūroje esančių šaltinių, kurie dar nenurodyti pagal a papunktį ir kurie gali sukelti taršos poveikį regione arba paregionyje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, sudaro tokį teršalų sąrašą. 2) Už teritorinių vandenų: a) pagal 1 punktą išnagrinėti teršalai, jeigu jie vis dar gali sukelti taršos poveikį; b) papildomi teršalai (jei reikia), kurie dar nenurodyti pagal 2 punkto a papunktį ir kurie gali sukelti taršos poveikį regione arba paregionyje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, sudaro tokį teršalų sąrašą.	b) kai teršalai pagal a punktą matuojami terpeje, kuriai pagal Direktyvą 2000/60/EB nenustatytos jokios vertės – su ta terpe susijusių tų teršalų koncentracijų, kurias valstybės narės nustatė bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu. c) papildomų teršalų, kurie atrinkti pagal kriterijų elementų 1 punkto b papunktį, atveju – su tam tikra terpe (vandens, nuosėdų ar biotos) susijusių koncentracijų, kurios gali sukelti taršos poveikį. Valstybės narės nustato šias koncentracijas bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, atsižvelgdamos į jų taikymą pakrančių ir teritoriniuose vandenyse ir už jų ribų; Už teritorinių vandenų teršalų koncentracijos neviršija šių slenkstinių verčių: a) teršalų, atrinktų pagal kriterijų elementų 2 punkto a papunktį, atveju – verčių, kurios taikomos pakrančių ir teritoriniuose vandenyse; b) teršalų, kurie atrinkti pagal kriterijų elementų 2 punkto b papunktį, atveju – su tam tikra terpe (vandens, nuosėdų ar biotos) susijusių koncentracijų, dėl kurių gali atsirasti taršos poveikis. Tas koncentracijas valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	<i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: a) kiekvieno teršalo pagal D8C1 kriterijų atveju – jo koncentracija, naudota terpė (vandens, nuosėdų, biotos), ar buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės, taip pat vertintų teršalų, kurių atveju pasiektos slenkstinės vertės, dalis, be kita ko, atskirai nurodant medžiagas, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir nuodingųjų medžiagų (angl. santrumpa – uPBT) savybės, kaip nurodyta Direktyvos 2008/105/EB 8a straipsnio 1 dalies a punkte; b) kiekvienos pagal D8C2 kriterijų vertintos rūšies atveju – neigiamai paveiktos rūšies populiacijos gausumo vertinamojoje teritorijoje įvertis; c) kiekvienos pagal D8C2 kriterijų vertintos buveinės atveju – neigiamai paveiktos buveinės dydžio vertinamojoje teritorijoje įvertis; Dėl D8C2 kriterijaus taikymo atliekant bendrą geros aplinkos būklės vertinimą pagal 8 deskriptorių turi būti susitariama regiono arba paregionio lygmeniu. Jei tinkama, kriterijaus D8C2 vertinimo rezultatai padeda atlikti vertinimus pagal 1 ir 6 deskriptorius.
Rūšys ir buveinės, kurioms kyla pavojus dėl teršalų. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, sudaro tokį rūšių bei vertintinių atitinkamų audinių ir buveinių sąrašą.	D8C2 – antrinis Rūšių sveikata ir buveinių būklė (pvz., jų rūšinė sudėtis ir santykinis gausumas nuolatinės taršos vietose) nėra neigiamai veikiamas teršalų, įskaitant kaupiamąjį ir sinergetinį poveikį. Tą neigiamą poveikį ir slenkstines jo vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
Reikšmingi staigios taršos atvejai, susiję su teršiančiomis medžiagomis, apibrėžtomis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/35/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 dalyje, įskaitant žalią naftą ir panašius junginius.	D8C3 – pirminis Reikšmingų staigios taršos atvejų erdvinis mastas ir trukmė yra sumažinti iki minimumo.	<i>Vertinimo mastas</i> Regionų arba paregionių, prirėkus atskirtų nacionalinėmis sienomis, lygmuo

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
		<i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: — nurodomas reikšmingų staigos taršos atvejų bendro erdvinio masto įvertis, taip pat jų pasiskirstymas ir bendra trukmė kiekvienais metais. Atsižvelgiant į šį kriterijų pradedamas D8C4 kriterijaus vertinimas.
Rūšių grupės rūšys, nurodytos II dalies 1 lentelėje, ir bentoso buveinių vyraujantys tipai, nurodyti II dalies 2 lentelėje.	D8C4 – antrinis (naudotinas įvykus reikšmingam staigos taršos atvejui) Neigiamas reikšmingų staigos taršos atvejų poveikis rūšių sveikatai ir buveinių būklei (pvz., jų rūšinei sudėčiai ir santykiniam gausumui) yra sumažintas iki minimumo ir, jei įmanoma, panaikintas.	<i>Vertinimo mastas</i> Kaip atliekant rūšių grupių arba bentoso buveinių vyraujančių tipų vertinimą pagal 1 ir 6 deskriptorius. <i>Kriterijų taikymas</i> Jei svarbus suminis poveikis erdvės ir laiko atžvilgiu, D8C4 kriterijaus vertinimo rezultatai padeda atlikti vertinimus pagal 1 ir 6 deskriptorius, panaudojant: a) kiekvienos neigiamai paveiktos rūšies gausumo įvertį; b) kiekvieno neigiamai paveikto vyraujančio buveinių tipo dydžio įvertį. Dėl D8C4 kriterijaus taikymo atliekant bendrą geros aplinkos būklės vertinimą pagal 8 deskriptorių turi būti susitariama regiono arba paregionio lygmeniu.

(¹) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias, įvedimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 11).

Su stebėseną ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. D8C1 kriterijaus elementų atveju: kai pagal 1 punkto b papunktį ir 2 punkto b papunktį atrenkami papildomi teršalai, galintys sukelti taršos poveikį, būtina remtis rizikos įvertinimu. Vertinant šiuos teršalus naudojama tokia terpė ir tokios slenkstinės vertės, kad būtų įvertintas taršos poveikis jautriausioms rūšims ir poveikio keliai, įskaitant pavojus žmonių sveikatai dėl poveikio per mitybos grandinę.
2. Šiame sprendime:
 - a) D8C1 kriterijus: kad įvertintų teršalus pakrančių ir teritoriniuose vandenyse, valstybės narės tuos teršalus stebi pagal Direktyvos 2000/60/EB reikalavimus ir taiko toje direktyvoje nustatytus vertinimus, jei yra. Kai įmanoma, renkama informacija apie teršalų patekimo į jūros aplinką kelius (atmosfera, sausuma ar jūra);
 - b) D8C2 ir D8C4 kriterijai: vertinant poveikį sveikatai gali būti svarbūs biologiniai žymenys arba populiacijai būdingos demografinės savybės (pvz., vislumo, išgyvenamumo ir mirtingumo rodikliai, taip pat reprodukcinis pajėgumas);
 - c) D8C3 ir D8C4 kriterijai: šiame sprendime nustatyta, kad įvykus staigos taršos atvejui stebėseną yra būtina ir ji nėra Direktyvos 2008/56/EB 11 straipsnyje nurodytos reguliarios stebėsenos programos dalis;
 - d) D8C3 kriterijus: jei įmanoma, valstybės narės nustato reikšmingų staigos taršos atvejų šaltinius. Šiuo tikslu jos gali naudotis Europos jūrų saugumo agentūros palydovine stebėjimo sistema.

3. Teršalais laikomos atskiros medžiagos arba medžiagų grupės. Kad teikiant ataskaitas būtų užtikrintas nuoseklumas, dėl medžiagų grupavimo susitariama Sąjungos lygmeniu.
4. Rūšinė sudėtis reiškia žemiausią taksonų lygmenį, kuris yra tinkamas atliekant vertinimą.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D8C1: vandens atveju – teršalų koncentracija mikrogramais viename litre ($\mu\text{g/l}$), nuosėdų atveju – mikrogramais viename kilograme ($\mu\text{g/kg}$) sausosios masės, biotos atveju – mikrogramais viename kilograme ($\mu\text{g/kg}$) drėgnosios masės,
- D8C2: kiekvienos paveiktos rūšies gausumas (individų skaičiumi ar kitais tinkamais matavimo vienetais, kurie suderinti regiono arba paregionio lygmeniu); kiekvieno paveikto vyraujančio buveinių tipo dydis kvadratiniais kilometrais (km^2),
- D8C3: reikšmingų staigios taršos atvejų trukmė dienomis ir erdvinis mastas kvadratiniais kilometrais (km^2) per metus,
- D8C4: kiekvienos paveiktos rūšies gausumas (individų skaičiumi ar kitais tinkamais matavimo vienetais, kurie suderinti regiono arba paregionio lygmeniu); kiekvieno paveikto vyraujančio buveinių tipo dydis kvadratiniais kilometrais (km^2).

9 deskriptorius

Teršalų kiekis žmonių maistui skirtose žuvyse ir kituose jūrų produktuose neviršija Sąjungos teisės aktais nustatyto lygio ar kitų atitinkamų standartų

Susijęs pavojus – pavojingųjų medžiagų patekimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Komisijos reglamente (EB) Nr. 1881/2006 nurodyti teršalai. Taikydamos šį sprendimą, valstybės narės gali nuspręsti neatsižvelgti į Reglamente (EB) Nr. 1881/2006 nurodytus teršalus, jei tai pagrįsta remiantis rizikos vertinimu. Valstybės narės gali vertinti papildomus teršalus, kurie neįtraukti į Reglamentą (EB) Nr. 1881/2006. Tokių papildomų teršalų sąrašą valstybės narės sudaro bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu. Valstybės narės rūšių bei vertintinų atitinkamų audinių sąrašą sudaro remdamosi specifikacijose nustatytomis sąlygomis. Kad sudarytų tokių rūšių ir atitinkamų audinių sąrašą, jos gali bendradarbiauti regiono arba paregionio lygmeniu.	D9C1 – pirminis Laukinėje gamtoje (išskyrus pelekines žuvis iš marikultūros ūkių) sužvejotų arba surinktų žmonių maistui skirtų jūrų produktų (įskaitant žuvis, vėžiagyvius, moliuskus, dygiaodžius, jūrų dumblius ir kitus jūrų augalus) valgomuosiuose audiniuose (raumenyse, kepenyse, ikruose, mėsoje ar kitose minkštosiose dalyse) teršalų lygis neviršija: a) Reglamente (EB) Nr. 1881/2006 išvardytų teršalų atveju – tame reglamente nustatytų didžiausių leistinų koncentracijų, kurios šiame sprendime yra slenkstinės vertės; b) į Reglamentą (EB) Nr. 1881/2006 neįtrauktų papildomų teršalų atveju – slenkstinių verčių, kurias valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	<i>Vertinimo mastas</i> Sužvejojimo arba gamybos vietovė pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1379/2013 ⁽¹⁾ 38 straipsnį. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: — kiekvieno teršalo atveju – jo koncentracija žmonių maistui skirtuose jūrų produktuose, naudota terpė (rūšys ir audiniai), ar buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės, taip pat vertintų teršalų, kurių atveju pasiektos slenkstinės vertės, dalis.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Valstybės narės į sudaromą rūšių sąrašą, skirtą naudoti pagal D9C1 kriterijų, įtraukia rūšis, kurios:

- a) susijusios su atitinkamu jūrų regionu arba paregioniu;
- b) patenka į Reglamento (EB) Nr. 1881/2006 taikymo sritį;

- c) yra tinkamos vertinamam teršalui;
- d) yra tarp dažniausiai vartojamų rūšių toje valstybėje narėje arba tarp vartojimo tikslams daugiausiai žvejojamų ar renkamų rūšių.
2. Jeigu viršijamas teršalui nustatytas standartas, reikia toliau jį stebėti siekiant nustatyti, ar tarša tiriamoje teritorijoje ir tiriamoje rūšyje išliko. Stebėseną vykdoma toliau, kol gaunama pakankamai įrodymų, kad nebėra teršalų lygio viršijimo rizikos.
3. Taikant šį sprendimą, ėminiai, skirti didžiausioms leistinoms teršalų koncentracijoms įvertinti, imami laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 11 straipsnio ⁽¹⁾, Komisijos reglamento (ES) Nr. 589/2014 ⁽²⁾ ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 333/2007 ⁽³⁾.
4. Kiekviename regione arba paregionyje valstybės narės užtikrina, kad ėminių ėmimo aprėptis laiko ir geografiniu atžvilgiu būtų tinkama, kad būtų galima paimti nurodytų teršalų, esančių atitinkamo jūrų regiono ar paregionio žmonių maistui skirtuose jūrų produktuose, reprezentatyvų ėminį.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

— D9C1: teršalų koncentracija vienetais, nustatytais Reglamento (EB) Nr. 1881/2006 priede.

10 deskriptorius

Jūrų teršiančių šiukšlių savybės ir kiekis nedaro žalos pakrančių ir jūros aplinkai

Susijęs pavojus – šiukšlių pateikimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Šiukšlės (išskyrus mikrošiukšles) skirstomos į šias kategorijas ⁽¹⁾ : dirbtinės polimerinės medžiagos, guma, audiniai / tekstilės produktai, popierius / kartonas, perdirbta / apdirbta mediena, metalas, stiklas / keramika, cheminiai produktai, kitos šiukšlės ir maisto atliekos. Valstybės narės gali nustatyti papildomas pakategores.	D10C1 – pirminis Šiukšlių sudėtis, kiekis ir erdvinis pasiskirstymas pakrantėse, paviršiniame vandens stovime ir ant jūros dugno yra tokio lygio, kad nedaro žalos pakrančių ir jūros aplinkai. Valstybės narės tokį lygį atitinkančias slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regionų ir paregionų ypatumus.	<i>Vertinimo mastas</i> Regiono arba paregionio dalys, prireikus atskirtos nacionalinėmis sienomis. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos ir kiekvieno kriterijaus atžvilgiu išreiškiama taip: a) pateikiami rezultatai pagal kiekvieną kriterijų (kiekvienos kategorijos šiukšlių ar mikrošiukšlių kiekis) ir pasiskirstymas pagal kiekvieną terpe, naudotą pagal D10C1 ir D10C2 kriterijus, taip pat ar buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės;
Mikrošiukšlės (mažesnės nei 5 mm dalelės), priskiriamos prie „dirbtinių polimerinių medžiagų“ ir „kitų“ kategorijų.	D10C2 – pirminis Mikrošiukšlių sudėtis, kiekis ir erdvinis pasiskirstymas pakrantėse, paviršiniame vandens stovime ir ant jūros dugno nuosėdose yra tokio lygio, kad nedaro žalos pakrančių ir jūros aplinkai.	b) pateikiami D10C3 kriterijaus rezultatai (kiekvienos kategorijos šiukšlių ir mikrošiukšlių kiekis pagal kiekvieną rūšį), taip pat ar buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. birželio 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 589/2014, kuriuo nustatomi ėminių ėmimo ir analizės metodai, taikomi vykdant dioksinų, dioksinų tipo PCB ir ne dioksinų tipo PCB koncentracijos tam tikruose maisto produktuose kontrolę, ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 252/2012 (OL L 164, 2014 6 3, p. 18).

⁽³⁾ 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 333/2007, nustatantis mėginių ėmimo ir analizės metodus vykdant oficialią švino, kadmio, gyvsidabrio, neorganinio alavo, 3-MCPD ir benzo(a)pireno koncentracijos maisto produktuose kontrolę (OL L 88, 2007 3 29, p. 29).

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	Valstybės narės tokį lygį atitinkančias slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regionų ir paregionų ypatumus.	Dėl D10C1, D10C2 ir D10C3 kriterijų taikymo atliekant bendrą geros aplinkos būklės vertinimą pagal 10 deskriptorių turi būti susitariama Sąjungos lygmeniu. Kai tinkama, D10C3 kriterijaus rezultatai taip pat naudojami atliekant vertinimą pagal 1 deskriptorių.
Prie „dirbtinių polimerinių medžiagų“ ir „kitų“ kategorijų priskiriamos šiukšlės ir mikrošiukšlės, vertinamos bet kurioje rūšyje, priklausančioje paukščių, žinduolių, roplių, žuvų arba bestuburių grupėms. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato tokį vertintinų rūšių sąrašą.	D10C3 – antrinis Šiukšlių ir mikrošiukšlių, kurias praryja jūrų gyvūnai, kiekis yra tokio lygio, kad nedaro neigiamo poveikio atitinkamų rūšių gyvūnų sveikatai. Valstybės narės tokio lygio slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
Paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ar bestuburių rūšys, kurioms kyla pavojus dėl šiukšlių. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato tokį vertintinų rūšių sąrašą.	D10C4 – antrinis Kiekvienos rūšies individų, kurie dėl šiukšlių patyrė neigiamą poveikį, tokį kaip išpainiojimą, kitų tipų sužalojimus / mirtiną poveikį arba poveikį sveikatai, skaičius. Valstybės narės su neigiamu šiukšlių poveikiu susijusias slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	<i>Vertinimo mastas</i> Kaip atliekant rūšių grupės vertinimą pagal 1 deskriptorių. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: — kiekvienos pagal D10C4 kriterijų vertintos rūšies atveju nurodomas individų, kurie vertinamojoje teritorijoje patyrė neigiamą poveikį, skaičiaus įvertis. Dėl D10C4 kriterijaus taikymo atliekant bendrą geros aplinkos būklės vertinimą pagal 10 deskriptorių turi būti susitariama Sąjungos lygmeniu. Kai tinkama, šio kriterijaus rezultatai taip pat naudojami atliekant vertinimą pagal 1 deskriptorių.

(¹) Tai „1 lygmens medžiagų“ kategorijos iš pagrindinio šiukšlių kategorijų sąrašo, pateikto Jungtinio tyrimų centro parengtose „Gairėse dėl jūrą teršiančių šiukšlių stebėjimo Europos jūrose“ (2013 m., ISBN 978-92-79-32709-4). Pagrindiniame sąraše nurodyta, kas sudaro kiekvieną kategoriją, pvz., „cheminiai produktai“ nurodo į parafiną, vaškus, naftą ir dervą.

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Pagal D10C1: šiukšlių stebėsena vykdoma pakrantėse, taip pat galima vykdyti papildomą stebėseną paviršiniame vandens storumės sluoksnyje ir ant jūros dugno. Kai įmanoma, renkama informacija apie šiukšlių šaltinius ir patekimo kelius.
2. Pagal D10C2: mikrošiukšlių stebėsena vykdoma paviršiniame vandens storumės sluoksnyje ir jūros dugno nuosėdose, taip pat galima vykdyti papildomą stebėseną pakrantėse. Kai įmanoma, mikrošiukšlių stebėsena turi būti vykdoma taip, kad jas būtų galima susieti su taškiniais patekimo šaltiniais (pvz., uostais, prieplaukomis, nuotekų valymo įrenginiais, liūčių vandens nutekėjimo vietomis).
3. Pagal D10C3 ir D10C4: stebėsena gali būti grindžiama atsitiktiniais atvejais (pvz., į krantą išmestų negyvų gyvūnų, veisimosi kolonijose išpainiojusių gyvūnų, paveiktų individų skaičiumi per vieną tyrimą).

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

— D10C1: kiekvienos kategorijos šiukšlių kiekis vienetų skaičiumi:

— kas 100 pakrantės metrų (m),

— viename kvadratiname kilometre (km²) paviršinio vandens storumės sluoksniu ir jūros dugno,

- D10C2: kiekvienos kategorijos mikrošiukšlių kiekis vienetų skaičiumi ir mase gramais (g):
 - viename kvadratiname metre (m^2) paviršinio vandens stromės sluoksnio,
 - viename kilograme (sausosios masės) (kg) nuosėdų – atskirai pakrančių ir jūros dugno,
- D10C3: šiukšlių / mikrošiukšlių kiekis gramais (g) ir vienetų skaičiumi vienam kiekvienos rūšies individui palyginti su tiriamo individo dydžiu (atitinkamai mase arba ilgiu),
- D10C4: (mirtinai ir beveik mirtinai) paveiktų kiekvienos rūšies individų skaičius.

11 deskriptorius

Energijos, įskaitant povandeninį triukšmą, pateikimas yra tokio lygio, kad neturi neigiamo poveikio jūros aplinkai

Susiję pavojai – antropogeninio garso pateikimas; kitų formų energijos pateikimas

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Antropogeninis impulsinis garsas vandenyje	D11C1 – pirminis Antropogeninio impulsinio garso šaltinių erdvinis pasiskirstymas, mastas laiko atžvilgiu ir lygiai neviršija lygių, dėl kurių būtų neigiamai veikiamos jūrų gyvūnų populiacijos. Valstybės narės šių lygių slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regionų ir paregionų ypatumus.	<i>Vertinimo mastas</i> Regionai, paregionai arba jų dalys. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: a) D11C1: impulsinio garso šaltinių trukmė per kalendorinius metus, jų pasiskirstymas per metus ir erdvinis pasiskirstymas vertinamojoje teritorijoje, taip pat ar buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės;
Antropogeninis nenutrūkstamas žemo dažnio garsas vandenyje	D11C2 – pirminis Antropogeninio nenutrūksto žemo dažnio garso erdvinis pasiskirstymas, mastas laiko atžvilgiu ir lygiai neviršija lygių, dėl kurių būtų neigiamai veikiamos jūrų gyvūnų populiacijos. Valstybės narės šių lygių slenkstines vertes nustato bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regionų ir paregionų ypatumus.	b) D11C2: vidutinis garso lygis per metus arba per kitą tinkamą laikotarpį, dėl kurio susitarta regionų arba paregionų lygmeniu, vienetiniam plotui ir jo erdvinis pasiskirstymas vertinamojoje teritorijoje, taip pat, kokiu mastu (% , km^2) vertinamojoje teritorijoje buvo pasiektos nustatytos slenkstinės vertės. Dėl D11C1 ir D11C2 kriterijų taikymo vertinant gerą aplinkos būklę pagal 11 deskriptorių turi būti susitariama Sąjungos lygmeniu. Šių kriterijų rezultatai taip pat naudojami atliekant vertinimą pagal 1 deskriptorių.

Su stebėseną ir vertinimą susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. D11C1 stebėseną:

- a) erdvinė skyra: geografinės vietovės, kurių forma ir teritorijos nustatomos regiono arba paregionio lygmeniu, remiantis, pvz., Direktyvos 2008/56/EB III priede nurodytomis veiklos rūšimis;
- b) impulsinis garsas, išreiškiamas kaip vienpolio energijos šaltinio skleidžiamo garsinio slėgio lygis (dB re $1\mu Pa^2$ s) arba kaip vienpolio šaltinio skleidžiamo garsinio slėgio nuo nulio iki piko vertės lygis (dB re $1\mu Pa$ m) – abiem atvejais 10 Hz–10 kHz dažnių juostoje. Jeigu manoma, kad yra svarbus ilgalaikis poveikis, valstybės narės gali tirti konkrečius aukštesnių dažnių juostų šaltinius.

2. D11C2 stebėseną:

garso slėgio kvadrato kiekvienoje iš dviejų 1/3 oktavos dažnių juostų, kurių vienos centrinis dažnis yra 63 Hz, o kitos – 125 Hz, metinis vidurkis (arba kitas tinkamas matas, suderintas regiono arba paregionio lygmeniu), išreikštas kaip lygis decibelais (dB re 1μPa), pasirinkus tinkamą erdvinę skyrą atsižvelgiant į slėgį. Tai gali būti matuojama tiesiogiai arba išvedama iš modelio, kurį taikant matavimus galima interpoliuoti tarpusavyje arba ekstrapoliuoti. Valstybės narės regiono arba paregionio lygmeniu gali nuspręsti stebėti ir papildomų dažnių juostas.

Kriterijai, susiję su kitų formų energijos (įskaitant šiluminę energiją, elektromagnetinius laukus ir šviesą) patekimu, ir kriterijai, susiję su triukšmo poveikiu aplinkai, vis dar tobulinami.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D11C1: dienų, kai buvo impulsinio garso šaltinių, skaičius per ketvirtį (arba per mėnesį, jei tinkama); vienetinio ploto procentinė dalis arba vertinamosios teritorijos, kurioje yra impulsinio garso šaltinių, mastas kvadratiniais kilometrais (km²) per metus,
- D11C2: vidutinis nenutrūkstamas garso lygis vienetiniam plotui per metus (arba kitą laikotarpį); vertinamosios teritorijos, kurioje garso lygis viršija slenkstines vertes, procentinė dalis arba mastas kvadratiniais kilometrais (km²).

II DALIS

Kriterijai ir metodiniai standartai, specifikacijos ir standartizuoti metodai, skirti jūrų vandenų dabatinei aplinkos būklei, pagrindinėms ypatybėms ir būdingoms savybėms stebėti ir vertinti pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies a punktą

II dalyje aptariami deksriptoriai, susiję su atitinkamais ekosistemų elementais: paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ir galvakojų rūšių grupėmis (1 deskriptorius), pelaginėmis buveinėmis (1 deskriptorius), bentoso buveinėmis (1 ir 6 deskriptoriai) ir ekosistemomis, įskaitant mitybos tinklus (1 ir 4 deskriptoriai), kaip nurodyta Direktyvos 2008/56/EB (1) III priede.

Tema

Paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ir galvakojų rūšių grupės (susijusios su 1 deskriptoriumi)

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Paukščių, žinduolių, roplių ir nekomerciniams tikslams naudojamų žuvų ir galvakojų rūšys, kurioms kyla pavojus dėl atsitiktinės priegaudos regione arba paregionyje. Valstybės narės tokį rūšių sąrašą nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, remdamosi Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 25 straipsnio 5 dalyje nustatytais įpareigojimais dėl duomenų rinkimo veiklos, taip pat atsižvelgdamos į Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/1251 (1) priedo 1D lentelėje pateiktą rūšių sąrašą.	D1C1 – pirminis Kiekvienos rūšies mirtingumas dėl atsitiktinės priegaudos yra mažesnis nei lygis, dėl kurio rūšims kiltų grėsmė, taigi užtikrinimas ilgalaikis jos gyvybingumas. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato kiekvienos rūšies mirtingumo dėl atsitiktinės priegaudos slenkstines vertes.	<i>Vertinimo mastas:</i> Kaip atliekant atitinkamų rūšių ar rūšių grupių vertinimą pagal D1C2–D1C5 kriterijus. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: — nurodomas kiekvienos rūšies mirtingumas, taip pat ar buvo pasiekta slenkstinė vertė. Šis kriterijus padeda atlikti atitinkamų rūšių vertinimą pagal D1C2 kriterijų.

(1) Atitinkami su žuvininkyste susiję 1, 4 ir 6 deskriptorių duomenys gali būti renkami pagal Reglamentą (EB) Nr. 199/2008.

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
1 lentelėje išvardytos rūšių grupės, jeigu jos aptinkamos regione arba paregionyje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato kiekvienos rūšių grupės reprezentatyviųjų rūšių, atrinktų pagal „Rūšių ir buveinių atrankos specifikacijose“ nustatytus kriterijus, rinkinį. Tarp jų turi būti Direktyvos 92/43/EEB II priede nurodyti žinduoliai ir ropliai, taip pat galima įtraukti, pavyzdžiui, rūšis, nurodytas Sąjungos teisės aktuose (Direktyvos 92/43/EEB kituose prieduose, Direktyvoje 2009/147/EB arba Reglamente (ES) Nr. 1380/2013) ir tarptautiniuose susitarimuose, kaip antai regioninėse jūrų konvencijose).	D1C2 – pirminis Antropogeniniai pavojai nedaro neigiamo poveikio rūšies populiacijos gausumui, taigi užtikrinimas ilgalaikis jos gyvybingumas. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato slenkstines vertes kiekvienai rūšiai, atsižvelgdamos į natūralius populiacijos dydžio svyravimus ir mirtingumą, nustatytus pagal D1C1, D8C4 ir D10C4 kriterijus, taip pat į kitus atitinkamus pavojus. Rūšių, kurioms taikoma Direktyva 92/43/EEB, atveju šios vertės turi būti suderinamos su palankios referencinės populiacijos vertėmis, kurias atitinkamos valstybės narės nustatė pagal Direktyvą 92/43/EEB.	<i>Vertinimo mastas</i> Kiekvienai rūšių grupei turi būti taikomas toks ekologiniu atžvilgiu tinkamas mastas: — giliai panyrantiesiems dantytiesiems banginiams, ūsuotiesiems banginiams ir gilia-vandenėms žuvis – regionas, — paukščiams, nedideliams dantytiesiems banginiams, pelaginėms ir šelfo priedugnio žuvis – Baltijos ir Juodosios jūrų regionai arba jų dalys; šiaurės rytų Atlanto vandenyno ir Viduržemio jūros paregioniai, — ruoniams, vėžliams, galvakojams – Baltijos jūros regionas arba jo dalys; šiaurės rytų Atlanto vandenyno ir Viduržemio jūros paregioniai, — priekrantės žuvis – regiono arba paregionio dalys, — komerciniams tikslams naudojamoms žuvis ir galvakojams – toks pat, kaip pagal 3 deskriptorių.
	D1C3: komerciniams tikslams naudojamų žuvų ir galvakojų atveju – pirminis, kitų rūšių atveju – antrinis Rūšių populiacijoms būdingos demografinės savybės (pvz., struktūra pagal kūno dydį arba amžiaus klasę, lyčių santykis, vislumo ir išgyvenamumo rodikliai) rodo, kad populiacijų būklė gera ir antropogeniniai pavojai nedaro joms neigiamo poveikio. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato kiekvienai rūšiai būdingoms konkrečioms savybėms taikomas slenkstines vertes, atsižvelgdamos į neigiamą poveikį jų sveikatai, nustatytą pagal D8C2 ir D8C4 kriterijus, taip pat į kitus atitinkamus pavojus.	<i>Kriterijų taikymas</i> Kiekvienos rūšies būklė vertinama atskirai pagal pasirinktus taikyti kriterijus; jais naudojantis nustatoma, koku mastu pasiekta gera aplinkos būklė kiekvienos rūšių grupės atžvilgiu kiekvienoje vertinamoje teritorijoje: a) vertinimais turi būti nustatyta (-os) vertė (-s) kiekvienos rūšies atžvilgiu pagal kiekvieną taikytą kriterijų, taip pat ar buvo pasiektos slenkstinės vertės; b) turi būti nustatyta bendra rūšių, kurioms taikoma Direktyva 92/43/EEB, būklė taikant toje direktyvoje nurodytą metodą. Bendra komerciniams tikslams naudojamų rūšių būklė vertinama pagal 3 deskriptorių. Bendra kitų rūšių būklė nustatoma remiantis Sąjungos lygmeniu suderintu metodu, atsižvelgiant į regiono arba paregionio ypatumus; c) bendra rūšių grupės būklė, nustatoma remiantis Sąjungos lygmeniu suderintu metodu, atsižvelgiant į regiono arba paregionio ypatumus.
	D1C4: rūšių, kurioms taikomi Direktyvos 92/43/EEB II, IV arba V priedai, atveju – pirminis, kitų rūšių atveju – antrinis Rūšių paplitimo arealas ir (jei tinkama) modelis atitinka vyraujančias fiziografines, geografines ir klimatinės sąlygas. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato kiekvienai rūšiai taikomas slenkstines vertes. Rūšių, kurioms taikoma Direktyva 92/43/EEB, atveju šios vertės turi būti suderinamos su palankaus referencinio paplitimo arealo vertėmis, kurias atitinkamos valstybės narės nustatė pagal Direktyvą 92/43/EEB.	

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	D1C5: rūšių, kurioms taikomi Direktyvos 92/43/EEB II, IV ir V priedai, atveju – pirminis, kitų rūšių atveju – antrinis Rūšies buveinės dydis ir būklė yra tokios, kokių reikia įvairiems rūšies gyvenimo ciklo etapams užtikrinti.	

⁽¹⁾ 2016 m. liepos 12 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1251, kuriuo priimama 2017–2019 m. daugiametė Sąjungos duomenų rinkimo, tvarkymo ir naudojimo žvejybos ir akvakultūros sektoriuose programa (OL L 207, 2016 8 1, p. 113).

Kriterijų elementai

1 lentelė

Rūšių grupės ⁽¹⁾

Ekosistemos komponentas	Rūšių grupės
Paukščiai	Augalais mintantys paukščiai
	Braidžiodami sekliame vandenyje mintantys paukščiai
	Vandens paviršiuje maisto ieškantys paukščiai
	Vandens storumėje maisto ieškantys paukščiai
	Bentosu mintantys paukščiai
Žinduoliai	Nedideli dantytieji banginiai
	Giliai panyrantys dantytieji banginiai
	Ūsuotieji banginiai
	Ruoniai
Ropliai	Vėžliai
Žuvys	Priekrantės žuvys
	Pelaginės šelfo žuvys
	Šelfo priedugnio žuvys
	Giliavandenės žuvys
Galvakojai	Priekrantės / šelfo galvakojai
	Giliavandeniai galvakojai

⁽¹⁾ Atitinkami su žuvininkyste susiję duomenys gali būti renkami pagal Reglamentą (EB) Nr. 199/2008.

Stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai, susiję su „Jūrų paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ir galvakojų rūšių grupių“ tema

1. Taikant D1C1 kriterijų, duomenys pateikiami pagal kiekvieną rūšį kiekvienai žvejybos specializacijai kiekviename ICES parajonyje, GFCM geografiniame parajonyje arba Makaronezijos biogeografinio regiono FAO žvejybos teritorijose, kad tuos duomenis būtų galima agreguoti atitinkamai rūšiai tinkamu lygmeniu ir nustatyti konkrečią žvejybos rūšį ir žvejybos įrankį, kuriais labiausiai prisidedama prie atsitiktinės kiekvienos rūšies prieaugdos.
2. Sąvoka „pakrančių“ aiškinama atsižvelgiant į fizinius, hidrologinius ir ekologinius parametrus ir neapsiriboja pakrančių vandenimis, apibrėžtais Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 7 dalyje.
3. Jei tinkama, rūšis galima vertinti populiacijos lygmeniu.
4. Kai įmanoma, taikant šį sprendimą naudojami vertinimai pagal Direktyvą 92/43/EEB, Direktyvą 2009/147/EB ir Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013:
 - a) paukščių atveju – D1C2 ir D1C4 kriterijai atitinka „populiacijos dydžio“ ir perėjimo pasiskirstymo žemėlapių ir paplitimo arealo dydžio (angl. *breeding distribution map and range size*) kriterijus pagal Direktyvą 2009/147/EB;
 - b) žinduolių, roplių ir nekomerciniams tikslams naudojamų žuvų atveju – kriterijai yra lygiaverčiai kriterijams, naudojamiems pagal Direktyvą 92/43/EEB: D1C2 ir D1C3 atitinka „populiaciją“, D1C4 – „paplitimo arealą“, D1C5 – „rūšies buveinę“;
 - c) komerciniams tikslams naudojamų žuvų ir galvakojų atveju – 1 deskriptoriaus tikslais turi būti naudojami vertinimai pagal 3 deskriptorių: D3C2 kriterijus naudojamas vietoje D1C2 kriterijaus, o D3C3 kriterijus – vietoje D1C3 kriterijaus.
5. Atliekant rūšies vertinimą pagal 1 deskriptorių, reikia atsižvelgti į su pavojais susijusio neigiamo poveikio vertinimus pagal D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 ir D10C4 kriterijus, taip pat į pavojų vertinimus pagal D9C1, D10C3, D11C1 ir D11C2 kriterijus.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

— D1C2: kiekvienos rūšies gausumas (individue skaičius arba biomasė tonomis (t)).

Tema

Pelaginės buveinės (susijusios su 1 deskriptoriumi)

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Vyraujantys pelaginių buveinių tipai (kin-tamo druskingumo⁽¹⁾, pakrantės, šelfo ir vandenyno), jei jų yra regione ar paregionyje, taip pat kiti buveinių tipai, nustatyti antroje pastraipoje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu ir remdamosi „Rūšių ir buveinių atrankos specifikacijose“ nustatytais kriterijais, gali atrinkti papildomų buveinių tipų.	D1C6 – pirminis Tam tikro tipo buveinių būklei, įskaitant jų biotinę ir abiotinę struktūrą ir funkcijas (pvz., būdingą rūšinę sudėtį ir santykinę rūšių gausumą, itin jautrių, pažeidžiamų ar pagrindinę funkciją atliekančių rūšių nebuvimą, rūšies struktūrą pagal dydį), dėl antropogeninių pavojų neigiamas poveikis nėra daromas. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu, nustato kiekvieno buveinių tipo būklei taikomas slenkstines vertes ir kartu užtikrina suderinamumą su atitinkamomis vertėmis, nustatytomis pagal 2, 5 ir 8 deskriptorius.	<i>Vertinimo mastas</i> Regiono arba paregionio dalis, kuri naudojama atliekant bentoso buveinių vyraujančių tipų vertinimus ir kuri atspindi biogeografinius buveinių tipui būdingos rūšinės sudėties skirtumus. <i>Kriterijų taikymas</i> Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama kaip: a) nurodomas kiekvieno buveinių tipo, kuris buvo vertinamas ir kuriame pasiekta nustatyta slenkstinė vertė, dalies ir dydžio įvertis; b) vertinamojoje teritorijoje esančių vyraujančių buveinių tipų, kurie nebuvo vertinami, sąrašas.

⁽¹⁾ Taikoma tik kai estuarinis šleifas driekiasi už vandenų, kurie pagal Direktyvą 2000/60/EB priskiriami tarpiniams vandenims, ribos.

Stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai, susiję su „Pelaginių buveinių“ tema

1. Sąvoka „pakrančių“ aiškinama atsižvelgiant į fizinius, hidrologinius ir ekologinius parametrus ir neapsiriboja pakrančių vandenimis, apibrėžtais Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 7 dalyje.
2. Atliekant pelaginių buveinių vertinimą pagal 1 deskriptorių, reikia atsižvelgti į su pavojais susijusio neigiamo poveikio vertinimus, be kita ko, pagal D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 ir D8C4 kriterijus.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D1C6: neigiamai paveiktų buveinių dydis kvadratiniais kilometrais (km²) ir kaip to buveinių tipo bendro dydžio (procentinė) dalis.

Tema

Bentoso buveinės (susijusios su 1 ir 6 deskriptoriais)

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
D6C1, D6C2 ir D6C3 kriterijai nurodyti šio priedo I dalyje.		
2 lentelėje išvardyti vyraujantys bentoso buveinių tipai, jei jų yra regione arba paregionyje, ir kiti buveinių tipai, nustatyti antroje pastraipoje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu ir remdamosi „Rūšių ir buveinių atrankos specifikacijose“ nustatytais kriterijais, gali atrinkti papildomų buveinių tipų, tarp kurių gali būti buveinių tipų, nurodytų Direktyvoje 92/43/EEB arba tarptautiniuose susitarimuose, kaip antai regioninėse jūrų konvencijose, siekdamos: a) įvertinti kiekvieną vyraujančių buveinių tipą pagal D6C5 kriterijų; b) atlikti šių buveinių tipų vertinimą. Vieno bendro buveinių tipų rinkinio paširtis – padėti atlikti tiek bentoso buveinių pagal 1 deskriptorių, tiek jūros dugno vientisumo pagal 6 deskriptorių vertinimus.	D6C4 – pirminis Buveinių tipo sunykimo dėl antropogeninių pavojų mastas neviršija nustatytos buveinių tipo natūralaus dydžio dalies vertinamojoje teritorijoje. Valstybės narės, bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regiono arba paregionio ypatumus, nustato didžiausią leidžiamą buveinių sunykimo mastą, kuris išreiškiamas buveinių tipo bendro natūralaus dydžio dalimi.	<i>Vertinimo mastas</i> Regiono arba paregionio dalis, atspindinti biogeografinius vyraujančiam buveinių tipui būdingos rūšinės sudėties skirtumus. <i>Kriterijų taikymas</i> Pagal D6C4 ir D6C5 kriterijus atliktas vienas bendras kiekvieno buveinių tipo vertinimas turi būti naudojamas atliekant tiek bentoso buveinių pagal 1 deskriptorių, tiek jūros dugno vientisumo pagal 6 deskriptorių vertinimus.
	D6C5 – pirminis Neigiamo poveikio, kurį antropogeniniai pavojai daro tam tikro buveinių tipo būklei, įskaitant jų biotinės ir abiotinės struktūros ir funkcijų pokyčius (pvz., būdingą rūšinę sudėtį ir santykinį rūšių gausumą, itin jautrių, pažeidžiamų ar pagrindinę funkciją atliekančių rūšių nebuvimą, rūšies struktūrą pagal dydį), mastas neviršija nustatytos to buveinių tipo natūralaus dydžio dalies vertinamojoje teritorijoje.	Pažanga, padaryta siekiant geros aplinkos būklės, kiekvienos vertinamos teritorijos atžvilgiu išreiškiama taip: a) pagal D6C4: kiekvieno buveinių tipo sunykusios dalies ir sunykusio dydžio įvertis, taip pat ar buvo pasiekta nustatyta slenkstinė vertė; b) pagal D6C5: kiekvienam buveinių tipui padaryto neigiamo poveikio (įskaitant pagal a punktą sunykusią dalį) dalies ir masto įvertis, taip pat ar buvo pasiekta nustatyta vertė; c) bendra buveinių tipo būklė, įvertinta taikant Sąjungos lygmeniu suderintą metodą pagal a ir b punktus, ir vertinamojoje teritorijoje esančių nevertintų vyraujančių buveinių tipų sąrašas.

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	Valstybės narės, bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regiono arba paregionio ypatumus, nustato neigiamam poveikiui, kuris daromas kiekvieno buveinių tipo būklei, taikomas slenkstines vertes ir kartu užtikrina suderinamumą su susijusiomis vertėmis, nustatytomis pagal 2, 5, 6, 7 ir 8 deskriptorius. Valstybės narės, bendradarbiaudamos Sąjungos lygmeniu ir atsižvelgdamos į regiono arba paregionio ypatumus, nustato didžiausią leidžiamą tokio neigiamo poveikio mastą, kuris išreiškiamas to buveinių tipo bendro natūralaus dydžio dalimi.	

Kriterijų elementai

2 lentelė

Bentoso buveinių vyraujantys tipai, įskaitant su jais susijusias biologines bendrijas (susijusias su 1 ir 6 deskriptorių kriterijais), kurios atitinka vieną arba daugiau buveinių tipų pagal Europos Sąjungos informacijos apie gamtą sistemoje (EUNIS) pateiktą buveinių klasifikaciją ⁽¹⁾. Atnaujinta EUNIS tipologija atspindi vyraujančiuose buveinių tipuose, kurie taikomi Direktyvos 2008/56/EB ir šio sprendimo tikslais

Ekosistemos komponentas	Vyraujantys buveinių tipai	Atitinkami EUNIS buveinių kodai (2016 m. redakcija)
Bentoso buveinės	Litoralės uolos ir biogeniniai rifai	MA1, MA2
	Litoralės nuosėdos	MA3, MA4, MA5, MA6
	Infralitoralės uolos ir biogeniniai rifai	MB1, MB2
	Infralitoralės stambiagrūdės nuosėdos	MB3
	Infralitoralės mišriosios nuosėdos	MB4
	Infralitoralės smėlis	MB5
	Infralitoralės dumblas	MB6
	Cirkalitoralės uolos ir biogeniniai rifai	MC1, MC2
	Cirkalitoralės stambiagrūdės nuosėdos	MC3
	Cirkalitoralės mišriosios nuosėdos	MC4
	Cirkalitoralinis smėlis	MC5
	Cirkalitoralės dumblas	MC6
	Giliau jūroje esančios (angl. <i>offshore</i>) cirkalitoralės uolos ir biogeniniai rifai	MD1, MD2

Ekosistemos komponentas	Vyraujantys buveinių tipai	Atitinkami EUNIS buveinių kodai (2016 m. redakcija)
	Giliau jūroje esančios cirkalitoralės stambiagrūdės nuosėdos	MD3
	Giliau jūroje esančios cirkalitoralės mišriosios nuosėdos	MD4
	Giliau jūroje esančios cirkalitoralės smėlis	MD5
	Giliau jūroje esančios cirkalitoralės dumblas	MD6
	Viršutinės batialės ⁽²⁾ uolos ir biogeniniai rifai	ME1, ME2
	Viršutinės batialės nuosėdos	ME3, ME4, ME5, ME6
	Apatinės batialės uolos ir biogeniniai rifai	MF1, MF2
	Apatinės batialės nuosėdos	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abisalė	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

⁽¹⁾ D. Evansas, 2016 m., *Revising the marine section of the EUNIS Habitat classification – Report of a workshop held at the European Topic Centre on Biological Diversity, 12 & 13 May 2016*, Europos biologinės įvairovės teminio centro darbo dokumentas (ETC/BD) Nr. A/2016.

⁽²⁾ Jeigu EUNIS klasifikacijoje konkrečiai neapibrėžta, riba tarp viršutinės ir apatinės batialės gali būti nustatyta kaip nurodyta gylio riba.

Stebėsenos ir vertinimo specifikacijos ir standartizuoti metodai, susiję su „Bentoso buveinių“ tema

1. Kiekvieno buveinių tipo būklė vertinama remiantis vertinimais (pvz., vyraujančių buveinių tipų potipių) pagal Direktyvą 92/43/EEB ir Direktyvą 2000/60/EB, jei įmanoma.
2. Vertinant D6C4 kriterijų naudojamas pagal D6C1 kriterijų atliktas vertinimas.
3. D6C4 ir D6C5 kriterijai atitinka Direktyvos 92/43/EEB kriterijus, susijusius su „paplitimo arealu / buveinių tipo padengtu plotu tame areale“ ir „specifine struktūra ir funkcijomis“.
4. Taikant D6C5, reikėtų atsižvelgti į su pavojais susijusio neigiamo poveikio vertinimus, be kita ko, pagal D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 ir D8C4 kriterijus.
5. Taikant D6C5, rūšinė sudėtis reiškia žemiausią taksonų lygmenį, kuris yra tinkamas atliekant vertinimą.

Su kriterijais susiję matavimo vienetai:

- D6C4: buveinių sunykimo mastas kvadratiniais kilometrais (km²) ir kaip to buveinių tipo bendro dydžio (procentinė) dalis,
- D6C5: neigiamai paveiktų buveinių dydis kvadratiniais kilometrais (km²) ir kaip to buveinių tipo bendro dydžio (procentinė) dalis.

Rūšių ir buveinių atrankos specifikacijos pagal „Jūrų paukščių, žinduolių, roplių, žuvų ir galvakojų rūšių grupių“, „Pelaginių buveinių“ ir „Bentoso buveinių“ temas

Atrenkant rūšis ir buveines, kurios turi būti priskiriamos rūšių grupėms ir vyraujantiems pelaginių ir bentoso buveinių tipams, remiamasi:

1. moksliniais kriterijais (svarbiais ekologiniu požiūriu):
 - a) rūšys ar buveinės turi reprezentuoti tam tikrą ekosistemos komponentą (rūšių grupę arba vyraujančią buveinių tipą) ir ekosistemos funkcionavimą (pvz., buveinių ir populiacijų ryšius, pagrindinių buveinių išbaigtumą ir vientisumą); jos turi būti svarbios vertinant būklę ir (arba) poveikį, pavyzdžiui, atlikti pagrindinės funkcijos vaidmenį tame komponente (pvz., dėl didelės ar specifinės biologinės įvairovės, produktyvumo, trofinio ryšio, konkrečių išteklių arba funkcijos) arba turėti ypatingų gyvenimo ciklui būdingų požymių (amžius ir dydis veisimosi metu, gyvenimo trukmė, migravimo požymiai);

- b) turi būti svarbios vertinant pagrindinį antropogeninį pavojų, kuris veikia ekosistemos komponentą, turi būti jautrios tam pavojui ir veikiamos (pažeidžiamos) to pavojaus vertinamojoje teritorijoje;
- c) vertinamojoje teritorijoje jų turi būti pakankamas skaičius arba jos turi būti pakankamos apimties, kad būtų galima sudaryti tinkamą vertinimo rodiklį;
- d) atrinktų rūšių arba buveinių rinkinys kiek įmanoma turi apimti visą ekosistemos komponento ekologinių funkcijų spektrą ir tą komponentą veikiančius vyraujančius pavojus;
- e) jeigu rūšių grupę sudarančios rūšys yra glaudžiai susijusios su tam tikru vyraujančiu buveinių tipu, stebėsenos ir vertinimo tikslais jas galima įtraukti į tą buveinių tipą; tokiu atveju tos rūšys nėra įtraukiamos į rūšių grupės vertinimą;

2. papildomi praktiniai kriterijai (kurie nepanaikina mokslinių kriterijų):

- a) stebėsenos įvykdomumas techniniu požiūriu;
- b) stebėsenos išlaidos;
- c) tinkamos duomenų laiko eilutės.

Reprezentatyvusis vertintinų rūšių ir buveinių rinkinys greičiausiai bus būdingas konkrečiam regionui arba paregionui, tačiau tam tikros rūšys gali pasitaikyti keliuose regionuose arba paregionuose.

Tema

Ekosistemos (susijusios su 1 ir 4 deskriptoriais), įskaitant mitybos tinklus

Kriterijai, įskaitant kriterijų elementus, ir metodiniai standartai

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
Ekosistemos trofinės gildijos. Valstybės narės sudaro trofinių gildijų sąrašą bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	D4C1 – pirminis Antropogeniniai pavojai nedaro neigiamo poveikio trofinės gildijos įvairovei (rūšinei sudėčiai ir rūšių santykiniam gausumui). Slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	Vertinimo mastas Baltijos ir Juodosios jūrų regionai arba jų dalys; šiaurės rytų Atlanto ir Viduržemio jūros paregionių lygmuo. Kai tinkama, galima naudoti regionų arba paregionių dalis. Kriterijų taikymas Jeigu vertės viršija slenkstines vertes, gali reikėti tolesnių tyrimų ir analizės siekiant išsiaiškinti tų verčių viršijimo priežastis.
	D4C2 – pirminis Antropogeniniai pavojai nedaro neigiamo poveikio bendro gausumo pusiausvyrai visose trofinėse gildijose. Slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	
	D4C3 – antrinis Antropogeniniai pavojai nedaro neigiamo poveikio individų pasiskirstymui pagal dydį visoje trofinėje gildijoje. Slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	

Kriterijų elementai	Kriterijai	Metodiniai standartai
	D4C4 – antrinis (kai reikia, taikomas kriterijui D4C2 papildyti) Antropogeniniai pavojai nedaro neigiamo poveikio trofinės gildijos produktyvumui. Slenkstines vertes valstybės narės nustato bendradarbiaudamos regiono arba paregionio lygmeniu.	

Su stebėsena ir vertinimu susijusios specifikacijos ir standartizuoti metodai

1. Rūšinė sudėtis reiškia žemiausią taksonų lygmenį, kuris yra tinkamas atliekant vertinimą.
2. Pagal kriterijų elementus atrinktos trofinės gildijos grindžiamos ICES parengtu trofinių gildijų sąrašu ⁽¹⁾ ir turi atitikti šias sąlygas:
 - a) apimti bent tris trofines gildijas;
 - b) dvi iš jų turi būti trofinės ne žuvų gildijos;
 - c) bent viena trofinė gildija turi būti pirminis producentas;
 - d) pageidautina, kad būtų reprezentuojami bent viršutinis, vidurinis ir apatinis mitybos grandinės lygmenys.

Matavimo vienetai

- D4C2: bendras visų trofinės gildijos rūšių gausumas (individue skaičius arba biomasė tonomis (t)).

⁽¹⁾ 2015 m. ICES rekomendacijos, 1 knyga, ICES rekomendacija pagal specialų prašymą, paskelbta 2015 m. kovo 20 d.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2015 m. balandžio 24 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/1011, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 162, 2015 m. birželio 27 d.)

15 puslapis, 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos i punktas:

- yra:* „galiojimo pabaigos dieną, jeigu galiojimo terminas buvo nustatytas pagal šio reglamento 3 straipsnio 6 dalį arba Reglamento (EB) Nr. 273/2004 3 straipsnio 5 dalį;“,
- turi būti:* „galiojimo pabaigos dieną, jeigu galiojimo terminas buvo nustatytas pagal šio reglamento 3 straipsnio 7 dalį arba Reglamento (EB) Nr. 273/2004 3 straipsnio 5 dalį;“.
-

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT